

Univerza v Mariboru

Filozofska fakulteta

TJAŠA GERČAR

JEZIKOVNI TABU IN VULGARIZMI

Magistrsko delo

Maribor, januar 2022

Univerza v Mariboru

Filozofska fakulteta

TJAŠA GERČAR

JEZIKOVNI TABU IN VULGARIZMI

Magistrsko delo

Maribor, januar 2022

JEZIKOVNI TABU IN VULGARIZMI

Magistrsko delo

Študentka: Tjaša Gerčar

Študijski program: Enopredmetni pedagoški magistrski študijski program

Oddelek za slovanske jezike in književnosti

Smer: Slovenski jezik in književnost

Mentor: izr. prof. dr. Drago Unuk

Lektorica: Urška Tivadar, mag. prof. slov. j. in knjiž.

Zahvala

Za usmeritev, vložen trud in strokovno pomoč pri nastajanju magistrskega dela se resnično in iskreno zahvaljujem mentorju dr. Dragu Unuku.

MAMA, to je najino zadnje skupno delo in druženje, ki je prineslo smeh na obraz. Hvala ti gor čez mavrico.

Zahvaljujem se svoji družini, ki je velikokrat radovedno kukala v moje delo in se smejala neprimernim izrazom – vulgarizmom, me spodbujala in motivirala, kadar sem skoraj že obupala.

Tudi mojemu partnerju Tilnu gre zahvala; poskrbel je, da so vse težave in skrbi zgledale manjše, kadar sem mislila, da jih je nemogoče prebroditi.

In pa moje prijateljice – vedo, katere so. Hvala vam za dobro voljo, veselje, smeh in to, da ste iz mene potegnile najboljše.

Jezikovni tabu in vulgarizmi

Ključne besede: jezikovni tabu, vulgarizmi, kletvice, pomenska mreža, pomenski prenos, evfemizmi

UDK:

Povzetek

V magistrski nalogi smo se osredotočili na vulgarizme, ki jih je družbena sprejemljivost zaznamovala kot jezikovni tabu. Tabuji so v preteklosti predstavljali delovanje posameznika navkljub določenim pravilom in prepovedim v skupnosti. Podobno je v sodobnosti, saj se jezikovni tabu povezuje s kriterijem družbene sprejemljivosti oz. s tem, kaj je v dani družbi in času moralno ter kulturno spodobno.

Na podlagi zbranega gradiva prek metode intervjuja smo prikazali (monološko in dialoško) sporazumevalno in jezikovno zgradbo, stilno zaznamovanost in variantnost ter jezikovni pomen vulgarizmov (metaforiziranje, metonimiziranje, komparacijo in pragmatične lastnosti). Izkazalo se je, da vulgarizmi spadajo v besedišče nizkega stila, saj so družbeno negativno zaznamovani v javni sferi sporočanja. Tematska področja vulgarizmov smo proučili in ponazorili s pomočjo spletnih strani Pomenske mreže slovenskih glagolov in Pomenske mreže slovenskih besed. Dokazali smo, da lahko namesto vulgarizmov uporabimo nevtralne vzporedne izraze, mednje na videz spadajo tudi evfemizmi, saj z obliko zakrivajo denotat. Na eni strani z vulgarizmi izražamo čustva, nezadovoljstvo ipd., na drugi strani pa so v rabi kot poimenovanja. Ugotovitve kažejo, da vulgarizmi so in bodo ostali del aktualnega jezika, četudi so označeni kot jezikovni tabu.

Language taboo and vulgarisms

Keywords: linguistic taboos, vulgarisms, profanity, semantic network, semantic transmission, linguistic structure

UDC:

Abstract

In our thesis we focused on vulgarisms, which were branded by society as a language taboo. In the past the term taboo represented actions which were undertaken despite the social norms and rules prohibiting them. The definition remains similar in the modern world, as language taboo is closely associated with social acceptability and with the language that is morally and culturally appropriate in the current sociopolitical climate.

Based on our research, which included an interview method we presented the communicative and linguistic structure, stylistic characterization and variability and linguistic significance of vulgarisms (metaphorization, metonymization, comparison and pragmatic features). Vulgarisms have proven to belong to a low style vocabulary, as they carry a negative connotation in a public sphere of communication. We studied thematic structures of vulgarisms with the help of web pages »Pomenske mreže slovenskih glagolov« and »Pomenske mreže slovenskih besed«. Furthermore, we proved that neutral expressions (e.g. euphemisms) can be used in place of vulgarisms to mask the negative connotation. Vulgarisms can be used in a plethora of ways, ie. expressing feelings (e.g. anger or dissatisfaction) or simply used as names. Our findings show that vulgarisms will remain part of the modern language despite being marked as a language taboo.

IZJAVA O AVTORSTVU ZAKLJUČNEGA DELA

Ime in priimek študent-a/-ke: Tjaša Gerčar

Študijski program: Enopredmetni pedagoški magistrski študijski program, program Slovenski jezik in književnost

Naslov zaključnega dela: Jezikovni tabu in vulgarizmi

Mentor/-ica: izr. prof. dr. Drago Unuk

Somentor/ica: /

Podpisan-i/-a študent/-ka: Tjaša Gerčar

- izjavljam, da je zaključno delo rezultat mojega samostojnega dela, ki sem ga izdelal/-a ob pomoči mentor-ja/-ice oz. somentor-ja/-ice;
- izjavljam, da sem pridobil/-a vsa potrebna soglasja za uporabo podatkov in avtorskih del v zaključnem delu in jih v zaključnem delu jasno in ustrezno označil/-a;
- na Univerzo v Mariboru neodplačno, neizključno, prostorsko in časovno neomejeno prenašam pravico shranitve avtorskega dela v elektronski obliki, pravico reproduciranja ter pravico ponuditi zaključno delo javnosti na svetovnem spletu preko DKUM; sem seznanjen/-a, da bodo dela deponirana/objavljena v DKUM dostopna široki javnosti pod pogoji licence Creative Commons BY- NC-ND, kar vključuje tudi avtomatizirano indeksiranje preko spleta in obdelavo besedil za potrebe tekstovnega in podatkovnega rudarjenja in ekstrakcije znanja iz vsebin; uporabnikom se dovoli reproduciranje brez predelave avtorskega dela, distribuiranje, dajanje v najem in priobčitev javnosti samega izvirnega avtorskega dela, in sicer pod pogojem, da navedejo avtorja in da ne gre za komercialno uporabo; • dovoljujem objavo svojih osebnih podatkov, ki so navedeni v zaključnem delu in tej izjavi, skupaj z objavo zaključnega dela.

Uveljavljam permisivnejšo obliko licence Creative Commons: CC BY-NC-ND.

Kraj in datum: Tabor, 22. 1. 2022

Podpis študent-a/-ke: Tjaša Gerčar

KAZALO VSEBINE

1	UVOD.....	1
1.1	Cilji	3
1.2	Hipoteze.....	4
2	TEORETIČNI DEL	5
2.1	Jezik kot fenomen	5
2.2	Ali je jezik biološki, psihični ali socialni pojav?	6
2.3	Ekspresivnost jezika	7
2.4	Jezikovne različice – sociolekti	9
2.5	Sleng, žargon in argo	10
2.5.1	Sleng	10
2.5.2	Žargon.....	11
2.5.3	Argo	12
2.6	Vulgarizmi	12
2.6.1	Kletvice in psovke	13
2.6.2	Ali so slovenske kletvice po naravi tujke ali pristno slovenske?.....	15
2.6.3	Evfemizmi ali kako preklinjati, ne da bi preklinjali?.....	15
2.6.4	Gramatična umestitev kletvic in psovok.....	16
2.6.5	Zanimivost: preklinjanje v času vojn.....	16
2.6.6	Moške in ženske kletvice	17
2.6.7	Izvor moči	17
2.7	Tabu.....	17
2.8	Magija in religija	20
2.9	Jezikovni tabuji in vulgarizmi: antropološki, kulturni, družbeni, psihološki ter jezikovni pojav	22
3	EMPIRIČNI DEL	23
3.1	Družbena določenost (determiniranost) tabuiziranih jezikovnih sredstev in vulgarizmov	23
3.2	Sporazumevalna zgradba	26
3.3	Jezikovna zgradba.....	28
3.3.1	Besedna izrazna sredstva	28
3.3.2	Minimalni frazemi	33
3.3.3	Glagoli s prostim morfemom si/se.....	34

3.3.4	Jezikovna oblika	35
3.3.5	Izpustnost oz. elipsa	38
3.3.6	Variantnost	39
3.3.7	Pogostnost vulgarizmov v raziskavi (frekvenca)	44
3.3.8	Povzetek jezikovne zgradbe	45
3.4	Jezikovni pomen	47
3.4.1	Poimenovalni oz. denotativni pomen	47
3.4.2	Nepoimenovalni oz. nedenotativni pomen	48
3.4.3	Pomensko tvorjenje oz. prenos pomena	51
3.4.4	Pragmatične značilnosti	58
3.4.5	Povzetek pomenske zgradbe	64
3.5	Pomenska mreža	66
3.5.1	Pomenska mreža slovenskih glagolov	66
3.5.2	Pomenska mreža slovenskih besed	69
4	ZAKLJUČEK	81
	VIRI IN LITERATURA	85
	PRILOGA A: ZBIR GRADIVA (INTERVJU)	88
	PRILOGA B: PREGLEDNICA TIPOV	97

KAZALO SLIK

Slika 2.1: Prikaz vrst magije	21
Slika 3.1: Prikaz večpomenskosti	51
Slika 3.2: Drevesnik za leksem pizda (pomenska skupina)	70
Slika 3.3: Drevesnik za leksem vagina z variacijami	70
Slika 3.4: Drevesnik za leksem pička (pomenska skupina)	71
Slika 3.5: Drevesnik za leksem vagina z variacijami	71
Slika 3.6: Drevesnik za leksem kurec (pomenska skupina)	72
Slika 3.7: Drevesnik za leksem penis z variacijami	72
Slika 3.8: Drevesnik za leksem dreka (pomenska skupina)	73
Slika 3.9: Drevesnik za leksem iztrebek z variacijami	73
Slika 3.10: Drevesnik za leksem fuk (pomenska skupina)	74
Slika 3.11: Drevesnik za leksem postopek (spolni) z variacijami	74
Slika 3.12: Drevesnik za leksem jebati (pomenska skupina)	75
Slika 3.13: Drevesnik za leksem imeti spolni odnos z variacijami	75
Slika 3.14: Drevesnik za leksem onansirati (pomenska skupina)	76
Slika 3.15: Drevesnik za leksem imeti spolni odnos z variacijami	76
Slika 3.16: Drevesnik za leksem prdniti (pomenska skupina)	77
Slika 3.17: Drevesnik za leksem oddati neprijeten vonj z variacijami	77
Slika 3.18: Drevesnik za leksem posrati (pomenska skupina)	78
Slika 3.19: Drevesnik za leksem umazati z variacijami	78
Slika 3.20: Drevesnik za leksem pofukati (pomenska skupina)	79
Slika 3.21: Drevesnik za leksem izvršiti spolni odnos z variacijami	79

KAZALO PREGLEDNIC

Preglednica 2.1: Prikaz ekspresivnega besedišča	7
Preglednica 3.1: Prikaz družbene sprejemljivosti v zasebni in javni sferi.....	23
Preglednica 3.2: Prikaz tabuiziranega področja v preteklosti in danes.....	25
Preglednica 3.3: Dialoško govorjenje ponazorjeno na primerih.....	27
Preglednica 3.4: Pogostnost zgradbenih tipov	28
Preglednica 3.5: Enobesedni vulgarizmi	35
Preglednica 3.6: Dvobesedni vulgarizmi	36
Preglednica 3.7: Večbesedni vulgarizem.....	37
Preglednica 3.8: Primeri iz gradiva s predponami	41
Preglednica 3.9: Pripone, ki tvorijo večalnice, slabšalnice, manjšalnice	42
Preglednica 3.10: Olepševanje z obliko.....	43
Preglednica 3.11: Pogostnost pojavitve vulgarizmov	44
Preglednica 3.12: Pogostnost pojavitve prevladujočih leksemov.....	45
Preglednica 3.13: Prikaz metaforiziranja na primerih	53
Preglednica 3.14: Ponazoritev komparacije na primerih	54
Preglednica 3.15: Prikaz sinekdohe na primerih (zamenjava celote z delom)	56
Preglednica 3.16: Prikaz procesa metonimije (dejanje – rezultat dejanja).....	57
Preglednica 3.17: Prikaz procesa metonimije (dejanje – mesto dejanja)	58
Preglednica 3.18: Prikaz procesa metonimije (barva, snov, material).....	58
Preglednica 3.19: Ponazoritev pragmatičnih in sporazumevalnih vlog.....	62

1 UVOD

Ljudje smo vsakodnevno vpeti v raznovrstne sporazumevalne položaje, pri tem pa moramo presoјati, kako se izražati v določenih situacijah: pri vsakdanjih opravilih, v različnih družbenih razmerjih in družabnih stikih, pri uradnih zadevah idr. Zapletenost naših družbenih stikov je zajeta tudi v jeziku. Ta je zelo razčlenjen glede na sporočanje stile in jezikovne različice. Sporazumevalno zmožnost in jezikovno znanje si pridobivamo skozi vse življenje, na kar močno vplivajo izobraževanje, mediji, sporazumevalne izkušnje in družbeno okolje. Vulgarizmi so del jezikovnih tabujev oziroma bi lahko rekli, da so že sami po sebi sprejeti kot jezikovni tabu. Tu gre za to, ali so določene besede in besedne zveze sprejemljive ali ne, saj gre za družbeno vplivanje, ki omejuje. Jezikovni tabuji z vulgarizmi po drugi strani določajo naše mišljenje, so subjektivne narave in izražajo družbeno razmerje, v jeziku izvirajo iz družbenega značaja jezika.

V teoretičnem delu naloge se bomo osredotočili na izvor, časovno razčlenjenost in zgodovino jezika za osvetlitev raziskovalnega področja. Zatem se bomo posvetili pojmovanju termina *tabu*, ki bo obsegal širok spekter osrednjega teoretičnega dela. Zanimali nas bodo etimologija in pomen fenomena tabu ter splošne oziroma bistvene informacije o pojavu. Na to se naveže naslednji sklop, in sicer jezikovni tabuji. Ta del bo zajemal opredelitev teh, zgodovinsko razlago (pojmovanje v preteklosti in ostanki v sedanjosti), kjer gre za mitološko, magično in religiozno pojmovanje sveta (gre za arhaične jezikovne tabuje) in za družbeno, kulturno ter religiozno definiranje tabujev. Sledila bo opredelitev termina *vulgarizem*, tako etimološka kot tudi splošna. Zanimalo nas bo, ali gre za mitološki, magični ali religiozni pojav. Zatem se bomo osredotočili na rabo določenih izrazov glede na njihovo sprejemljivost oziroma nesprejemljivost. Tu gre za kletvice, psovke in čustvene izraze, ki jih dojemamo kot nizki stil. V tem sklopu bo sledila podana opredelitev, kako se tabu teme kažejo v kategorijah telesa in njegovega funkcioniranja, v družini, bolezni, socialnem statusu, spolnosti idr. Pomembne teme, ki jih bomo še obravnavali, so evfemizmi, njihova opredelitev, slengizmi in definiranje teh.

V empiričnem delu bomo na metodološki način prikazali odgovore intervjuja. Izbrali smo kvantitativno in kvalitativno raziskovanje. Kvantitativno raziskovanje je namenjeno zbiranju informacij glede na količino, opisovanje in analiziranje teh. Z zbiranjem informacij (na tem mestu smo si vnaprej pripravili raziskovalna vprašanja, ki nas bodo zanimala) ugotavljamo razširjenost in pogostnost kakega pojava. Obdelava je namenjena iskanju številčnosti in je podprta statistično; gre za deduktivni tip raziskovanja (od splošnega do posamičnega). Majhen raziskovalni vzorec ne onemogoča posplošitev. S pojmom kvalitativna raziskava označujemo raziskavo, pri kateri gre za izkustveno gradivo, zbrano v raziskovalnem procesu. Taki so besedni opisi ali pripovedi na podlagi izkušenj. Gradivo je obdelano in analizirano besedno, to je brez uporabe merskih postopkov, ki dajejo števila, in brez operacij nad števili (Mesec 1998: 26). Kvalitativno raziskovanje ima naslednje pomembne značilnosti: vključuje raziskovalca v raziskovano okolje (kjer se pojavljajo določeno raziskovalni pojavi), v ospredju je vidik raziskovancev, raziskovanje je subjektivizirano, saj raziskovanci izražajo svoje doživljanje pojavov. Pogost pri teh je intervju (Vogrinc 2008: 45–61, 81–118). Metoda, je torej intervju, pri katerem bomo raziskovance spraševali in jih nekako vodili k odgovoru. Odgovore bomo zapisovali mi. Zasnovan je tako, da z njim dobimo obsežen in natančen repertoar podatkov. Izbrali smo ustni individualni intervju. V strukturirani intervju smo zajeli vnaprej pripravljena vprašanja (manjše število vnaprej pripravljenih vprašanj), vrstni red in možne odgovore (Kordeš in Smrdu 2015: 40). Intervju vključuje razne tipe vprašanj:

- a) odprta dopolnjevalna vprašanja (predvsem *kako, kaj*), z njimi pričakujemo obsežnejše odgovore;
- b) zaprta vprašanja, z njimi pričakujemo kratke, stvarne, zgoščene odgovore;
- c) usmerjevalna vprašanja, z njimi sprašujemo pri t. i. neprijetnih temah;
- d) sugestibilna vprašanja se navezujejo na misli, čustva, vrednote ipd.; z njimi iščemo pojave v t. i. prepovedanih temah in vsebinah;
- e) pomožna vprašanja so ponovitve z drugačno ubeseditvijo (*Kaj vse izrečete o x?*);
- f) specifična vprašanja so namenjena spraševanju po drugih možnostih (*Še kaj?*).

V ospredju je projekcijska tehnika nedokončanih stavkov (Musil, Preglej 2015: 71). To je metoda dodajanja z možnostjo izbiranja: intervjuvancu/vprašancu podajamo niz nedokončanih stavkov, ki jih mora končati. Značilna je spontanost in trenutni odziv

oziroma obrambni mehanizem (Radonjič, Iršič 2006: 406). S to tehniko bomo iskali zožene, specifične in kratke odgovore (t. i. ključne besede).

Zaradi trenutnih razmer (COVID-19) bomo morali intervjuje opravljati tako, da ne bomo imeli stikov, kar nam bo predstavljalo veliko oviro. V pomoč bomo uporabili aplikacijo ZOOM. Intervjuji bodo potekali prek te.

Predpostavljamo:

- da bomo imeli dostop do potrebne literature o tabujih, vulgarizmih, evfemizmih itd.;
- da bo pri intervjuju sodelovalo zadostno število ljudi;
- da bodo pri analizi in ugotovitvah dovolj jasni rezultati ter vzorci, saj se bomo osredotočali na obširnejšo starostno kategorijo;
- da bodo odgovori v intervjuju jasni in iskreni ter posledično uporabni za analizo.

Omejitve:

- omejujemo se na jezikovne tabuje, ti so že sami po sebi izjemno specifična kategorija;
- intervjuje bomo omejili na področje Štajerske oz. Savinjske;
- organizacijsko omejitev bo predstavljalo intervjuvanje, saj bomo število udeležencev pri anketi omejili na 15 ljudi;
- omejeno število intervjuvancev zaradi trenutnih razmer (COVID-19) – epidemije;
- raznorazni zapleti pri povezavah in internetu, ki so v teh razmerah bistveni za aplikacijo ZOOM.

1.1 Cilji

- Ugotoviti, kako sta povezana pojma jezikovni tabu in vulgarizem.
- Zanimalo nas bo, ali se v jezikovnih tabujih in vulgarizmih prikazujejo družbena razmerja.
- Predstaviti osnovna področja izvora jezikovnih tabujev in predvidoma posledično vulgarizmov.
- Raziskati povezanost nastopanja vulgarizmov glede na jezikovno razčlenjenost in rabo stilnih sredstev glede na dano situacijo.

- Ugotoviti, kakšno vlogo imajo vulgarizmi v povezavi s slengizmi.
- Glede na gradivo pokazati razširjenost zakrivanja tabuiziranja v obliki evfemizmov kot povezanosti z jezikovnimi tabuji in vulgarizmi.
- Ugotoviti, ali vulgarizmi pravzaprav motijo sporazumevanje.
- Izdelati pomensko mrežo, to je pomensko analizo vulgarizmov, in predstaviti pomenske skupine, v katerih vulgarizmi nastopajo.

1.2 Hipoteze

Hipoteza 1: Vulgarizmi so jezikovni tabuji oz. izraz mreže teh.

Hipoteza 2: Večina vulgarizmov izhaja iz omejenega števila predmetnih kategorij, posebej pogosto je telo in njegovo delovanje.

Hipoteza 3: Jezikovni tabuji z vulgarizmi določajo naše mišljenje, so subjektivne narave in izražajo družbena razmerja, izvirajo pa iz družbenega značaja jezika.

Hipoteza 4: Vulgarizmi so stilno zaznamovana jezikovna sredstva.

Hipoteza 5: Pomenska analiza vulgarizmov s pomensko mrežo besed pokaže, da je za večino vulgarizmov možno najti nevtralni vzporedni izraz, za druge pa evfemizem ali latinizem.

2 TEORETIČNI DEL

2.1 Jezik kot fenomen

Da bomo dobili celotno sliko, se moramo vrniti v čas Ferdinanda de Saussurja, ki je leta 1916 postavil temelje strukturalne lingvistike. Njegove ideje so privedle do osnov na področju jezikoslovja in s tem do neverjetnih izjemno pomembnih odkritij. Lahko bi mu podali vzdevek: oče lingvistike 20. stoletja. Njegovo najpomembnejše delo, ki je izšlo po njegovi smrti, se imenuje *Splošno jezikoslovje*. Ukvarjal se je s semiotiko, kjer je zastavil pomembni vprašanji, in sicer: kaj je jezik kot pojav in kaj je jezik kot termin (Grgič 2007: 12–38). Ferdinand de Saussure je v svojem delu *Splošno jezikoslovje* natančno opredelil jezik in pravi, da je: »celota sam po sebi in klasifikacijsko načelo.« (de Saussure 2018: 25–37). Jezikoslovje se od drugih znanosti razlikuje po tem, da se tu ne moremo ukvarjati s predmeti, ki so dani vnaprej. Denimo, glavni predmet raziskovanja v tej stroki je jezik, za katerega lahko rečemo, da je del govorice, je skupek in družbeni proizvod, je izrazna zmožnost ter dogovorna stvar. Značilnosti jezika so:

1. jezik je družbeni del govorice, družbena institucija, posameznik se ga mora priučiti;
2. ločiti moramo med jezikom in njegovo rabo, saj ju lahko proučujemo ločeno;
3. jezik je homogen;
4. jezik je predmet konkretne narave;
5. jezik je sistem znakov, ki izražajo ideje;
6. pozna le lastni red (de Saussure 2018: 13–37).

Marko Snoj je v *Slovenskem etimološkem slovarju* zapisal: »**jézik** jezika *m*^{lat.} 'lingua' (15. stol.), jezîček, jezikov, jezikôven, jezîčen, jezîčnik, jezikáti, jezikäv. / ... / Pomensko dvojnost 'jezik kot organ v ustih' in 'govor' je znana tudi drugje, npr. lat. lingua, angl. tongue, arm. lezow. / ... /« (Snoj 1997). *Slovar slovenskega knjižnega jezika* je podal več definicij jezika, in sicer: »1. gibljiv mišičnat organ v ustni votlini, 2. ta organ pri človeku glede na pomembnost pri govorjenju, 3. sistem izraznih sredstev za govorno in pisno sporazumevanje, 4. kar omogoča sporazumevanje sploh, 5. način izražanja, vezan na določeno pojmovanje, razumevanje česa.« (Slovar slovenskega

knjižnega jezika 2000). Če vzamemo celotno človeštvo, vidimo, da ga jezik spremlja od pojava modernega človeka. Če vzamemo vidik posameznika, vidimo, da ga jezik spremlja od rojstva dalje. Tako v sodobnosti kot tudi v preteklosti je bil jezik deležen enako pomembne pozornosti. V jezikoslovju jezik kot fenomen proučujemo:

1. kot pojmovnost (kaj je, kaj je njegovo bistvo, kako deluje, na kakšen način je povezan z mišljenjem, kako se spreminja ...);
2. z vidika posameznika ali skupnosti (Unuk 2016: 20–21).

Pri živalih je komunikacija vezana zgolj na preživetje. Pri ljudeh je drugače. Gre za bolj specifično obravnavo in pojmovanje, saj v osnovi temelji na tvorjenju zvokov in slušni interpretaciji. Pri človekovem jeziku je bistvena semantizacija. Tu gre za to, kako je pomen kot tak povezan z mišljenjem, védenjem o svetu in družbenostjo jezika samega. Potemtakem bi jezik lahko definirali kot način organiziranega sporazumevanja. Vidimo, da jezikoslovje ne more tvoriti neke popolne in enoznačne definicije, saj je jezik precej široko razvejana in razvita pojavnost (Unuk 2016: 20–21). Pod drobnogled lahko vzamemo Charlesa Sandersa Pierca, ki je o jeziku razmišljal malce sodobnejše v primerjavi z de Saussurjem, čeprav je deloval pred njim. Pierce je jezik definiral kot simbolični znak z vzročno-posledičnim odnosom med označevalcem in označencem. Njegova razlaga je zanimiva iz dveh razlogov: ker je nastala v obdobju, ko semiotika načeloma še ni obstajala; ker je v sistemu jezika iskal in razkrival izjeme. V splošnem smo že omenili, da jeziku ne moremo pripisati enovite definicije in tudi ta Piercova ni bila sprejeta (Grgič 2007: 34–38).

2.2 Ali je jezik biološki, psihični ali socialni pojav?

Jezik ima vse te tri lastnosti. V jezikoslovju, z vidika darvinizma, ga lahko pojmuje, da je **biološki** pojav, saj ga dedujemo. Lahko ga celo primerjamo s samim biološkim organizmom, saj imata skupne točke: rodita, se spreminjata, umreta, na neki točki sta oba živa ali mrtva (metaforično). Za lažjo predstavo lahko podamo primer. Otroci se naučijo jezika okolja; če je otrok posvojen v drugo jezikovno okolje, se nauči jezika novega okolja. Medtem ko t. i. volčji otroci nimajo zmožnosti razvijanja govora in posledično ne

razvijejo jezika. Kaj je razlog? Nikogar nimajo, da bi se z njimi pogovarjali/komunicirali z jezikom. Če vzamemo v ogled oba primera kot posameznika, je skupna točka obema, da imata zmožnost, da se naučita kateregakoli jezika že v zgodnjem otroštvu z lahkoto. Glede jezika kot **psihičnega** pojava lahko rečemo, da je tu odločilno dvoje: subjektivne značilnosti posameznika in družbeno okolje, saj so duševni pojavi v povezanosti z jezikom sekundarni. **Socialni vidik** jezika kaže, da je jezik povezan z nastankom organizirane družbe, kar smo omenili že prej. Strokovnjaki v antropologiji so opredelili nastanek jezika glede na simbolično prikazovanje v kulturi. Torej, posledično komunikacijska funkcija jezika izvira iz značaja družbe kot take. Družba in jezik sta povezana, saj ima vsaka skupnost tak jezik, kot ga proizvede komunikacijska potreba njenih članov (npr. če skupnost nima pojava, posledično zanj ne dobi izraza) (Unuk 1997: 16–17). Pojma se povezujeta tudi na način, da vsaka generacija akumulira t. i. védenje o svetu z govorom/jezikom, nato pa naprej predaja to drugi generaciji. Opazna je še ena lastnost, in sicer: večje so družbene spremembe, večje so tudi jezikovne spremembe (so spontane, nenehne in nepredvidljive). Na tem mestu lahko vidimo, da jezik brez družbe nima obstoja in obrnjeno. Sta povezana in del drug drugega (Unuk 2016: 20–21).

2.3 Ekspresivnost jezika

Omenili smo, da sta jezik in družba medseboj povezana; sedaj se lahko osredotočimo na ekspresivnost, ki se kaže v govoru/jeziku. Včasih se nekatere jezikovne pojavnosti, npr. spremembe, kažejo zgolj in izključno zaradi težnje po ekspresivnosti. To pomeni, da se kažejo glede na spol, starost, raso, izobrazbo, interese, dejavnosti itd. Glede na dano situacijo pa vsak posameznik variira, tako da uporablja različna stilna sredstva, kar bomo dokazali s tematiko vulgarizmov, evfemizmov, slengizmov, psovka idr. Za lažjo predstavo podajamo tabelo jezikovnih variant z vidika ekspresivnosti (Unuk 2013: 24).

Preglednica 2.1: Prikaz ekspresivnega besedišča

1. Inherentno ekspresivno besedišče	
slaj govornega besedišča	<i>brihten, natuhtati, pocrkati, pocarkljati ...</i>

sloj družinskega besedišča	<i>babi, mami, očika, papkati, lump, ta mala ...</i>
dialektizmi	<i>hudika, lajbič, šagra, kotec, košenica, škrpet ...</i>
slengizmi	<i>drkati (se), izi, keš, lajkati, zmešanček, sebek, rufniti, nočko ...</i>
profesionalizmi (poklicno besedišče)	<i>androidna tablica, deljenje vsebin, dokumenti v oblaku, ekosistem, plačljivo parkirišče, ločljivost zaslona ...</i>
arhaizmi	<i>delopust, hudoba, izdajnik, lokavščina, mastilo, podanik ...</i>
bibilizmi (svetopisemsko besedje)	<i>farizej, Judež, nadangel, Sveti angel, Sveta družina ...</i>
žargonizmi	<i>aktivna slika, dotični, fiskalni pakt, jezikovne kopeli, kartonka, nalagati (program), printboks, zamrzniti (zaslon) ...</i>
neologizmi (novonastale besede)	<i>boltomanija, dlančnik, gonilnik, preventivec, parkomat, stečajnik, turbokapitalizem ...</i>
poetizmi	<i>bridkost, daljine morja, dalj, daljne dalje, davnost, log in gaj ...</i>
2. Emocionalno-ekspresivno besedišče	
evfemizmi (olepševalnice)	<i>hudik, hudir, hudiman, hudimar, šment ...</i>
deminutivi (manjšalnice)	<i>denarček, krilce, ovčka, skakljaj, zibkati, vražič ...</i>
hipokoristiki (ljubkovalnice)	<i>cukrček, črvek, ljuba, pikica, revček, srček ...</i>
disfemizmi (slabšalnice)	<i>cincavec, čačkast, izbevska, lajdrati (se), lizati (se), neslan, opica, pankrt, pocestnica, ropotati, traparija ...</i>
avgmentativi (večalnice)	<i>debeluh, govoranca, možak, jahariti, kosmatin, suhač, oderuh ...</i>
vulgarizmi	<i>drekač, fukati, jebanje, jebenti, pička, pizda, prdec ...</i>
3. Oslabljena stilna zaznamovanost	
terminološka poimenovanja	<i>beli žafran, koherenca, kvant, pestič, plemenjak, placentalni sesalec ...</i>

publicizmi	<i>poteze vlade, repasaž za demokracijo, slepa pega intelektualnosti, kadrovski cunami, politični bazen ...</i>
prevzeto besedje	<i>animacija, brandy, ksenofobija, liberalizem, meteorit ...</i>

2.4 Jezikovne različice – sociolekti

Dandanes se vse bolj uporabljata izraza *visoki* in *nizki jezik* oziroma *stil*. Pri prvem gre za področje javnega sporočanja, npr. v religiji, izobraževanju, visoki kulturi, upravi idr. Pri nizkem stilu pa gre za to, da je prisoten v vsakdanjiku, v privatnih stikih, npr. v družini, med prijatelji, sosedi ipd. (Unuk 1997: 21). Tu gre za to, da je knjižni jezik bistveno drugačen od neknjižnega (pogovornega) jezika. Ker so sodobne družbe čedalje večje in neenovite, se to kaže v različnosti slojev, religij, narodnostnih in interesnih skupinah. Tu potekata postopka, ki sta medsebojno nasprotno delujoča: poenotenje in diferenciranost družbenih skupin ter jezika. Tako pridemo do ugotovitve, da če se v neki skupnosti kažejo jezikovne razlike glede na družbeno razčlenjenost, te imenujemo socialne družbene jezikovne različice (socialne jezikovne variante), med njimi so v sodobnosti pomembna družbena narečja (sociolekti). S tem se kaže socialna družbena sprememba in razčlenjenost. Gre za poseben del komunikacijske in jezikovne strukture, ki so usmerjene h govornosti. Znotraj sociolektov imamo podrazličice, in sicer: podvarianta stanovskega sloja, kjer gre za kmečko, delavsko in izobraževalno govorico; izobrazbena podvarianta, podvarianta interesnih skupin, kjer gre za govor v družini, med prijatelji, v službi, na rekreaciji; podvarianta spola, starosti (otroci, adolescenti, odrasli, starejši); rase (romščina, angleščina belcev ali črncev) in teme (časopisi: šport, kultura, kronika ...), idr. (Unuk 1997: 21, Unuk 2016: 26–32). Sociolektov imamo v skupnosti toliko, kolikor je v njej v danem hipu skupin, ki razvijejo za težnje izražanja natančne, lastne in točno določene poglede. Poleg tega razvijejo sistem določenih vrednot, ki so ustaljene za način komuniciranja (Skubic 2005: 172–174).

2.5 Sleng, žargon in argo

Termini sleng, žargon in argo so tri različne interesne govorice, vendar se kot termini v našem jezikoslovju pogosto uporabljajo sinonimno. Da omenimo zanimivost, na vse tri vplivajo tuji jeziki, vendar najbolj na slengizme, in sicer ima velik globalni vpliv angleščina (Gjurin 1974: 65–80). Med uporabniki jezika se kaže nejasno razlikovanje med slengom in žargonom, ker ju v našem prostoru niso jasno definirali. Tudi za argo jezikoslovci niso našli natančne opredelitve in ga uvrščajo med sleng (Unuk 2016: 19–38).

2.5.1 Sleng

Sleng Gjurin definira, da: *»je neformalna varianta občevalnega jezika, ki jo označuje poseben slovar, sestojec bodisi iz novih izrazov ali pa iz starih z novim ali drugače zaobrnjenim pomenom.«* (Gjurin 1974: 65–80). Zanj je značilno, da je ekspresiven, želi povedati nekaj na nov in presenetljiv način. Njegov obstoj je povezan s človekovim posnemanjem in pripadnostjo v neki skupini. Gre za igrivo jezikovno ustvarjanje novonastalih besed, ki lahko kaj kmalu pridejo v pozabo oziroma iz mode ali so celo izpodrinjeni. Poznamo več vrst slenga, namreč prva taka je, da vsaka skupina, ki pozna svoj žargon, ima tudi svoj sleng, vendar gre za precej majhen krog uporabnikov. Ostale vrste so še: družinski sleng (se prenašajo iz generacije v generacijo), otroški (ta kategorija je sporna, saj otrok še nima razvitega zadostnega védenja o jeziku in njegovi rabi, zato se lahko kaj kmalu zgodi da posnema; npr. kletvice), mladostniški (podvrsta tega je najstniški; mnogi ga zaznavajo kot prostaškega in grobega, je močno ekspresiven in čustven, veliko je vulgarizmov oziroma tabuiziranih besed), splošni (ga pozna večina ljudi, vendar ni nujno, da ga uporabljajo), poetični (vsi slengizmi naj bi bili metafore) in publicistični. Skubic meni, da je sleng vsaka govorica, s katero se posameznik socializira v družbeno skupino. Primerja ga z narečjem in pravi, da je pomembna lojalnost govorcev. Gre za lastnost, ki je povezana z identifikacijo grupe. Sleng obravnava kot vrsto sociolektov, saj se govori v vsakdanji privatni komunikaciji (v določeni skupini) (Skubic 2005: 136). Nestandarizirane različice zajemajo spontane govorne variante in narečja, ta so razdeljena na ozemeljska in družbena. Pod teritorialna narečja spadajo zemljepisna

narečja, pokrajinska in mestna narečja. Pod družbena Unuk razvrsti sleng, narodnostne različice in različice neformaliziranih skupin, torej glede na izobrazbo, spol, starost itd. Poudarja: »*Sleng je nestandardizirana in v osnovi govorna jezikovna različica posameznih zaprtih sporazumevalnih skupin. Nosilce slenga povezuje ali poklicna/interesna dejavnost skupine (poklicni sleng s profesionalizmi) ali skupni interes skupine, ne glede na poklicno dejavnost (skupinski sleng s slengizmi).*« (Unuk 2016: 19–38). Te skupine imajo kriterije. Razlikujejo se glede na spol, starost, družbeni sloj in skupne interese. Na kratko povedano je sleng odraz pripadnosti skupini. Besedišče je omejeno glede na aktualnost, neprestano se spreminja. Nenehno se tvorijo nova poimenovanja. V slengu imamo slengizme, za katere velja, da so poimenovanja glede na interes/dejavnosti skupine. Značilna je ekspresivnost, čutnost, ustvarjalnost in aktualnost. Najbolj prepoznaven je sleng mladih, predvsem se kaže pri učencih, dijakih in študentih. Pogosto je večjezično (Unuk 2016: 19–38).

2.5.2 Žargon

Žargon je poseben in specifičen. Uporabljajo ga skupine, ki so povezane v skupnem poklicu, konjičkih, delu idr. Gre za besede, ki jih Gjurin poimenuje "žargonizmi". Pravi, da so: » / ... / *neuradni strokovni termini.*« (Gjurin 1974: 66). Nastajajo podobno kot pogovorni izrazi. Včasih so lahko komu nerazumljivi zaradi nepripadnosti isti skupini ali zaradi nepoznavanja poimenovanega. Poljudno je žargon ravno tako vsaka govorica v določeni stroki, ki je laičnemu govorcu nerazumljiva (npr. politični žargon). Poznamo več vrst žargona: » / ... / *žargon športnikov (nogometni, košarkarski, smučarski ...), športnih ribičev, poklicnih ribičev, avtomobilistični, pisarniški, medicinski, gostinski, natakarski, vojaški, brigadirski, gledališčniški, filmski žargon, rtv-žargon, pop žargon, žargon gimnazijcev, študentov, narkomanov / ... /.*« (Gjurin 1974: 66). O žargonu je pisal tudi Jure Cvetek v svojem članku z naslovom *Žargon v slovenskem jezikoslovju: potreba po natančnejši opredelitvi* (Cvetek 2013: 83-86). Obravnava jih kot posebno jezikovno zvrst. V preteklosti ta pojem ni bil deležen dosti obravnave. Najpogostejša opredelitev žargona sega v sedemdeseta leta prejšnjega stoletja in je stara približno štirideset do petdeset let. Pojem žargon je opredelil Gjurin leta 1974 in pravi, da je to ena izmed interesnih govoric. Prihaja do neskladij, in sicer med laično in strokovno razlago pojma.

Tako Gjurin kot tudi Cvetek omenjata politični žargon, vendar menita, da ostaja tu še veliko nedorečenega in da bi bilo najbolje, da bi se ga definiralo kot podzvrst žargona. Cvetek omenja tudi žargone domišljavosti, pri katerih gre za pretiran govor oziroma izrazje s strokovnega, znanstvenega ali ekstravagantnega vidika, kadar to sploh ni potrebno. Namen teh je predvsem prekomerno poudarjanje. Na koncu članka se avtor sprašuje, ali je čas za ponovno in novo definicijo, ki bi upoštevala aktualnost jezikoslovja (Cvetek 2013: 83–86). Skubic ga definira nekoliko drugače. Na kratko nam predstavi, da gre tu za skupino, katere člani ne dosegajo kulturne ravni. Meni, da je žargon lastnost diskurza in da lahko njegove značilnosti preidejo v značilnosti sociolekta (Skubic 2005: 137).

2.5.3 Argo

Argo je ravno tako posebna govorica, saj spada v specifično skupino, v katero spada jezik kriminalcev, beračev, brezdomcev, prostitutk itn. Če gledamo z vidika sociolingvistike, so to skupine z družbenega dna, s funkcionalnega vidika pa bi lahko rekli, da gre za tajni jezik, ki je neuraden (Gjurin 1974: 66).

2.6 Vulgarizmi

V sedanjem času je že skoraj težko, da ne bi našli posameznika, ki ne bi uporabljal kletvic, psovok, žaljivk, vulgarizmov na sploh. Tudi nemogoče je, da ne bi našli opsovanega. Z vsemi razmerami, ki se pojavljajo v sedanjosti, bi bilo težko, če ne bi kdaj pa kdaj zakleli/preklinjali. Gre za neko naravno obrambno mehanizacijo (Nežmah 2011: 115–116). Kletvice in psovke sodijo med vulgarizme. V veliki meri so te besede bile in še bodo preganjane, kulturno so ignorirane, ravno tako jezikovno, saj niso bile podrobno raziskane na nobenem področju. Predvsem redke so v pisanem jeziku, večinoma pa se prikazujejo pri govoru (Nežmah 2011: 115–116). V vsakdanjem komuniciranju poznamo še termine: opolzčnost, obscenost, vulgarnost. Te so družbeno pogojene in spadajo pod jezikovne tabuje (Nežmah 2011: 96). O kršenju religioznih tabujev govori blasfemija. Med jezikovne tabuje ne sodi zbadljivka, čeravno ima podoben efekt na nagovorjenega

kakor kletvica in psovka. Pri zbadljivki gre za verbalno agresijo in ni družbeno normirana (Nežmah 2011: 96). Glede na obliko in pomen lahko besede razdelimo v štiri skupine:

1. besede, ki so nevtralne glede na pomen in imajo nevtralno obliko, niso nič posebnega, nimajo nobene konotacije, ekspresivno niso obarvane in ne vzbujajo nobenih čustev (*sprehajati se, hiša, avtomobil ...*);
2. besede, ki imajo slabšalno obliko, a nevtralni pomen, so večinoma v pogovornem jeziku in zanje najdemo sopomenski izraz v knjižnem jeziku (*fešta, gate, prfoksa, goltati ...*);
3. besede z nevtralno obliko, a slabšalnim pomenom, najdemo na določenih področjih, in sicer: spolnost, bolezni, smrt, religija. A kadar o njih govorimo, jih moramo uporabljati pazljivo;
4. besede s slabšalno obliko in slabšalnim pomenom pa so tiste najnevarnejše. Zakaj? So pogovorne, in spadajo pod jezikovne tabuje oz. izhajajo s prepovedanega področja. Vendar ne smemo pozabiti dejstva, da po zakonu niso prepovedane (Klemenčič 2016: 18).

SSKJ2¹ vulgarizem definira, da je: »beseda, ki je glede na moralna, družabna pravila zelo neprimerna« (SSKJ2 2014). Vulgarizmi so obsojani glede na družbo, veljajo za neprimerne in grobe. Vulgarizmi so kulturno in socialno negativno zaznamovano besedišče (Unuk 2013: 125).

2.6.1 Kletvice in psovke

O pojavnosti je največ pisal Bernard Nežmah, in sicer v svojem delu *Kletvice in psovke* (Nežmah 2011). Pravi, da kletvice in psovke zasedajo posebno mesto v našem jeziku, predvsem preklinjanje, saj gre za posebno vrsto govora. Avtor se sprašuje, zakaj nekateri ljudje sploh preklinjajo. Poda razlagi.

¹ *Slovar slovenskega knjižnega jezika*, druga, dopolnjena in deloma prenovljena izdaja: tiskana izdaja 2014, spletna izdaja 2014.

a) Prva razlaga je ljudska razlaga. Kletvice so pač besede, ki jih govorci potrebujejo, kadar nimajo na voljo drugih besed. To se posledično pokaže, kot da je preklinjanje človeška slabost. Gre za besedišče, ki je šibko, saj izbira t. i. lene besede.

b) Druga razlaga gre v smeri preklinjanju v prid. Gre za podobno situacijo, kadar nimamo kot govorci na voljo drugih besed. Vendar v tem primeru ne gre za slabost, ampak za posledico posebne situacije (Nežmah 2011: 11). Kletvice, pravi Nežmah, prekinjajo vsakodnevne idealne komunikacije. Zaznamovale naj bi določen travmatičen dogodek, v kateri se znajde posameznik. Posledično odgovori na več načinov. Za primer nam avtor poda osebo, ki se s kladivom mahne po nesreči na prst. Njegove reakcije so različne, npr. krikne *au*, stisne zobe ali zadrži sapo in ostane tiho, zrecitira namesto kletvice kaj drugega in opisuje samega sebe kot *idiota*. V tretjem primeru se pokaže ironizacija (Nežmah 2011: 12–13).

2.6.1.1 Kletvica

Kletvice naj bi zapirale usta in nakazujejo na neko brutalnost ter sovraštvo. Presenetijo. Če gledamo z vidika slovnice, so same po sebi stavki. Za njimi sledi molk, lahko pa tudi zamera (Nežmah 2011: 96). V *SSKJ2* je kletvica opredeljena tako: »*groba beseda, besedna zveza, izrečena navadno v afektu.*« (SSKJ2 2014). Opazimo lahko, da je *kletvica* pravzaprav v slovarju navedena kot manjšalnica besede *kletev* (Nežmah 2011: 97). Kletev nima vedno vloge verbalne agresije, gre namreč tudi v skrajnost, kjer se pokaže grožnja (npr. *Ubil te bom!*) (Nežmah 2011: 98).

2.6.1.2 Žaljivka

Žaljivka sodi med psovke, vendar se velikokrat ponuja kot možnost namesto psovke. Posledice pri tej vrsti so takšne, da je nagovorjeni ob izgovoru užaljen (Nežmah 2011: 96).

2.6.1.3 Psovka

»Skratka, psovka natančno implicira izreko psovalnih obrazcev, medtem ko žaljivka ne obrazcev žaljenja.« (Nežmah 2011: 96). V SSKJ2 je psovka opredeljena kot: »groba, zelo žaljiva besedna zveza, izrečena navadno v afektu.« (SSKJ2 2014). Nežmah pa pravi: »Psovka je beseda oz. besedna zveza, ki žaljivo opisuje nagovorjenega.« (Nežmah 2011: 97).

2.6.2 Ali so slovenske kletvice po naravi tujke ali pristno slovenske?

Slovenski pravopis iz leta 1950 ne zajema nobenih kletvic. Pravopis iz leta 1962 pa se je že nadgradil in dodal besede, kot so *pizda*, *rit* in *drek*. Spadajo med slovenske besede, medtem ko *jebati*, *fukati*, *kurc* in *pička* ne pripadajo našemu domačemu besedišču po izvoru. Po drugi strani *Slovar slovenskega knjižnega jezika* zajema besede, kot so: *jebenti*, *ta prekleti kurec*, *kurec te gleda*, *pizda*, *pička* itd. Vendar je slovar predvsem informativen in zajame vse, kar je zadosti frekventno v jezikovni rabi. Najbolj merodajen glede etimologije je *Etimološki slovar slovenskega jezika*. V njem najdemo: *kurec*, *pizda*, *pička*, *fukati* in *jebati*. Zadnji dve naj bi bili slovenskega izvora (Nežmah 2011: 27–29).

2.6.3 Evfemizmi ali kako preklinjati, ne da bi preklinjali?

Na tem mestu lahko omenimo evfemizme, saj so edini, ki nam omogočajo, da ne preklinjamo, kadar bi želeli preklinjati. Gre za besedišče, ki nadomešča tisto izrazje, ki velja v družbi za manj sprejemljivo ali celo za nedopustno. Funkcija se prikazuje tako, da govorec nekako samo nakaže na vulgarno besedo ali neko določeno situacijo, ne da bi jo izrekel. Izreče evfemizem. S tem degradira nagovorjenega, a ne sebe. Nekako se povedano olepšuje. Na primer: '*Janez se ne brani vina*' (evfemizem). '*Janez ima vino zelo rad*'. Drugi primeri: '*mam te poln kufer!*'; '*mam te poln kurac!*'. Nežmah navaja (Nežmah 2011: 73): »Kot pojem je evfemizem običajno razlagan kot enoten fenomen: »olepševanje, blagorečje, tj. milejši in lepši izraz namesto ostrega ali neprijetnega, npr. V 'ročicah' namesto 'pijan'.« Toda problem nastopi, če k evfemizmom prištejemo še jezikovne tabuje.« Verbinc naj bi jezikovne tabuje izenačil z evfemizmi. Nežmah se s tem ne

strinja. Pravi, da je to izenačenje bilo možno pri prednikih, danes v sodobnosti pa je drugače. Dandanes so evfemizmi precej podvrženi disfemizmu (Nežmah 2011: 71–75). Same jezikovne tabuje bi lahko ločili v dve smeri. Prvi pripadajo jeziku, drugi pa govoru. Pri evfemizmu gre za to, kako bi izrekli žaljivko, vulgarno besedo ali psovko, da bi bila družbeno sprejemljiva. »*Je kraj, kjer je v spodobno govorico pripuščena vulgarna.*« (Nežmah 2011: 76).

2.6.4 Gramatična umestitev kletvic in psovok

Po obliki kletvice in psovke spominjajo na velelni naklon, vendar po podrobnejšem pregledu, vidimo, da ni tako. Zmedejo nas lahko klicaji in poudarjeni glasovi (*jebem ti ...!, mam te pol ...!, ... te gleda!*, ko gre za zapis. V resnici pa ti glagoli niso v velelniški obliki. V velelniški obliki so na primer *jebaj, imej, glej*. Avtor meni, da bi lahko kletvice uvrstili med interjekcije, saj je o tem že pisal Breznik, ki meni, da medmeti opisujejo občutke ali oponašajo glasove (Nežmah 2011: 79–81).

2.6.5 Zanimivost: preklinjanje v času vojn

V preteklosti se je zgodilo, da so v eter takratnega Dnevnika prikazali komentar: *'jebem jim mater krvavo'*. To se je zgodilo leta 1991, ko so prikazovali razmere z bombami, ki so uničevale ozemlja. Tako lahko vidimo, da so vojne razmere prebudile ta dar govora, preplavile so nas kletvice in psovke, ki so takrat imele vlogo demoniziranja nasprotnikov. Preklinjanje je bilo v tem primeru razdeljeno v dve smeri, in sicer "naše" kletvice so bile upravičene zaradi barbarskih in zločinskih dejanj drugih, "njihove/tuje" psovke pa naj bi bile iracionalne oz. kot nekak žargon, kjer se po večini kaže prostaškost. Po drugi strani pa je vojna v tistem času dajala preklinjanju oz. vulgarnem besedju zmagoviti status, torej niso veljale za jezikovne tabuje (Nežmah 2011: 91–93).

2.6.6 Moške in ženske kletvice

Na tem mestu bomo analizirali psovke glede na opsovanega, torej glede na to, ali gre za moškega ali žensko. Na moški spol velikokrat prileti kletvica, kot je *(ti) kurc!*, ženska pa dostikrat lahko sliši *(ti) pizda!*. Poimenovanja delujejo tako, da se povezujejo s seksualnimi aktivnostmi ali z ženskimi ali moškimi spolnimi organi. Poznamo tudi primere, kjer gre za pozitivno konotacijo oz. ti ne delujejo v smeri žaljivke, ampak je s temi besedami ženska pravzaprav pohvaljena: *pička!* oz. *dobra pička, prasica* ali *dobra prasica*. Če pa rečemo moškemu *pička*, potem verjetno gre za žalitev, da si nič ne upa. Kot smo že omenili, gre pri besedah *pizda*, *pička* in *kurc* za poimenovanja, ki se tičejo spolnih organov. Pri primeru *prasica* pa se snov črpa prek živali.

2.6.7 Izvor moči

Avtor Nežmah se sprašuje, od kod imajo vulgarnizmi takšno moč. Če ima posameznik na drugi strani pravega sogovorca oz. ga dobro pozna, potem kletvice in psovke ne pridejo tako do izraza. Posledično niso konotirane za žaljive ali prepovedane. Če pa sogovorec individuuma ne pozna dovolj dobro oz. ne razume njegovega jezika, takrat kletvice, psovke in žaljivke postanejo konotirane za manj vredne izraze, posledično je posameznik konotiran za manj vrednega, ker uporablja tak besedni zaklad. Bernard Nežmah celo pravi, da so to besede verbalne agresije (Nežmah 2011: 165–167).

2.7 Tabu

Pri tej temi se bomo osredotočili na delo Sigmunda Freuda, *Spisi o družbi in religiji* (Freud 2007), kjer je avtor natančno opredelil tabuje tako zgodovinsko kot tudi splošno. Pravi, da je tabu: »*polinezijska beseda, katere prevod nam povzroča težave, ker tako označenega pojma ne posedujemo več.*« (Freud 2007: 70). V naših pogledih se razhaja v dveh nasprotnih smereh, in sicer ena stran pomeni nekaj posvečenega in svetega, druga pa prikazuje nekaj nevarnega, grozljivega, celo prepovedanega in nečistega. Sklepamo lahko, da se tabu izraža v prepovedih oz. omejitvah. Poleg tabujskih prepovedi poznamo še moralne in religiozne, vendar se moralne od tabujskih prepovedi razlikujejo glede na

odsotnost uvrščanja v sistem (glede na nujnost). Pri tabujskih prepovedih gre za to, da se izmikajo kakršni koli utemeljitvi, so neznanega izvora in so samoumevne (Freud 2007: 70). Freud pravi, da je Wundt tabu označil: »za najstarejši nenapisani zakonski kodeks človeštva. Velja splošna domneva, da je tabu starejši od bogov in sega v čase pred vsako religijo.« (Freud 2007: 70). Nato se avtor Freud posveti nepristranski predstavitvi s pomočjo antropologa Northcota W. Thomasa, ki je navajal izvleček gesla. Geslo razdeli v tri definicije, in sicer:

- a) »sveti (ali nečisti) značaj oseb ali reči«;
- b) »vrsto restrikcije, ki izvira iz tega značaja«;
- c) »svetost (ali nečistost), ki izhaja iz kršitve te prepovedi« (Freud 2007: 71).

Ločimo tri različne vrste tabujev:

1. naravni tabu je neposredni, posledica misteriozne moči, ki se lahko drži ali osebe ali stvari;
2. preneseni tabu je posredni, je ali pridobljen ali prenesen prek duhovnika/poglavarja itd.;
3. tabu, ki je spojitev prvih dveh in drži sredino (Freud 2007: 71).

Cilji tabuja glede na neposrednost in posrednost:

1. neposredni tabuji: služijo za zaščito pomembnejših oseb ali reči; za varovanje šibkejših (npr. žensk in otrok); varovanje pred nevarnostmi (npr. uživanje določene jedi); za kršitve kot so poroke, spolne aktivnosti itd.; varovanje še nerojenih otrok ... ;
2. posredni: zaščita lastnine posameznika (Freud 2007: 71).

Seveda so imeli tudi kazni za kršitve tabujev. Ljudje iz tistega obdobja so menili, da so kazni bile avtomatične oziroma se je kršeni tabu maščeval sam. Kasneje so to povezali z bogovi in demoni. Drugod oziroma v drugih primerih pa je bila družba tista, ki je prevzela kaznovanje. Prve kazenske izvršitve se celo navezujejo na kršenje tabujev (Freud 2007: 72). »Kdor je prekršil tabu, je s tem sam postal tabu ...« (Freud 2007: 72). Če zaokrožimo vse te informacije, lahko vidimo, da gre za številne omejitve, ki so jih imela ljudstva

(Freud jih omenja kot primitivna), vendar se ljudje še sami niso zavedali, zakaj je nekaj prepovedano. Vse to jim je bilo samoumevno. Vse kaže na to, da je vladala neka teorija o tem, da imajo ljudje in stvari neko nevarno moč, ki se prenaša ob dotiku. Obnašanje ljudstva je kazalo na način okuženja. Zato je bilo potrebno ljudi kaznovati ob kršitvi prepovedi. Prepovedi so zajemale svobodo gibanja, uživanje določene hrane in pijače, druženje itd. Predvsem pomenijo odrekanje. Če je nekdo kalil prepovedi, je avtomatično dobil značaj prepovedanega (Freud 2007: 73). To lahko povežemo z današnjim časom, saj vlada družba, ki nima jasno zasnovanega izvora, zakaj je nekaj tabuizirano. Mogoče posameznik ni kaznovan za kršitev, vendar dobi značaj prepovedanega oz. slabšalni prizvok. Dandanes izvršeno dejanje ali izrečene besedne zveze, ki so tabuizirane, veljajo za nekak odstop iz človeške družbe. Freud se v knjigi posveča vprašanju glede vesti, namreč vest in krivda sta povezani s tabuji. Vest definira kot notranjo zavest in zmožnost zaznavanja ter obsojanja oz. nek očitek za izvršeno dejanje, ali v naši raziskavi, kjer gre za jezikovne tabuje, za izrečeno. Posledično se prikaže občutek krivde (Freud 2007: 115–116).

Življenje prvih kraljev je bilo zaščiteno z določenimi zaščitniškimi ukrepi in pravilniki. V tistih časih je namreč bil namen tabujev zaščititi kralje. Zaradi tega so večinoma morali živeti v odmaknjenosti, upoštevati so morali stroga pravila in jih spoštovati. Za prvo tako tabuizirano dejanje je takrat veljalo, da se domačini niso smeli družiti s tujci. V takih primerih so tujce najprej odpeljali v templje, da so jih očistili kakršnih koli bolezni ali čistunstva. Imeli so tudi tabuizirano dejanje v smislu prehranjevanja in pitja, saj so se bali, da bi zaužili negativne energije prek požiralnika ali nosu. S tem se je povezoval tudi tabu v zvezi s puščanjem hrane, torej v smislu, če je nekdo zaužil ostanke hrane. Če je neka hrana bila nedotaknjena, je veljala za slabšo. Tudi same osebe so bile tabuizirane, in sicer so bili to kralji in poglavarji, bojevniki ter lovci in ribiči. V to kategorijo so spadale tudi ženske ob porodu in med njihovo menstruacijo. Česar so se dotaknile, naj bi človeka ubilo. Med porodom so morale biti odmaknjene oz. v osami, vse pripomočke in posode pa so kasneje zažgali. Potemtakem je namen tabujev odmaknjenost/osama tabuiziranih ljudi, tako da jim ne bi pretila duhovna nevarnost, saj bi se ta negativna energija razširila naprej. Frazer te tabuje imenuje električni izolatorji, ki preprečujejo, da duhovne sile ne bi škodile njim samim in svetu okoli njih (Frazer 2001: 191–207). Frazer našteje tudi tabuizirane stvari, ki so veljale v tistem času:

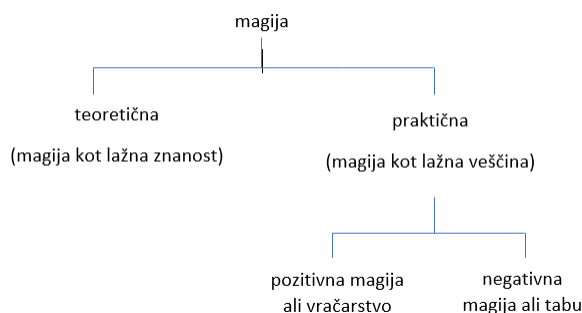
1. železo (takrat je bilo novost in so nanj gledali z nezaupanjem in sumničavostjo),
2. kri (npr. ne smejo se dotikati surovega mesa, sorodnike umorjenega človeka osamijo, kraljeva kri ne sme kaniti na tla, duša naj bi bila v krvi),
3. glava (velja za sveto, posvečali so ji posebno skrb),
4. lasje (striženje je bilo tabuizirano opravilo, enako je veljajo za nohte),
5. vozli in obročki (Frazer 2001: 209–226).

Avtor se je osredotočil tudi na tabuizirane besede, in sicer so to bila lastna imena. Gre za prve primere jezikovnih tabujev. To se v današnjih časih še pojavlja predvsem med Indijanci. Namreč, takrat so menili, da je med človekom in njegovim imenom resnična vez. Kadar je sovražnik v tistih časih poznal tvoje ime, je lahko na tebi uporabil tudi čarovnijo, s katero bi ti škodoval. Posledično so si dajali dvojna imena, da bi se zaščitili pred zli uroki, ravno tako pa so se ponekod držali pravila, da imen ne izgovarjajo ali pa uporabljajo vzdevke. Med tabuizirane besede so spadala tudi imena sorodnikov, zato v nekaterih plemenah niso uporabljali imen, niti prvih podobnih zlogov, saj so menili, da bo prišla prezgodnja smrt. Zanimive tabuizirane besede so bila tudi imena mrtvih, ki jih ravno tako niso smeli izgovarjati. V isto kategorijo še spadajo imena kraljev in drugih svetih ljudi (Frazer 2001: 227–246).

2.8 Magija in religija

O magiji in religiji je veliko pisal James George Frazer v svoji knjigi z naslovom *Zlata veja: raziskave magije in religije*. Najprej se avtor osredotoči na načeli, na katerih sloni magija. Prvo načelo poimenuje zakon podobnosti, drugo pa zakon prenosa/stika. Mislim, da so prav uroki povezani z jezikovnimi tabuji in vulgarizmi. Pomembna trditev je, da magija ni le vodenje postopkov, temveč je tudi lažen sistem naravnega prava, torej je tudi lažna znanost. Kadar govorimo o teoretski magiji, gre za množico pravil, ki odrejajo zaporedje dogodkov po celem svetu. Kadar pa govorimo o praktični magiji, gre pa za skupek predpisov, po katerih se ravna posamezniki, ki želijo uresničiti svoje cilje. Homeopatska (imitacijska) magija in magija glede na stik/prenos sta v praksi medsebojno prepleteni. Namreč, homeopatska magija se izvaja sama, vendar prenosna magija deluje

na imitacijski način. Obe skupini lahko poimenujemo simpatetična magija, saj imata skupno točko, in sicer narekujeta, da stvari delujejo druga na drugo na daljavo po nekakšnem zakonu privlačnosti. Sistem simpatetične magije ne velja vedno v smislu pozitivnih pravil. Velikokrat se navezuje tudi na negativna pravila, kjer gre predvsem za prepovedi. Frazer pravi, da so uroki pozitivna pravila, med negativne pa uvršča tabuje. Človek namreč deluje iz svoje zavesti in se zaveda, da bo njegovo ravnanje imelo določene posledice. V primeru, ko se mu bodo dejanja zdela nevarna, se bo temu izogibal. S tem se podvrže tabujem. Na tem mestu lahko rečemo, da gre za negativno rabo praktične magije (Frazer 2001: 32–38). Tabuji narekujejo: »*Ne stori tega, da se to in in to ne bo zgodilo!*« (Frazer 2001: 39). Pri kršenju tabuja moramo gledati z vidika kot na kršitev moralnega dejanja oz. zdravega razuma. Poglejmo si ponazoritev (Frazer 2001: 39):

Slika 2.1: Prikaz vrst magije

Magija se povezuje z znanostjo. Zanima nas tudi, kako se magija povezuje z religijo. Vendar, kaj je bistvo religije? Frazer pravi, da je: »*Poskus sprave z nadčloveškimi silami, ki naj bi upravljale naravo in človeka. Tako religija združuje dve sestavini, teoretsko in praktično, se pravi vero in dela, in lahko obstaja samo z obema, vendar za religijsko prakso ni nujno, da se izraža zgolj v obredju, ampak se lahko kaže v etičnem ravnanju, če le-to velja za bogu všečno.*« (Frazer 2001: 55). V kasnejših časih sta magija in religija medsebojno sodelovali. Namreč, molitve in uroki si niso taki različni, ravno tako ne obredi. Vendar ob vsem tem ne smemo pozabiti, da je magija vendarle starejša od religije. Da so magijo zamenjali z religijo, je po vsej verjetnosti prišlo zaradi neučinkovitosti magije. Magija, kot smo že omenili prej, se deli na negativno ali pozitivno učinkovitost, medtem ko religija določene stvari le narekuje, kaj je prav in kaj ne (Frazer 2001: 55–61).

2.9 Jezikovni tabuji in vulgarizmi: antropološki, kulturni, družbeni, psihološki ter jezikovni pojav

V obdobju, tj. pred pojavom religije, je tabu predstavljal osnovni način urejenosti družbe. Posameznik je deloval prek pravil in določenih prepovedih v neki skupnosti (npr. stiki z določenimi ljudmi, predmeti in opravili). Glavni namen je bil varovanje skupnosti pred neznanimi pojavi in nastopanjem magije. V te tabuje so bile zajete tudi: (ne)izrekanje določenih besed, tj. govorjenje o kakem pojavu ali že samo poimenovanje pojava (jezikovni tabu), saj so verjeli v dobro ali slabo magično moč besed (jezikovna magija). V kasnejših obdobjih človeštva se je v odnosu religije in širše družbe tabu uresničeval s ciljem ohranjati družbeno in kulturno ureditev s prepovedmi, ki so se prakticirala zlasti prek jezika. Tako je tudi v sodobnosti, kjer se tabu nanaša na vidike družbene sprejemljivosti, kaj je moralno, spodobno, kulturno primerno. To se kaže zlasti jezikovno – kot prepoved govoriti o čem. Psihološki in moralni učinek kršitve prepovedi je pri posamezniku negativno občutenje (neodobranje, sram, negotovost, obsojanje, kritike ipd.), še posebej to velja za določena področja (spolnosti, izločanja ipd.).

Poseben sloj jezikovnih sredstev predstavljajo vulgarizmi: zlasti so to jezikovna poimenovanja za pojave, o katerih se v javni sferi ne sme govoriti oz. je to prepovedano. Kaže se negativni družbeni odnos in negativno vrednotenje določenih pojavov (spolnost, izločanje idr.) na jezikovna sredstva. Družbene norme so s tem usmerjene na sporazumevalne norme, tako da je raba teh jezikovnih sredstev zaznamovana kot neprimerna oz. nesprejemljiva, s tem pa so označena tudi sama jezikovna sredstva, ki naj bi motila vsakdanjo komunikacijo. Vulgarizmi so tako vidik delovanja jezikovnih tabujev, njihova raba pa omejena na zasebno sporazumevanje. Vulgarizmi so označeni za prostaški, opolzki in grobi sloj besedišča na jezikovni in sporazumevalni vzporednici: besedišče nizkega stila, ki je družbeno nesprejemljivo v javni sferi oz. je družbeno in kulturno negativno v javni sferi sporočanja. Odnosi v družbi določajo, kaj je v jeziku tabuizirano in vulgarno. Pomembno dejstvo je, da se pri vulgarizmih kaže stopnja agresivnosti, ki je izražena verbalno (v sporazumevanju pa še s parajezikovnimi sredstvi: fonetičnimi sredstvi – intonacijo, poudarjanjem glasnostjo, tonom; mimiko, gestikuliranjem in gibi telesa).

3 EMPIRIČNI DEL

3.1 Družbena določenost (determiniranost) tabuiziranih jezikovnih sredstev in vulgarizmov

Družbeno nasprotje javno – zasebno se kaže tudi kot razlika, kaj se sme narediti in kaj se sme izreči, ne da pri tem kršimo določene konvencije, tj. družbene, kulturne in sporazumevalne norme. Predstavili bomo preglednico, kjer so razvidna dejanja v javni ali zasebni sferi z vidika ne/sprejemljivosti (okrajšava: ne/sprejemlj.) (na vrhu imamo popolnoma nesprejemljiva dejanja, na dnu pa sprejemljivo oz. komaj sprejemljivo).

Preglednica 3.1: Prikaz družbene sprejemljivosti v zasebni in javni sferi

Dejanje ²	Javno		Zasebno		
	Sprejemlj. dejanja	Verbalno dejanje ³	Sprejemlj. verbalnega dejanja	Verbalno dejanje	Sprejemlj. verbalnega dejanja
žaljenje	popolnoma nesprejemlj.	<i>žaliti, izražati sovraštvo</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>žaliti, izražati sovraštvo</i>	popolnoma nesprejemlj.
šikaniranje	popolnoma nesprejemlj.	<i>šikanirati, nagajati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>šikanirati, nagajati</i>	popolnoma nesprejemlj.
sovražni govor – nasilje	popolnoma nesprejemlj.	<i>žaliti, izražati sovraštvo do skupine ljudi</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>žaliti – izražati sovraštvo do skupine ljudi</i>	popolnoma nesprejemlj.
vulgarne geste	popolnoma nesprejemlj.	<i>kazati sredinec, prdeti, erotični ples</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>kazati sredinec, prdeti, erotični ples</i>	sprejemlj. (med dvema osebama)
preklinjanje	popolnoma nesprejemlj.	<i>preklinjati, kleti, pizditi, izražati sovraštvo</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>preklinjati, kleti, pizditi, izražati sovraštvo</i>	sprejemlj.
iztrebljanje	popolnoma nesprejemlj.	<i>srati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>srati</i>	delno sprejemlj. v zaprti družbi

² Dejanje: to, kar posameznik stvarno naredi v javnem, zasebnem prostoru.

³ Verbalno dejanje: kar posameznik izreče/napiše v javnem in zasebnem prostoru o dejanju.

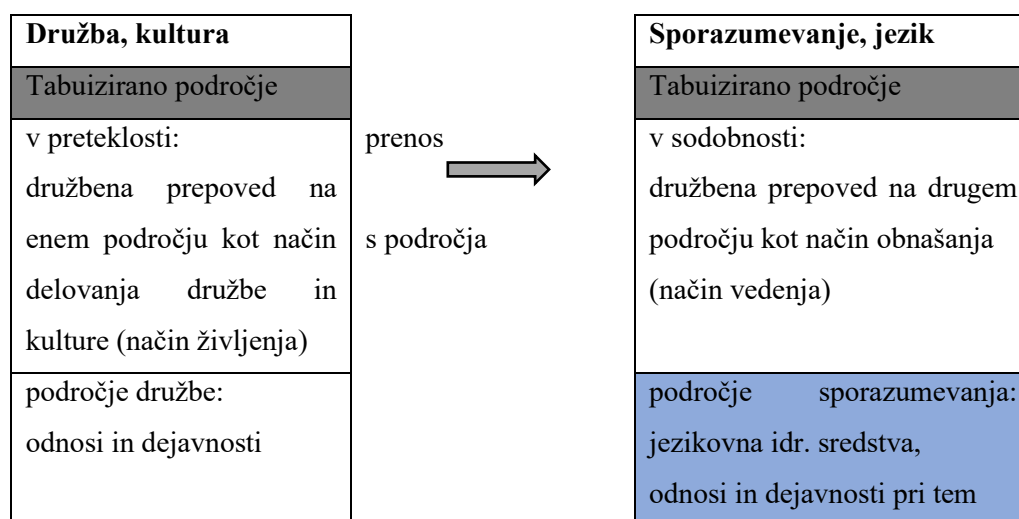
uriniranje	popolnoma nesprejemlj.	<i>scati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>scati</i>	delno sprejemlj. v zaprti družbi
kazanje pripomočke za menstruacijo	popolnoma nesprejemlj.	<i>vložki, tamponi, menstrualne skodelice</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>vložki, tamponi, menstrualne skodelice</i>	sprejemlj.
kazanje spolnih organov	popolnoma nesprejemlj.	<i>razkazovati se</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>razkazovati se</i>	sprejemlj. (med dvema osebama)
spolni odnos	popolnoma nesprejemlj.	<i>seksati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>seksati</i>	sprejemlj.
masturbacija	popolnoma nesprejemlj.	<i>onanirati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>onanirati</i>	sprejemlj.
otipavanje spolnih organov	popolnoma nesprejemlj.	<i>šlatati, rajcati, dražiti, drkati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>šlatati, rajcati, dražiti, drkati</i>	sprejemlj. (med dvema osebama)
vrtanje po nosu	popolnoma nesprejemlj.	<i>vrtati po nosu</i>	delno sprejemlj.	<i>vrtati po nosu</i>	delno sprejemlj.
srebanje ⁴	nesprejemlj.	<i>srebat</i>	nesprejemlj.	<i>srebat</i>	sprejemlj.
mljaskanje	nesprejemlj.	<i>mljaskati</i>	popolnoma nesprejemlj.	<i>mljaskati</i>	sprejemlj.
riganje	delno sprejemlj.	<i>rigati</i>	delno sprejemlj.	<i>rigati</i>	sprejemlj.
golota	delno sprejemlj.	<i>razgaliti se</i>	delno sprejemlj.	<i>razgaliti se</i>	sprejemlj.
pornografija	delno sprejemlj.	<i>brati, kupovati, gledati</i>	delno sprejemlj.	<i>brati, kupovati, gledati</i>	delno sprejemlj.
božanje	delno sprejemlj.	<i>božati</i>	delno sprejemlj.	<i>božati</i>	sprejemlj.
poljubljanje	sprejemlj. (v dani kulturi)	<i>poljubljati se</i>	sprejemlj.	<i>poljubljati se</i>	sprejemlj.
dojenje	sprejemlj. (v dani kulturi)	<i>dojiti</i>	sprejemlj. (v dani kulturi)	<i>dojiti</i>	sprejemlj.
prdenje	komaj sprejemlj. (v dani kulturi)	<i>prdeti</i>	komaj sprejemlj. (v dani kulturi)	<i>prdeti</i>	delno sprejemlj.

⁴ V resnici so razlike po sprejemljivosti dejanja v javnosti glede na kulturno okolje.

Vidimo, da gre za vzporednost kriterijev sprejemljivosti v povezanosti dejanje – verbalno dejanje: kjer je dejanje v javnosti nesprejemljivo, je nesprejemljivo tudi jezikovno izražanje o njem, če ne gre za strokovna poimenovanja (npr. medicinske izraze). Evfemizmi so delno sprejemljivi, kar je odvisno od vrste samega dejanja oz. področja dejanja. Pravzaprav gre za prenos z enega tabuiziranega področja na drugo tabuizirano področje. Vendar so povsod oblike spolne dejavnosti povsem nesprejemljive v javnosti pa tudi v zaprti družbi.

V družbi ne obstajajo objektivni oz. racionalni razlogi prepovedi, pač pa prepoved izhaja iz religioznih, mitičnih, tradicionalnih in etično-moralnih določil. To se kaže kot kulturnozgodovinske spremembe tako v preteklosti kot sočasnosti:

Preglednica 3.2: Prikaz tabuiziranega področja v preteklosti in danes

V starih tradicionalnih in (redkih) sodobnih tradicionalnih družbah ter kulturah tabuizirane prepovedi določajo mitičnost, magičnost in religioznost; nanašajo se na skupnost in posameznike tako v javnosti kot zasebnosti. V sodobnih netradicionalnih družbah in kulturah gre za premik: tabuizirane prepovedi izhajajo iz družbene etike in morale; nanašajo se predvsem na obnašanje skupnosti in posameznikov v javnosti, ne pa tudi v zasebnosti ali manjših zaprtih skupinah, kjer je več tolerance oz. manjši učinek prepovedi.

V sporazumevalni dejavnosti nastopajo: jezikovna sredstva, parajezikovna sredstva (intonacija idr. fonetični pojavi govornosti), nejezikovna sredstva: mimika, kretnje, gibi telesa. V sporazumevalni praksi in jezikovnem fondu obstajajo tudi različne stopnje družbenojezikovnega zakrivanja tabuiziranih tem ali referentov, da se tako poveča družbena sprejemljivost oz. zmanjša nesprejemljivost sporazumevanja o njih. Dejavnosti v javnosti so omejene s strani družbe, saj ta zastavlja etična, moralna, zakonska, družbena pravila ter nadzoruje funkcionalno obnašanje posameznikov (skupina ljudi lahko ima velik vpliv na enega človeka). Skupnost se mora držati določenih načel, v nasprotnem primeru krši prepovedi (kršitve), za kar sledi neodobravanje ali celo kazen (sankcije). Na drugi strani imamo sporazumevanje v javnosti, kjer so ravno tako s strani družbe zastavljena že prej omenjena pravila, a v ta razdelek sodijo še pravila jezikovne rabe. Na tem mestu se kažejo tudi omejitve in oženje pri rabi določenih jezikovnih sredstev. V sporazumevalni praksi in jezikovnem fondu obstajajo različne stopnje družbenojezikovnega zakrivanja tabuiziranih tem ali referentov, da se tako poveča družbena sprejemljivost oz. zmanjša nesprejemljivost sporazumevanja o njih. Včasih o določenih tabuiziranih temah enostavno ne govorimo, a če že, z jezikovnimi sredstvi lahko parafriziramo, preoblikujemo (prikrito evfemiziranje) ali evfemiziramo. Pri parafriziranju gre za opisovanje oz. neposredno poimenovanje. V našem gradivu je tak primer metonimija (*spolni organ, zadnja plat, zizeki*). S prikritim evfemizmom preoblikujemo jezikovno obliko, npr. z rabo kratic (*pm, mns*), krnitve (*pi* za *pizda*) ali s predelavo s podobnimi fonemi (*pismo*), z evfemiziranjem v splošnem pa olepšujemo povedano oz. uporabimo izraz, ki bi naj bil družbeno sprejemljiv. Poznamo: medicinski ipd. strokovni izraz (*nožnica, prsi*), prevzetost izraza (latinizem: *vagina, penis, seks*; iz angleščine: *faker, fuck* [fak], *quicky* [kviki]), preimenovanje (*zadnjica*): metonimija in metaforiziranje (*tam spodaj, pod pasom, ritna umetnost, češplja, muca*). Pokazali smo, da so jezikovni tabuji in vulgarizmi širša, tj. ne le jezikovna pojavnost, torej družbena in kulturna ter sporazumevalna pojavnost v danem času.

3.2 Sporazumevalna zgradba

Poznamo: dialoško in monološko vulgarno govorjenje. Pri prvem gre za dvosmerno komunikacijo, pri drugem pa subjekt govori sam s sabo, posledično je komunikacija

enosmerna. Gre za primere, ki se izražajo prek trenutne jeze in obrambnega mehanizma ipd.

Monološko vulgarno psovanje, preklinjanje, žaljenje:

1. samopsovanje, samožaljenje: subjekt govorenja = sogovorec oz. subjekt, ki mu je govorenje namenjeno: **Pička mi materina**, **Jebi se** (= jaz), **Fuki se** (= jaz), **Pizda materina** v vel. naklonu (= meni);
2. samogovor: *Kdo mu jebe mater*, *Kdo jih fuka*, **Jebem mu**, *Da ga zjebem*, *Naj se jebe*, *Rada bi me pojebala*.

Dialoško govorenje:

Preglednica 3.3: Dialoško govorenje ponazorjeno na primerih

Govorec – subjekt	Sogovorec – subjekt	Predmet govorenja
ta, ki govori: izražen v glagolskem morfemu glag. v sed./prih./pog. glag.	ta, ki mu je namenjeno govorenje: izražen v daj./tož. zaim.	izražen v tož. sam. = to, kar je tabuizirano (npr. spolni odnos z materjo)
Jebem	<i>ti</i>	<i>mater.</i>
Fuka	<i>me</i>	<i>v pičko.</i>
Jebo	<i>te (= ti)</i>	<i>pasmater.</i>
Poščije	<i>te</i>	<i>psica.</i>
Fuki	<i>se</i>	<i>v anus.</i>

Prvi osnovni tip sporazumevalne zgradbe je: /Jaz/ **jebem** (/fukam/jaham/...) *tebi x* (x = *mater/sestro* idr.). Drugi osnovni tip je: *To je x/Ti si x/On je x* (x = *pizdarija/jebarija/kurc/pizda* idr.). Predmet vulgarnega govorenja je:

1. direktno izražen: **Jebem ti tvojo mater.** (= koga ali kaj) (to, kar je predmet agresije, žaljenja, psovanja ipd. in je tabuizirano);
2. prikrit oz. skrit: **Jebem ti.** (= izpustnost /tvojo mater/), **Jebi si.** (= izpustnost /svojo mater/), **Jebem se.** (= izpustnost; subjekt = objekt oz. predmet: *sebe* v povednem naklonu).

3.3 Jezikovna zgradba

3.3.1 Besedna izrazna sredstva

Zajema samostalniško (substantivno), glagolsko (procesualno), kvalifikacijsko (pridevniki, prislovi, nekateri števnik), deiktično (krajevna, časovna, osebna deiktika, socialna deiktika: prislovi časa in kraja, osebni zaimki, socialna deiktika – tikanje/vikanje, ogovori, nazivi položaja/vloge ipd., hipokoristiki oz. ljubkovalnice idr.) in slovnično besedišče (vezniki, predlogi). Členki so sicer kot pomožne besede, saj so posebna besedna vrsta, s katerimi se izraža odnos, vrednotenje, ocenjevanje govorečega do povedanega ali govorjenja samega (poleg slovnične vloge, ki jo opravljajo nekateri členki). Posebnost so tudi medmeti – besede, s katerimi govoreči izraža svoje občutke, razpoloženje ipd.

Preglednica 3.4: Pogostnost zgradbenih tipov

Rang	Tip	Zgradba	Zastopanost
1.	Tip 6	glag. biti	83 primerov
2.	Tip 4	glag. + zaim. (+ sam.)	64 primerov
3.	Tip 2	glag. + sam.	39 primerov
4.	Tip 3	sam. + zaim. + glag.	26 primerov
5.	Tip 7	glag. imeti	24 primerov
6.	Tip 5	zaim./(/zaim./) + glag.	21 primerov
7.	Tip 1	sam. + glag.	4 primeri

Pri rangiranju se je izkazalo, da se najpogosteje pojavlja tip 6 (glagol *biti*). Gre za osnovne enostavčne povedi, pri katerih se kaže nezaznamovani besedni red. Najprej si podrobneje pogledjmo polnopomenskost in nepolnopomenskost glagola. Gre za besedni pomen. Kadar je glagol polnopomenski, stoji samostojno in lažje si ga predstavljamo, npr. *delam, berem*. Najbolj značilen nepolnopomenski glagol je ravno glagol *biti* (imenujemo ga tudi pomožni glagol ali primitiv), saj z njegovo pomočjo lahko ugotovimo glagolske oblike, kot so oseba, število in čas. Obstajata še dva primarna glagola oziroma primitiva, to sta *imeti* in *delati* (Vidovič Muha 2000: 243). Glagol *biti* je glede na besedni pomen ali polnopomenski ali nepolnopomenski. Merilo ločevanja gre tako: a) pri polnopomenskem *biti* (*Oče je na vrtu.*) pri zanikanju imenovalnik preide v rodilnik (*Očeta ni na vrtu.*); b) pri nepolnopomenskem *biti* (*Oče je učitelj.*) se pri zanikanju imenovalnik ohrani (*Oče ni*

učitelj.) (prav tam: 269). Nepolnopomenski *biti* se pojavlja kot vezni glag. (vez oz. kopola) s povedkovim določilom, ko gre za: pripisovanje lastnosti, stanja, dejanja komu/čemu (prav tam: 271). Ponazarjali bomo s primeri iz najpogostejših tipov in tudi manj pogostejših. Pogostnost vseh je razvidna iz preglednice.

a) Pripisovanje lastnosti osebkcu:

nepolnopomenski glag. *biti* kot vez + lastnostni prid. v povedkovem določilu:

On/Ona je zajeban/-a/zjeban/-a/fukjen/-a/zafukan/-a,

/On/ Čisto je posran.

Izstopajo primeri z zloženim povedkovim določilom s primerjalnim vez. *kot* v povedkovem določilu:

Umazan si kot čunek/svinja/merjasec/prase/praišč/prasec/svene (Tj. /Ti/ si umazan kot **čunek** itd.),

Pijan je kot prasec/prasica/merjasec/svinja/praišč/kravjek/tele,

Debela si kot govedina/krava,

Kosilo je dobro kot prasica/svinja.

b) Poimenovanje, uvrstitev osebkca glede na dejavnost ipd.: nepolnopomenski glag. *biti* kot vez + sam. v povedkovem določilu:

Ona je fukačica/kurba/kurvetina/lajdra/kurbica/radodajka,

Ne bodi pička,

On/Ona je svinja/praišč/prasec/prase/čunka/prasica/svijika,

On je sraljek/govno/drekač/posranec/drekonja/drek/kurac/kurčevič/ kurčina,

To je šit/bulšit/govno/drek/scalnica,

To je sranje/pišurija/scanje,

Vse je ena sama jeba/jebarina/jebarija,

To je težko jebanje,

To so težke napizdancije,

Ti si en fukjenc/prfukjenec/fuks/fukič,

To je ena sama jeba/fukušna/jebarija/fukarija/zajebancija/fukancija/nafukancija.

Izstopajo primeri, kjer je sam. v povedkovem določilu izglagolski sam. ali glagolnik in označuje delujočo osebo: *Ona je fukačica/radodajka, To je seronja, Ti si en fukač.* Glagol *imeti* z oslabljenim pomenom s povedkovim določilom izraža pojem svojilnosti z različnimi lastnostmi, stanji, dejanji itd., ki so vezani na nosilca svojilnosti, ki je izražen

s sam. v im. ali z glag. morfemom. Kot lastnost nosilca lastnosti nastopa sam. v tož. (prav tam: 258). Gre za tip 7: *Imam menzo/paradajz/kečap/mezgo, Imam velike/majhne joške/dudeke/zize/vime, Ona ima dobro pizdo/prduljo/guzico.*

Lahko gre za izražanje aktualnega dogajanja, kjer je sam. v tož.: *Imela sva analca, Imela sva fuk v rit, Imela sva hitro fukarijo, Imela sva hitri fuk/fukec/seks/kviki* (angl.).

Zloženo povedkovo določilo s primerjalnim vez. *kot* v povedkovem določilu: *Umazano/razmetano imaš kot krava/goveji drek.*

Primeri, kjer je sam. v im. oseba, sam. v tož. pa izraža sestavino človekovega organizma (+ lastnostni prid.) (prav tam: 262): */Jaz/ Imam polno pizdo vsega, (S tem maha,) kot da ima v roki kurca/tiča/kurčetino.*

V zbranem in razvrščenem gradivu po zgradbenih tipih gre za enostavčne povedi (in nekaj izjem); izraz govornosti se kaže v stavčni zgradbi, ki je popolnjena ali nepopolnjena.

Razlage pogostnosti posameznih zgradbenih tipov bomo razdelili na tri vidike.

1. Stilno nezaznamovani (nevtralni) besedni red

V *Slovenski slovnici* (Toporišič 2004: 668) najdemo zapis, da kadar govorimo mirno, brez posebnosti, si besede sledijo tako, kot morajo, in tudi na tak način, da najprej pride na vrsto izhodišče oz. (glavna) tema. Kadar ni nič drugega poudarjeno, imamo lahko le štiri glavne stavčne člene: povedek, osebek, predmet in prislovna določila. Ti ne vplivajo na členitev po aktualnosti, kar bomo obravnavali v drugi točki. Vedno najprej povemo manj pomemben del sporočila. Torej, izhodišče je to, o čemer se govori oziroma kaj pove. Glede na stilno vrednost take stavke imenujemo nezaznamovane ali objektivne. Kakor hitro je besedni red obrnjen, pride do stilno zaznamovanega stavka oziroma se kaže subjektivnost (ekspresivnost), kar bomo obravnavali v tretji točki razlage.

2. Členitev po aktualnosti

Funkcija členitve po aktualnosti je sama funkcionalnost sporočila bodisi v večji bodisi v manjši meri. Utemeljitelj tega je A. Breznik, ki se je ukvarjal z aktualno členitvijo besednega reda. Določil je, da je osebek kot izvor dejanja, povedek je dejanje, prislovna določila pa so okoliščine, medtem ko naj bi bil predmet rezultat dejanja. Členitev po aktualnosti naj bi bila način izražanja razmerij. Ta način je lahko objektivni ali nasprotno. Vsaka poved ima jedro (remo) in izhodišče (temo). Izhodišče razvija temo sporočanja

oziroma je to, o čemer govorimo, jedro pa podaja nove informacije, novosti. V pripovednih enostavnih povedih je jedro vedno na koncu povedi. Lahko bi rekli, da gre za sporočilno perspektivo, ki je oblikovana na podlagi objektivnosti. Kadar se spreminja vrstni red stavčnočlenske zgradbe, se spremenita tudi sporočilnost in namen (Žele 2016: 2). Poglejmo si nekaj nezaznamovanih tipov, kjer gre za objektivno zaporedje (izhodišče – jedro):

Povedi, vzete iz tipa 2 in tipa 4, se začnejo z glagoli:

Tip 2: *Treniram pizdo/guzo, Spuščam prdce/golobčke, Ruknil sem prdec/smrđljivca, Grem na sekret/štrbunk/hajzl, Smrđiš kot pizda/pička, Živi v dreku/govnu/gnoju/sranju.*

Tip 4: *Boli te moj kurac, Gleda te moj kurac, Vtakni si v kurac/anus/kurčino/kurčeka, Brcnila ga je v jajca.*

Razvrstitev vulgarizmov v tip 3 in tip 4 je ali na začetku ali na koncu stavka.

Tip 3:

vulgarizmi na začetku: *Pizda/Pička te je prežvečila, Pizda/Pička/Pizdetina ti je zelje grizla, Hudič/Vrag te pocitraj, Hudir/Satan/Hudič te vzame;*

vulgarizmi na koncu: *Bog te jebal, Bes te zademoni/pocitraj/jebe/plentaj/pohudiči, Mater/Mamico/Mat mu jebem/nabijem, Mamico ti jebem/karam/nabijem.*

Tip 4:

vulgarizmi na začetku: *Poščije te pes, Jebe te pes, (Jebo) Jebal te bog, Jebi si svojo majko/mater/mamico, Serje ga s sodelavko;*

vulgarizmi na koncu: *Boli te moj kurac, Gleda te moj kurac, Potegni mi kurac, Razbil ga bom kot pičko/pičkico/pizdo;*

vulgarizmi na začetku in na koncu povedi: *Kurči te moj kurac, Jebe te moj kurac, Jebem mu mamico v pizdo.*

Pri vprašalnih povedih, še posebej v primerih z vprašalnimi zaimki, po navadi na začetku povemo manj pomemben del, nato šele pomembnejši (Bizjak Končar 2016: 309–315). Taki primeri se v naši raziskavi kažejo pri sporadičnih pojavih, torej manj pogostih: *(Ali) greva seksat/fukat?, Kje je našla tega kurca/kurčina/kurčeviča/kurčevca/kurčetina?, Katera mat/pizda/prasica/kuzla te je povrgla?, Kaj se nekaj kurči?.*

Ponekod se pojavljajo primeri z izpostavljenimi mesti. Spodaj je razvidno, da je poudarjeno ali 1. ali zadnje mesto glede na mesto vulgarizma, saj sta prvo in zadnje mesto pomensko izpostavljeni mesti.

Poudarek na 1. mestu: *Fukati/Jebati se*,

Tip 3: *Pizda/Pička/Pizdetina ti je zelje grizla*,

Tip 4: *Poščije te pes, Jebe te pes*.

Poudarek na zadnjem mestu:

Tip 2: *Idi v božjo mater/pizdo*.

Tip 3: *Bog te jebal*,

Tip 4: *Boli te moj kurac, Gleda te moj kurac*.

3. Ekspresivnost

V tem razdelku predstavljamo to, da se v gradivu kažejo besede, ki prikazujejo čustveni ali vrednotenjski odnos do ogovorjenega ali predmeta govorjenja. Gre za čustveni in osebni odnos. Po navadi so ti izrazi podkrepljeni s pomensko poudarjenostjo tako kot v naših primerih (vulgarizmi), saj se ekspresija samoumevno kaže v govorjenem vidiku jezika (večinoma se pogosto kaže na tak način) (Žele 2011: 281–288). Načeloma so vsi razvrščeni primeri ekspresivni, vendar se pri določenih kaže še druga zvrst čustvene obarvanosti (Toporišič 2004: 124, 125). Vsi primeri so prikaz grobosti, saj gre za vulgarizme (prav tam: 124, 125). Poglejmo si tip 4, ki je po rangiranju 2. na lestvici. Razlog pogostnosti je po vsej verjetnosti v ekspresivnosti oziroma subjektivnosti, ki se kaže v spremenjenem besednem redu (nezaznamovan pomeni nevtralen, zaznamovan pomeni nenevtralen). Sporočanje govorečega je čustveno ali vrednotenjsko, zato je posledično spremenjen vrstni red stavčnih členov. Ponekod imamo pomenski poudarek na začetku povedi, kjer je glagol jedro povedi in ekspresivnosti (je vulgarizem): *Poščije te pes, Jebe te pes, Jebo/Jebal te bog, Jebem ti boga, Serje ga s sodelavko, Jebi si svojo majko/mater/mamico*; ali celo na začetku in na koncu: *Jebem mu mamico v usta/v pizdo*. V naslednjih primerih imamo ekspresivnost stavčne strukture, kar pomeni spremenjeni besedni red kot ekspresivnost: *Boli te moj kurac* (nezaznamovan besedni red bi bil: *Moj kurac boli tebe.*), *Gleda te moj kurac* (nezaznamovan besedni red bi bil: *Moj kurac gleda tebe.*).

V spodnjih primerih gre ekspresivno izražanje z vulgarnimi leksemi, ki v glavni vlogi (poimenovalni vlogi) zaznamujejo dele telesa (primeri s sam. v tož. ali im.). V teh primerih se kaže čustvo ali vrednotenje, ki doseže ekspresivnost z vulgarnostjo. Gre za vzklike: *Vtakni si v kurac/kurčino/kurčeka!*, *Prekleta pička si!*.

Imamo tudi primere, kjer se ekspresija kaže prek grobega vulgarnega leksema kot pohvala oziroma kot navdušenje nad nečem (tudi v obliki primerjave z vez. kot): *Ona ima dobro pizdo/prduljo* (navdušenje nad delom telesa), *Joške ji bingljajo/skačejo*, *Kosilo je dobro kot prasica/svinja*, *Ona je prasica/svijika* (pohvala, v smislu, da ženska dobro izgleda).

3.3.2 Minimalni frazemi

V slovenščini imamo obsežen nabor skupine frazemov, ki imajo strukturo *glag. + os. zaim. s klitiko* (npr. *lomiti ga*) (Kržišnik 2001). To bomo prenesli v našo raziskavo vulgarizmov in podrobneje raziskali. Vendar si najprej pogledjmo razlago te omenjene strukture, saj odpira vprašanja meje med besednimi zvezami, ki so idiomatsko in frazeološko obarvane (Kržišnik 2001) ter je še vedno produktivna. Gre za strukturo, ki jo uvrščamo med minimalne frazeme. Porajala so se ugotavljanja, kako sploh določiti kriterije, da je nek frazem minimalen. Ali je dovolj, da je naglašena le ena beseda in ji sledi klitika, ali več besed? To lahko primerjamo s Toporišičevimi ugotovitvami, da imajo nekatere besede prosti morfem in so te naglašene ali nenaglašene (naslonke oziroma klitike; predlogi, vezniki ...) (Babič 2008). Babičeva je omenila, da potemtakem minimalni frazemi ne sodijo v to razvrstitev zaradi spremenjenega vrstnega reda sestavin ali vrinjenosti druge besede, nekateri minimalni frazemi pa ne dopuščajo vrivanja (posledično ostaja besedni red nespremenjen) (prav tam: 49–63). Kržišnikova jih opredeljuje kot: »frazeeološke besedne zveze, ki so izraznofonetično besede, saj imajo eno samo sestavino, ki je naglašena in polnopomenska, druga sestavina minimalnega frazema je klitična; najpogosteje je to predlog« (prav tam: 51). Termin minimalni frazem je prvič uporabil P. A. Lekant ob upoštevanju polnopomenskosti in nepolnopomenskosti. Kasneje jezikoslovci v frazeologiji ne upoštevajo več števila naglašanih oziroma polnopomenskih besed v frazemu. Uvrščati začnejo t. i. fonetične besede, ki imajo vse značilnosti idiomatskega pomena (kar je bistvo in glavna značilnost frazema). Fink je posledično razložila minimalne frazeme kot: »besedne zveze z idiomatičnim pomenom, sestavljene iz

polnopomenske besede in naslonke.« (prav tam: 52). Minimalni frazemi imajo raznoliko stavčno strukturo. V naši raziskavi bomo obravnavali primere z glagolsko jedrno strukturo, saj opravljajo funkcijo povedka. Kržišnikova glagolske minimalne frazeme razdeli v pet semantičnih skupin (*glag. + os. zaim. v klitiki*, npr. *jo, ga, jih in se*):

1. 'hitro oz. živahno se premikati' + 'na skrivaj, neopazno' (*pobrisati jo*), 'peš' (*primahati jo*);
2. 'delati neumnosti, lahkomiselnosti', 'delati napake' (*kronati ga*), 'delati/ napraviti nevšečnosti/neprijetnosti/težave (komu)' (*ušpičiti jih*);
3. 'piti alkoholne pijače, opijati se, biti pijanec' (*cukati ga*), 'biti pijan' (*natrobiti se ga*);
4. 'dajati/dobivati udarce', 'biti kaznovan' (*naložiti jih*), 'biti tepen' (*fasati jo/jih*);
5. 'jezno govoriti', 'oštovati/ošteti', 'ozmerjati' (*napeti jih*), 'biti oštet', 'ozmerjan' (*slišati jih, dobiti jih; iskati jih*) (Kržišnik, 2000: 239–248).

Vsi razvrščeni primeri Kržišnikove nakazujejo na močno ekspresijo, saj so sestavine v stavkih zaznamovane, dodane pa so jim še dodatne konotacije (npr: *srati; srati ga, žreti; žreti ga*). Poglejmo vse primere iz naše raziskave, ki se ujemajo z zgornjo razlago.

Tip 4: ***Jebi/Fuki/Pofuki se, Jebi ga, Serje ga s sodelavko, Fukati/Jebati se, Spravi se mi s kurca, Jebeš se s tem delom.***

Kadar ne gre za glag. + nenaglašeni os. zaim. kot minimalni frazem, je pogostnost nastopanja osebnega zaimka zgolj zaradi govornega (dvosmernega) sporočanja. V teh primerih sta 1. in 2. oseba konverzacijski osebi, 3. oseba pa tema konverzacije.

Tip 4: ***Poščije te pes, Jebe te pes, Potegni mi kurac, (Jebo) Jebal te bog, Povrgla te psica, Jebem ti boga, Nabijem te na kurac/kurčino, Boli te moj kurac, Gleda te moj kurac, Kurči te moj kurac, Jebe te moj kurac, Potegni me za kurac, Vtakni si v kurac/kurčino/kurčeka, Jebi si svojo majko/mater/mamico, Brnila ga je v jajca.***

3.3.3 Glagoli s prostim morfemom si/se

»Prosti glagolski morfemi kot del pomenskoestavinskosti glagolov lahko spreminjajo oz. modificirajo (leksikalizirani morfemi) ali pa posamezne pomenske sestavine ali pomene samo dodatno pomensko-izrazno poudarjajo in izpostavljajo (neleksikalizirani

morfemi).« (Žele 2002: 95–108). Delijo se na zaimkovne in predložne, najpogostejša zaimkovna sta *si/se* (prav tam: 95–108). Primeri: **Jebi** *si svojo majko/mater/mamico*, *Vtakni si v kurac/anus/kurčino/kurčeka*, *Spravi se mi s kurca*, **Fukati/Jebati** *se*, *Kaj se nekaj kurči?*.

3.3.4 Jezikovna oblika

Tradicionalno jezikoslovje govori o obliki in vsebini oz. pomenu jezikovnih znakov. V našem obravnavanju gre za jezikovno oz. slovnično obliko (formo) v smislu slovničnih lastnosti, tj. oblikoslovno podobo besed (*češem*) in skupin besed (*češem se*, *česala se bom*), kot jih predstavlja slovnična zgradba jezika po besednovrstnih lastnostih, in oblik njihove skladenjske zgradbe ter odnosov. Tu nas zanimajo predvsem: besednovrstne lastnosti in značilnosti, slovnične kategorije in morfematika; groba skladenjska zgradba. Pri večbesednih strukturah so pomeni kompleksno združeni, pojavljajo se tako tvorjenke kot netvorjenke. Nastopa samostalniško jedro, ki označuje samostojno pojavnost in kaže na neodvisnost pomena. Pridevnik je po drugi strani nesamostojna besedna vrsta, vendar s samostojnim pomenom. Namreč, s pridevniki določujemo lastnosti samostalnika, ki so v govoru v skladu z njim in se ne spreminjajo. Lastnostni pridevnik se ne tvori, pove nam zunanje in notranje dojetanje lastnosti samostalnika, tudi kakovost, z njim torej opisujemo (npr. **Posrano** *delo*). Poznamo še tip pridevnika, ki je odnosni. Ta je tvorjen, in sicer navadno iz samostalnika ali iz drugih besednih vrst. Vsebinsko se tvori v povezavi s snovjo, dejanjem, lastnostjo, časom, prostorom itd. (npr. **drek** – **drekasto** *delo*). Poznamo še svojilni pridevnik (npr. **kurčev** *sok*). Prepoznamo ga po priponskih obrazilih *-ov/-ev*, *-in* (Unuk 2017: 345–346). Podrobneje si pogledjmo primere enobesednih in večbesednih (dvo- ali tribesednih) vulgarizmov iz naše raziskave:

A) Enobesedni vulgarizmi (razvrščeni po besednih vrstah)

Preglednica 3.5: Enobesedni vulgarizmi

Samostalnik: <i>pička, kurec, pizda, joške, rit, jajca, prdulja, pizdun, tič, kurčetina, prasica, svinja, merjasec, prašič, psica, hudič, šit</i> (angl.), <i>drek, fuk, kurba, pederčina, peder, seks, ritopik, sranje, tele, jebačija, kakec, močefit, buzerant</i> .
--

Pridevnik: <i>zafukan/-a, fukjen/-a, pičkasta, kurčev, pičkin, hudičeva, smrdljiva, kurvirska, presrana, pederski.</i>
Glagol: <i>jebati, fukati, spizditi, sрати, scati, prdeti, kavсati, drkati, posрати, spičkati.</i>
Prislov: <i>jebeno, zajebano, zafukano, spizdnjeno.</i>
Medmet: <i>Šit!, O, sranje!, Hudiča, Šment, Hudimana, Klinc te gleda.</i>
Členek: <i>Hudiča, Samo sranje.</i>

B) Dvo- in večbesedni vulgarizmi (formula s sintagmo)

Preglednica 3.6: Dvobesedni vulgarizmi

Dvobesedni vulgarizmi:
<p>сам. – сам.: <i>pedri v pederčino, fukanje (glagolnik) v rit, fuk v rit;</i></p> <p>прid. – сам.: <i>Prekleta pička si!, Prekleta pizda si!, Prekleta kurva si!, Prekleta prasica si!, Prekleta svinja si!, smrdljiva pička, smrdljiva pizda, smrdljiva pizdetina, presrana pičkica, smrdljivi kurac, smrdljivi kurček, smrdljivi pedrajzl, smrdljivi kurčevец, smrdljivi prdec, smrdljivi prdljivc, smrdljivi prduh, smrdljivi pizdun, smrdljiva jajca, prekleta kurba, prekleta telica, prekleta kravetina, krvavo klanje, oralni seks, analni seks.</i></p>
<p>Variante dvobesednih vulgarizmov:</p> <p>apozicija:</p> <p>сам. – prid.: <i>sranje posrano, govno posrano, drek posrani, buzerant hudičev, peder pederski, luzer pederski, pizdun pederski;</i></p> <p>прid. – prid.: <i>pasjo te pesjansko.</i></p>

Preglednica 3.7: Večbesedni vulgarizem

Večbesedni vulgarizem:

prisl. – sam. – glag.

S posrano ritjo serje.

Sintagma je zveza dveh ali več besed. Gre za besedne zveze, ki so organizirano in skladijsko strukturirane. »Zgradba je določilna zveza (*determinativna sintagma*) pridevnik + samostalnik.« (Unuk 2017: 350). Sestavljena je iz dveh ali več členov. Ti členi v medsebojnem odnosu dobijo pomen na podlagi njihovega zaporednega vrstnega reda. »Določilna besedna zveza je zgradbeni princip določanja, in sicer en člen (*določilnica*) določa drugi člen, ki je (*samostalniško*) skladijsko jedro (*določevalnik*).« (prav tam: 351). Določilni člen je poglobljen, saj nam podaja glavne pomenske informacije glede jedrne sestavine. Vsebinsko jo razširja ali omejuje. Nas zanima predvsem določilna besedna zveza oz. določilna sintagma, saj oba člena tvorita celoto, in v naši raziskavi je to najpogostejši tip sintagme. Vrste sintagme glede na to, kaj je v jedru sintagme (v členu, ki je določan):

- a) samostalniška določilna sintagma: *jebena mater, prekleta pizda, kravja pizda, pizda materina*;
- b) glagolska določilna sintagma: *dobro fuka, treniram pizdo, bog štrafne*;
- c) pridevniška določilna sintagma: *zelo fukjen/-a*;
- č) prislovna določilna sintagma: *izpod kravje pizde, tri pičke materine v usta, pri pički/pizdi materini*.

Glagol obstajanja: *Ona je huda pička, Prekleta prasica si!, On je jeben, Ona je zafukana, Ona je prasica*.

Glagol moranja + nedoločnik: *Moram srati, Morala sem scati, Moram prdniti*.

Fazni glagol: *Končal sem s sranjem, Začel sem fukati, Končal sem na sekretu, Začela sva z drkanjem/šlatanjem*.

C) S stavčno obliko

Kletvice in psovke imajo stalno obliko – formulo.

1. Kletvice in psovke brez vulgarnih sestavin: *Pes!, Krava!, Svinja!, Govno!, Kreten!, Mamo mamino, Mater!, Koza ti je zelje grizla, Mamico mu vidim!, Pes ti liže tvojo mater, Jej govno.*
2. Kletvice in psovke z vulgarnimi sestavinami: *Naj ga **vrag** pocitra, Da ga Bog **štrafne**, Pejt v tri krasne /**pičke!**/, Idi v tri materine /**pičke!**/, Ona je **prasica!**, **Kuzla!**, **Kurba!**, **Pizda** ti je zelje grizla, **Jebi se!**, Idi v **pizdo**, **Pička** te je prežvečila, Pejt v **kurac!**, Vtakni si v **kurac**, Mamico ti **jebem**.*
3. Vulgarizmi, ki niso ne kletvice in ne psovke: *Treniram **pizdo**, Kakšna huda **prasica**, Kosilo je dobro kot **prasica**, Konec je, hvala **kurcu**, Ne tišči me **srat**, **Pičkin** golaž, **Kurčev sok**, **Pederski posli**, Šel sem **scat**, Onadva **fukata**, Brez **rajcanja** ne gre, **Potegnila** mi ga /**kurca**/ je, **Crknil** je.*

3.3.5 Izpustnost oz. elipsa

V spontanem govornem jeziku se kažejo posebnosti in ena izmed njih je tudi izpustnost oz. elipsa. Tu gre za premislek pri razumevanju tega, kar ni izrečeno, torej izpust jezikovnih sredstev (Unuk 2011: 110). Elipsa se torej kaže takrat, kadar česa ne izrečemo ali kaj izpustimo. Nekateri jezikoslovci menijo, da se izpuščajo zvoki govora, nekateri pa menijo, da naj bi šlo za anaforo, saj z izpustnostjo preprosto želimo povedati nekaj drugega ali neizraženo informacijo (besede in besedne zveze) prikličemo iz spomina. Podrobneje je izpustnost raziskana pri njenih tipih. Od vseh tipov elipse se najpogosteje pojavljata vrzeljenje oz. glagolska elipsa: če v prvem delu govornega stavka izrečemo glagol, ga v drugem ni treba. Drugi tip, glagolskofrazna elipsa, se kaže kot neke vrste anafora. Govorec izbere majhne količine informacij v govorjenju, zato da jih poslušalec/prejemnik lahko sprejme v določeni količini v svojo zavest. Predvsem gre za interpretacijo povedanega pri prejemniku. V naši raziskavi se je izkazalo, da se elipsa pokaže dostikrat (primeri z elipso so podani spodaj), saj gre v danem trenutku za momentalni odziv oz. obrambni mehanizem govorca.

3.3.6 Variantnost

Določene jezikovne vzorce, ki se jih učimo celo življenje, uzavestimo. A na govorno spontanem področju se kaže tudi variantnost. Variantnost se spreminja sočasno z dinamiko jezika. Posledično se ustvarjajo zapleteni in poenostavljeni vzorci jezikovnih sredstev. Še posebej se to kaže v pogovornem stilu, saj je komunikacija spontana in nepredvidljiva. Na to vplivajo različni dejavniki, predvsem družbeni (Unuk 2016: 19–38). Naša raziskava je v splošnem zasnovana tako, da je komunikacija govorjena in (v glavnem) spontana. V celotni raziskavi se kaže določena sestavina dinamike jezika, tj. variantnost. Pri variantnosti najbolj izstopata intenziviranje (stopnjevanje) in variiranje besedišča (izbor besedišča, največkrat gre za menjavo glagola).

1. Intenziviranje: večanje/manjšanje ali stopnjevanje navzgor/navzdol jakosti izraženega:

a) razširitev: s prilastkom, prislovnim določilom, členkom ipd.: *Jebem ti mater* > *Jebem ti tvojo mater.* > *Jebem ti mater v pičko* > *Jebem ti tvojo mater v pičko*; *Fuka me* > *Fuka me v glavo*; *Nabijem te* > *Nabijem te na kurca*; *Vtakni si v anus*; *Zdaj pa odjebi* > *Dovolj, zdaj pa odjebi*; *Popizdil bom* > *Zdaj, zdaj bom popizdil*; *Pojdi v pizdo* > *Pojdi v pizdo/pičko materino* > *Pojdi v tri pizde/pičke materine*; *Pofukam ti vse* > *Pofukam ti vse po spisku*;

b) reduciranje oz. krnitev, npr. glagola: */Je/bem ti mater* (tu gre za evfemizem), */Je/bemti* (tu gre za evfemizem), */Je/bemti kurac*;

c) obrnjeni besedni red: *Mater ti /jebem/ tvojo* (apozicija: *tvojo mater* > *mater tvojo*), *Od fukanja se ne živi* > *Ne živi se od fukanja*, *Ves čas visiš na tej stvari kot na pički* > *Na tej stvari ves čas visiš kot na pički*, *Nabijem te na kurac* > *Na kurac te nabijem*, *Jebi si svojo mamico* > *Svojo mamico si jebi*;

č) izpust (elipsa) ali zamolk: *Mater ti /jebem/* (evfemizem), *Prekleta pizda* /si/!, *Smrdljiva pička* /si/, *Mamico mu /jebem/*, *Pizda* /si/!, *Zafuk* /je/, *Pofuk* /je/, *Pizdarija* /je/, *Prašič* /si/!, *Pizda ti /je/ materina na kvadrat*, *Pasjo te pesjansko /jebem/*, *To je bil najboljši /orgazem/*.

2. Spreminjanje z izbiro besedišča:

Fafaj mi kurca > *Fafaj mi ga*; *Fafaj mi kurca* > *Vleci mi ga*, *Potegni mi ga*, *Pocuzaj mi ga*;

*Pojdi v **pičko** materino > Idi v **pičko** materino, Spelji se v pičko materino;*
*Pojdi v **pičko materino** > Pojdi v **pm**;*
*Pojdi v **pičko** materino > Pojdi v **pizdo** materino;*
***Jebem** ti mater > Mater ti nabijem/natakнем/pofukam/pojebem;*
Debela si kot krava > Debela si kot govedo, Debela si kot svinja;
*Brez **rajcanja** ne gre > Brez **drkanja** ne gre, Brez **šlatanja** ne gre;*
*Ali greva **fukat**? > Ali greva **kavsat**, Ali greva **seksat**, Ali greva **jebat**?*
*Polizal mi jo je > Polizal mi je **pičko**; Polizal mi jo je > Lizal mi jo je, **Zrajcal** mi jo je;*
*To je bil najboljši orgazem > To je bil najboljši [**kam**] (angl. cum), To je bil najboljši vrhunec;*
*Ob cesti stoji veliko pocestnic > Ob cesti stoji veliko **kurb/-ic**, Ob cesti stoji veliko **lajdr**,*
Ob cesti stoji veliko radodajk;
Čas za menstruacijo > Čas za mns.

Variacije glede na obliko sodijo na področje stilistike jezika. V izražanju je tako: posameznik ima moč uporabiti več različnih enakovrednih sredstev. Gre za način izražanja in za izbor besedišča. Sem sodijo zaznamovana izrazna sredstva, tudi naši vulgarizmi, saj izražajo emocionalno in ekspresivno plat. Poznamo več vrst stilizacije. Besedotvorna stilizacija se izraža z obrazili, ki nakazujejo nekaj v večji meri (npr. -anski, -uh, -ak, -in; **fukač**, **kurčina**, **fukaraj**, **pizdetina**), intenzivnost, govorečemu je občudovanja vredno, neprimerno, tudi slabšalno, z negativnim prizvokom. Tem izrazom pravimo večalnice. Na drugi strani imamo manjšalnice (**pizdek**, **fukačica**, **kurček**), kar je ravno nasprotno; kaže se pomen nečesa v manjši meri, ki lahko izražajo pozitiven ali negativen odnos. V besedotvorno stilizacijo spadajo ravno tako ljubkovalnice, ki izražajo izjemno visoko mero ekspresije, saj nakazujejo bližino, naklonjenost (**pičkica**, **prasička**, **svinjika**, **pizdica**). Sem sodijo še tvorjene besede glede na postopek (sklopi, sestavljenke, zloženke in izpeljanke) ter univerbati. Sem spadajo še okrasni pridevki (epitet; **Huda pička!**, **Prekleta kurba**, **Smrdljivi prdec**), metafore (*Ona je psica*, *Res si prava pizda*), komparacije (primera; *Kosilo je dobro kot prasica*). Vsem trem naštetim sredstvom lahko pripišemo lastnost ekspresivnosti (Unuk 2013: 115–139).

A) Variantnost oblike:

a) kot jezikovna igra: sem sodijo glasovna, oblikoslovna, besedotvorna, besedna stilizacija: *Umazan si kot čunek/svinja/merjasec/prase/praišč/prasec/svene, Pijan je kot prasec/prasica/svinja/praišč, Pizda ti je zelje grizla, Taka si, kot da si prišla iz kravje pizde/pičke, Ves čas visiš na tej stvari kot na pički/pizdi, Jajca mu bingljajo med nogami, Tile kurci palci* (besedna igra se kaže v ujemanju fonemov);

b) kot intenziviranje: npr. dejanja (glag.), lastnosti (prid.), okoliščine (prisl.), razširitev s prislovnim določilom:

– s prilastkom: *Jebem mu mater + v pičko + smrdljivo, Ti buzerant + hudičev + na vladi, V WC-školjki je drekec + pekec, Videti je kot pizda + ena taka povešena, Idi v mamo + mamino,*

– z obrazilom: naše poglavitne podstave so: *▫jeb-, -fuk-, -pičk-, -pizd-, -kur-, mat-, pes-, pras-, svinj-, kurb-, -srat-, prd-, peder-*. Kaže se več vrst obrazil, in sicer predponška (*po-fukam*), priponška (*fuk-ač*), medponška (*rad-o-dajka*) in poponska obrazila (*fukati se*). Gre za sestavljanje, izpeljavo, zlaganje in v nekaterih primerih za sklapljanje (Toporišič 2004: 149–232):

1. s predpono *s-, z-, pre-, po-, za-, od-, pod-, na-*: v gradivu se je izkazalo, da gre tu največkrat za glagole.

Preglednica 3.8:Primeri iz gradiva s predponami

Predpona	
s-	Čisto me je <u>s-fukalo</u> , <u>S-pizdil</u> na hitro, <u>S-pičkal</u> na hitro
z-	Rada bi me <u>z-jebala</u> , Ona me je <u>z-jebala</u>
pre-	Čisto me je <u>pre-fukalo</u>
po-	Čisto me je <u>po-fukalo</u> , Rada bi me <u>po-jebala</u> , Rada bi me <u>po-fukala</u> , To je za <u>po-pizditi</u> , <u>Po-menzan</u> golaž, <u>Po-tegnila</u> mi ga je, <u>Po-cuzala</u> mi ga je, <u>Po-fafala</u> mi ga je, <u>Po-pušila</u> mi ga je
za-	Čisto me je <u>za-fukalo</u> , (Kakšno je?) <u>Za-jebano</u> , On me <u>za-jebava</u> , Ona me je <u>za-jebala</u> , Rada bi me <u>za-jebala</u>
od-	Dovolj, zdaj pa <u>od-jebi</u> , Rada bi me <u>od-fukala</u> , Kar <u>od-pizdil</u> je
pod-	On me <u>pod-jebava</u>
na-	To so težke <u>na-pizdancije</u>

Pomembno je, da leksemi nimajo zaznamovane jezikovne oblike; so taki kot druge besedne oblike: to so besede na: *pič-*, *piz-*, *jeb-*, *fuk-*, *sr-*, *kur-*, *fa-* ipd. Tu imamo ali dvofonemske začetke (*sr-*, *fa-*) ali trifonemske začetke (*pič-*, *piz-*, *jeb-*, *fuk-*, *kur-*). Podali bomo nekaj primerov iz *SSKJ2*, ki imajo dvofonemski začetek *pi-*: *pi* (matematično število), *pi* (medmet), *pismo*, *piča* (ptičja krma), *pičel*, *pičica* (manjšalnica od *pika*), *pičiti*, *picka* (*piška*), *pička*, *pihniti*, *pijača*, *pijan*, *pik*, *pikčast* ... (*SSKJ2*, 2014).

2. s pripono:

Kar od-pizdakal je, Kar od-pizdil je, Kar od-pičkal je;

Vse je ena sama jebarina, Vse je ena sama jebarija, Vse je ena sama zajebancija, Vse je ena sama jebačina.

Kje je našla tega kurca/kurčina/kurčeviča/kurčevca/kurčetina?

To je ena sama za-jebancija, To je ena sama jebarija, To je ena sama pizdarija, To je ena sama fukarija, To je ena sama kurbarija.

Konec fukanja, Konec sranja, Konec jebanja, Konec fukarjenja.

Te tvoje kuzlarije, Te tvoje fukancije.

To so težke na-pizdancije.

Preglednica 3.9: Pripone, ki tvorijo večalnice, slabšalnice, manjšalnice

Pripone, ki tvorijo večalnice, slabšalnice, manjšalnice:	
-ič	<i>fuk-ič</i> (slabš.)
-uh	<i>prd-uh</i> (večal.)
-(č)in(a)	<i>kurč-ina</i> (večal.), <i>peder-čina</i> (večal.)
-ač(a)	<i>fuk-ač</i> (večal.), <i>drek-ač</i> (večal.)
-(č)ek	<i>pizd-ek</i> (manjš.), <i>peder-ček</i> (slabš.)
-araj	<i>fuk-araj</i> (večal.)
-(č)etina	<i>pizd-etina</i> (večal.), <i>kur-četina</i> (večal.), <i>krav-etina</i> (večal.), <i>kurv-etina</i> (večal.)
-un	<i>pizd-un</i> (večal.)
-ačica	<i>fuk-ačica</i> (večal.)
-ica(e)	<i>fuk-ica</i> (manjš.), <i>pičk-ica</i> (manjš.), <i>jošk-ice</i> (manjš.), <i>pizd-ica</i> (manjš.)
-urina	<i>pičk-urina</i> (večal.)
-ura	<i>pizd-ura</i> (večal.)
-ek(i)	<i>ziz-eki</i> (manjš.), <i>kur-ček</i> (manjš.)

-ulja	<i>prd-ulja</i> (večal.)
-evič	<i>kur-čevič</i> (slabš.)
-evec	<i>kur-čevvec</i> (slabš.)
-ička	<i>pras-ička</i> (manjš.)
-onja	<i>krav-onja</i> (večal.), <i>drek-onja</i> (večal.), <i>ser-onja</i> (večal.)
-ajzl	<i>peder-ajzl</i> (slabš.)

3. z medpono: *rad-o-dajka*, *rit-o-pik*.
4. sklopi: *Tazadnja*, *Pasmater*, *Jebotebog*, *Bogmater*, *Odžadaj*, *Tardeča*, *Minifroc* (sperma),
5. univerbati: v naši raziskavi imamo tudi postopek univerbizacije, tj. poenobesednje besed (Unuk 2013: 132, 133): Imela sva *analnega/analca* (analni seks), *hitrega/kvikija* (hitri seks), *Ruknil sem enega smrdljivega/smrdljivca* (smrdljiv prdec),
6. preoblikovanje oz. popačenje: *Da ga Bog štrafne* (prevzeto iz nem.), *Fak!* (vrsta evfemizma/prvina iz slenga, prevzeto iz angl.), *Ta fegi* (prevzeto iz angl.), *Spet je čas za mns* (okrajšano menstruacija) *Špricnil mu je močefit* (slovenska beseda; je sinonim za spermo), *Šel sem na štrbunk* (posnem. medm., saj posnema padec v vodo).
7. prevzemanje iz tujega jezika v domači jezik: angl. *fuck* [fak] > *fak/fakati*, *quicky* [kuiki] > *kviki*, *shit* [šit] > *šit*, *cum* [kam] > *sperma*, *feget/feg* [feget] > *fegi/feget*, *suck* [sak] > *suckanje*, *blowjob* [bloudžob] > *blowjobanje*, hrv. *pušenje* > *pušila*, *svršio* > *svršio*, *kurva* > *kurvetina*.

B) Olepševanje z obliko:

Preglednica 3.10: Olepševanje z obliko

Olepševanje z manjšalnico, epitetom ali evfemizmom:	
manjšalnice	<i>Ta smrdljivi kurček</i> , <i>Ona je fukica</i> , <i>Ona je prasička</i> , <i>Res si prava pičkica</i> , <i>Ona je svijika</i> , <i>Ona je pujsika</i> , <i>Zizeki ji bingljajo</i> , <i>Joškice ji bingljajo</i> , <i>Cicike micike ji bingljajo</i>
ljubkovalnice	<i>Ona je fukica</i> , <i>Ona je prasička</i> , <i>Res si prava pičkica</i>

primere	<i>Umazan si kot puji, Umazan si kot čunka, Umazan si kot pujsika, Umazan si kot čunek, Ves čas visiš na tej stvar kot na pički, Pijan je kot kravjek, Kosilo je dobro kot prasica</i>
epiteti	<i>Imela sva <u>poseben seks</u>, Najprej <u>suho</u> naskakovanje, Grem na <u>malo/veliko</u> potrebo, <u>Lastni drek</u> ne smrdi, <u>Mesečni golaž</u>, Krvavi golaž, Špricnila mu je <u>zobna pasta</u>, Idi v <u>božjo mater</u></i>
evfemizmi	<i>Spuščam golobčke, Mošnjički mu bingljajo med nogami, Ušel mi je punkec</i>

Stilistika se ukvarja tudi s **sinonimi**, tj. sopomenskostjo besed. Sinonimijo predstavljata besedi, ki imata različno glasovno ali pisno podobo in podoben pomen (Unuk 2013: 136). Z njo se ustvarjajo sopomenski pari, npr. *umreti* – *crkniti*, *kurba* – *lajdra*. Prek nje se prikazuje stopnja intenzitete ali razlikovalna konotacija (prav tam: 115–139). Tudi v našem gradivu, gre za čustveno obarvanost in intenziteto izražanja: *pička* – *pizda*, *zajebana* – *zafukana*, *kurac* – *tič*, *joške* – *zize* – *cicike micike*, *jajca* – *mošnjički*, *rit* – *pizda* – *prdulja*, *kurčev* – *jeben*, *prasica* – *svinja*, *prdec* – *golobček*, *sperma* – *kurčev sok*, *potegnila* – *pocuzala*, *seks* – *fuk*. V naši raziskavi se je izkazalo, da imamo za številne pojavnosti v poimenovanju po več različic, v večji meri gre za sopomenske besede ali blizupomenske besede (prav tam: 136). Govorna dejanja so odvisna tudi od samega konteksta in spleta okoliščin. Gradivo kaže, da se v sopomenskosti največkrat rabijo evfemizmi.

3.3.7 Pogostnost vulgarizmov v raziskavi (frekvenca)

- a) Pogostnost enobesednih, dvobesednih, večbesednih in skladenjskih vulgarizmov v raziskavi, tj. v zbranem gradivu. Šteli smo vsako tabuizirano pojavitev, četudi se ta ponavlja, a samo v slovenskem jeziku (brez tujih različic):

Preglednica 3.11: Pogostnost pojavitve vulgarizmov

	Pogostnost pojavitve vulgarizmov
Enobesedni vulgarizmi	2657 pojavitev
Skladenjski vulgarizmi	261 pojavitev

Dvobesedni vulgarizmi	87 pojavitev
Večbesedni vulgarizmi	1 pojavitev

b) Pogostnost pojavitve prevladujočih vulgarizmov:

- 10 prevladujočih vulgarizmov v raziskavi (razvrščeno od najpogostejšega do najmanj pogostega):

Preglednica 3.12: Pogostnost pojavitve prevladujočih leksemov

	Pogostnost pojavitve
<i>jebati</i>	544 pojavitev
<i>kurec</i>	498 pojavitev
<i>pizda</i> (257) <i>pička</i> (161)	418 pojavitev
<i>fukati</i>	238 pojavitev
<i>srati</i>	238 pojavitev
<i>peder</i>	98 pojavitev
<i>drek</i>	90 pojavitev
<i>prastica/prasec</i>	64 pojavitev
<i>kurba</i>	26 pojavitev

3.3.8 Povzetek jezikovne zgradbe

K sporazumevalni zgradbi sodita monološko in dialoško vulgarno govorjenje. Pri monološkem govorjenju gre za npr. samopsovanje (npr. *Pička mi materina*) in samogovor (npr. *Jebem mu*). Pri dialoški komunikaciji so pomembni trije členi, in sicer govorec, sogovorec in predmet govorjenja (npr. *Fuka me v pičko.*). Zaradi načina in oblike raziskave se je izkazalo, da imamo različne variacije besed, besednih zvez in stavkov. Podrobneje smo raziskali in ugotovili, da se pojavlja sedem zgradbenih tipov, od tega je tip 6 najpogostejši. Gre za zgradbeno strukturo stavkov, kjer je glavna sestavina glagol *biti* (npr. *Ona je prastica*). Na drugem mestu po pogostnosti se pojavlja tip 4, kjer gre za strukturo tipa glag. + zaim. (+ morebiti še sam.) (npr. *Jebe te pes*). Tip 6 vsebuje nezaznamovane stavčne strukture. Kakor hitro je obrnjen besedni red, so stavki stilno

zaznamovani, niso objektivni ali pa so obarvani z ekspresijo. Strukture smo obravnavali s treh vidikov, in sicer imamo stilno nezaznamovana govorna dejanja (npr. *V WC-školjki je drek*), v drugem vidiku je viden spekter členitve po aktualnosti, kjer besedni red spremeni sporočilnost (*Boli te moj kurac*), v tretjem vidiku pa se kaže ekspresivnost (slabš.: *Jebem ti mamico v usta*). Ekspresivnost se največkrat kaže v govorjenih dejanjih, v naši raziskavi pa imamo ravno to – govorjene stavčne strukture. Zanimive so besede oz. besedne zveze, kjer smo ugotovili, da gre za minimalne frazeme. V naši obravnavi imamo primere z glagolsko jedrno strukturo, saj opravljajo funkcijo povedka (npr. *Serje ga s sodelavko, Jebi ga*). Imamo tudi strukture glag. + nenaglašeni os. zaim. kot minimalni frazem, posebnost teh je dvosmerno govorjeno sporočanje, tip *Nabijem te na kurac, Jebem ti boga*. Na drugi strani imamo glagole s prostim morfemom *si/se*, kjer sta najpogostejša zaimkovna morfema *si/se*, npr. *Fukati se, Jebi si svojo mater*.

Pri jezikovni obliki smo se osredotočali na zgradbo in pridruženi pomen jezikovnih znakov. Ugotovili smo, da se kažejo zapleteni odnosi med pomenom in jezikovnimi znaki. Pojavljajo se enobesedni (2657 pojavitev), dvobesedni (87 pojavitev) in večbesedni vulgarizmi (1 pojavitev). Pri enobesednih primerih imamo največkrat izražene samostalnike, pri dvobesednih je največkrat vidna struktura prid. – sam. Pri kletvicah in psovkah je vidna stalna oblika oz. formula. Najdemo lahko kletvice in psovke brez vulgarnе sestavine (npr. *Krava!, Kreten!*), kletvice ter psovke z vulgarizmi (npr. *Ona je prasica!, Vtakni si v kurac!*) in vulgarizme, ki niso ne kletvica in ne psovka (Npr. *Treniram pizdo, Pičkin golaž*). Pogosta v naših primerih je tudi izpustnost oz. elipsa (npr. */Ti si/ Peder pederski*). Kaže se variantnost spontanih govorjenih besed, saj se te spreminjajo sočasno z dinamiko jezika. Posameznik se skozi življenje nauči določenih jezikovnih vzorcev, v sporočanju tako ustvarja zapletene vzorce jezikovnih sredstev na eni strani in na drugi strani poenostavitve kot vzorce v ponavljalnih tipičnih govornih situacijah, prav ti vzorci poenostavljanja so se potrdili v naši raziskavi rabe vulgarizmov. Jezikovna sredstva, ki smo jih ugotovili in podrobneje raziskali so: intenziviranje/stopnjevanje (npr. *Jebem ti mater v pičko*), reduciranje (npr. */Je/bemti kurac*), obrnjeni besedni red (npr. *Pojebem se s tem delom!*), elipsa (npr. *Prekleta pizda /si/!*), spreminjanje z izbiro besedišča (npr. *Fafaj mi kurca > Fafaj mi ga*). Obravnavali smo tudi sredstva, kjer se kaže jezikovna igra (npr. *Pizda ti je zelje grizla*). Skozi raziskavo se kažejo vulgarizmi, kjer so vidne predpone (*s-*, *z-*, *pre-*, *po-*, *za-*, *od-*, *pod-*,

na-), pripone, ki tvorijo večalnice, slabšalnice, manjšalnice, medpone in sklopi. Posebnost so univerbati (npr. *Imela sva analca*), popačenja (npr. *Šel sem na štrbunk*) in prevzete besede iz tujega v domači jezik (npr. *fak, kviki, cum*). Zajete imamo še manjšalnice (*Ta smrdljivi kurček*), ljubkovalnice (*Ona je prasička*), primere (*Umazan si kot pujči*), epitete (*Huda pička*) ter evfemizme (*Spuščam golobčke*). Ukvarjali smo se tudi s sinonimijo. Opazni so sopomenski pari (*pizda – pička*). Tudi tu gre za čustveno obarvanost oz. za intenziteto izražanja. Pogosti so evfemizmi, pri katerih lahko sklepamo, da so se ogovorjeni želeli izogniti vulgarizmu (npr. *Ona je dama noči – Ona je kurba*).

3.4 Jezikovni pomen

Pri leksemih (besedah in besednih zvezah) ločimo: poimenovalni oz. denotativni pomen in nepoimenovalni oz. konotativni pomen. Ada Vidovič Muha med obvezne slovarske enote uvršča denotativni pomen, konotativni pomen pa uvršča med možne, kamor sodi tudi pragmatični pomen. Spreminjanje stavčnočlenskih vlog lahko spreminja leksikalni pomen. Kadar se kaže stavčnočlenska vloga, se spreminjajo tudi propozicijske lastnosti leksemov (Vidovič Muha 2006: 23).

3.4.1 Poimenovalni oz. denotativni pomen

Vidovič Muha pravi: »Denotati leksemov so govorna dejanja, posredovana lahko nejezikovno ali jezikovno; izrazna podoba slednjih je lahko zakrit ali izražen stavek oz. stavčna poved.« (Vidovič Muha 2021: 107). Gre za pomen besed (leksemov), kot jih imajo same po sebi, ne pa glede na sobesedilno in situacijsko pojavljanje. »Denotativni pomen določa dejstvo, da leksem kot jezikovni znak izraža odslikavo (predstavo) spoznavnega objekta, ne da bi spoznavni subjekt (človek) kakorkoli vplival, se pravi po lastni presoji modificiral to odslikavo, npr. čustveno vrednotil, uporabil možnost stilizacije idr.« (Vidovič Muha 2000: 46). Tu govorimo o slovarskem pomenu, ki ga določa hierarhična urejenost pomenskih sestavin: vodilna je uvrščevalna pomenska sestavina (UPS), ob tej so še razločevalne pomenske sestavine (RPS), ki so odvisne in določujoče. Tudi stavčni členi imajo veliko vlogo, saj se s spreminjanjem teh, spreminja tudi leksikalni pomen. Prek slovarskega pomena oba tipa pomenskih sestavin

verbalizirata (npr. kot slovarska razlaga) posplošeno predstavo sveta. Pri glag. in sam. je UPS predvidljiva kot uvrščanje razlaganega leksema v neposredno višje pomensko polje, npr. *Jablana je drevo*. Pri prid., prisl. in povedk. ni tako (prav tam: 53). Denotat so različne skupine, vrste, razredi predmetnosti, ki je v tem pogledu abstrahirana, npr. *drevo*, *hoditi* (prav tam: 29). Gre za kategorialnost. Denotativne sestavine pomena tvorijo stalnost pomena in so obvezne – osnovni pomen leksema, kar se eksplicitno kaže v slovarskem pomenu (prav tam: 51).

Vulgarno jezikovno sredstvo (*Fafaj kurca.*) je vulgarno glede na označeno: zunajjezikovna pojavnost, ki velja za tabu oz. jezikovni tabu – vulgarnost oz. vulgarno. Kriterij tega, da je leksem (beseda/sintagma) vulgarizem, je zunajjezikovni nanosnik (referent), na katerega se jezikovni znak nanaša, in denotat, kot pojavnost, ki jo ta beseda/sintagma poimenuje: *fafati* – vulg. 'z usti spolno dražiti moški spolni ud', *kurec* – 'moški spolni ud' (SSKJ2) (UPS).

3.4.2 Nepoimenovalni oz. nedenotativni pomen

Poleg osnovnega in obveznega slovarskega pomena se pri leksemu lahko pojavlja tudi neobvezni konotativni pomen. Ta izraža preoblikovanje objekta kot subjektivni odnos, ki je čustveni, vrednostni odnos ali stiliziranje. Gre za vidik čustvenega ali ocenjevalnega odnosa (kot ekspresivnost), zvrstno ali drugačno stilizacijo. Tu gre za avtomatiziranost kot razpoznavno lastnost večbesednih leksemov (besednih zvez oz. v stavku): po govornem dejanju ne razpadejo in ostajajo sestavina slovarja, npr. *rdeči bor* (prav tam: 24). Konotativni pomen je možni slovarski pomen, načeloma se pojavlja le ob denotativnem pomenu. »Zadržek izhaja iz možnosti, da ima določen leksem vendarle samo konotativni pomen, npr. *kletvice*, kjer gre za izražanje samo intenzivnega (negativnega) čustvenega razmerja do določenega denotata, kar je seveda lahko tudi konkretno govorno dejanje; v tem primeru bi bilo mogoče govoriti tudi o prehodu oz. prevrednotenju konotata v denotat in v tem smislu za čustveno (negativno) modifikacijo jedrnega denotata.« (prav tam: 29). Pri sobesedilnem pomenu gre predvsem za pomen v sobesedilu, ne pa za pomen, ki je leksemu stalno pridružen ne glede na sobesedilo (torej slovarski pomen). Npr. *Potegni mi ga*, tj. dodano pomensko konotativno vulgarno s sobesedilnim pomenom:

glag. *potegniti* – nima pomena vulgarnosti: '*premakniti kaj po površini*' in '*navadno z močnim vdihom zajeti in spraviti vase*' (SSKJ2), oboje kot celota pa je pomen dejanja, ki velja za vulgarno: *potegniti* z ustnicami po penisu; ejakulirati v usta. Leksem *felacija* – '*ustno draženje penisa*' ima kvalifikator *knjiž.* (SSKJ2), ***fafati*** pa kvalifikator *vulg.* (SSKJ2).

Npr. Primer *Špricnila mu je sperma* ima ravno tako dodano pomensko konotativno vulgarno s sobesedilnim pomenom: glag. *špricniti* – nima lastnosti vulgarnosti, saj pomeni '*brizgniti*' (SSKJ2); gre za dejanje, ki velja za vulgarno glede na sobesedilo: *ejakulirati* (SP: brez kvalifikatorja).

Sem spadajo tudi vsi evfemizmi in prevzete besede kot evfemizmi (izjema so strokovna oz. knjižna poimenovanja, npr. *felacija, koitus, sperma*). Evfemizmi so besede, s katerimi nadomestimo družbeno nesprejemljive ali vulgarne izraze. Olepšamo povedano in se tako izognemo družbeno nedopustnim besedam (Nežmah 2011: 71–75). Pa jih nekaj naštejmo: *mesečni golaž, pismo, hopsati, ogrevanje, čiščenje kanalov, doživeti vrhunec, radodajka, prodajalka ljubezni, dama noči, prodajalka uslug, nočno delo, nočna gospa, nočno dekle, ljubiti se, mečkati se, ropotati, delati otroke, ima velik komad, peniscalna razvalina, ima pitona, ima razpočnico, ima rožico, ima špranjico, ima Postojnsko jamo, spustil sem golobčka, spustil sem toplega, pozdrav iz Notranjske, cvilimož, položiti koga, tristo kosmatih medvedov, krščen Matiček, šel je po gobe, šel je rakom žvižgat, zadnji vzdihljaj, oditi na drugo stran.*

- 1. Poimenovalni oz. denotativni pomen kot dobesedni pomen vulgarizma:** ko se **poimenuje tabuizirana pojavnost**, npr. **direktno poimenovanje** za spolni organ, spolni odnos, izločanje itd.:

*Treniram **pizdo*** pomeni '*zadnjica*' kot poimenovalni oz. denotativni pomen.

Z vulgarizmom se direktno poimenuje to, kar je tabuizirano: spolnost – spolni odnos, spolni organi itd.; izločanje in presnavljanje; bogokletnost itd. (glej poglavje: *Jezikovni tabuji in vulgarizmi: antropološki, kulturni, družbeni, psihološki ter jezikovni pojav*). Te besede so po obliki jezikovno nezaznamovane, a oblika je ta, po kateri jih prek asociativnega spomina prepoznamo kot vulgarizme (povežemo obliko s pomenom s tabuiziranega področja): besede na: *pič-, piz-, kur-, jeb-, fuk-, faf-, pra-, rit-, još-, ped-*,

kuz-, sra-, prd-, jaj-. Gre za besedni fond, ki ga uporabnik hrani v spominu in za katerega ve, da spada v del (mentalnega) slovarja posameznika, ki je kvalificiran kot jezikovna sredstva, ki so glede na poimenovano pojavnost jezikovni tabu. Primeri iz gradiva: *Taka si, kot da si prišla iz pičke/pizde, Ves čas visiš na tej stvari kot na pički, Smrdljiva pička, Imam majhne joške, Joške ji bingljajo/skačejo, Ona ima dobro pizdo/rit, Treniram rit, Jajca mu bingljajo, Brcnila ga je v jajca, Velik kurac, Nabijem te na kurac, Potegni mi kurac, Prosi za kurca, Ta smrdljivi kurac, S kurcom se hvali, Hudič da te vzame, Hudič te pocitraj, Ne tišči me srat, Ta smrdljivi prdec, Ta peder, Ti pedri na vladi, Peder pederski, Pustila ga je kot drek na cesti, Izstrelil sem veliko dreka, V WC školjki je drek.*

2. Nepoimenovalni oz. nedenotativni pomen kot preneseni pomen ali sobesedilni pomen vulgarizma

On me je čisto zjebal: 'zjebati, narediti, povzročiti, da pride kaj v zelo slabo stanje ali propade' (SSKJ2 2014) – preneseni pomen glag. *jebati*).

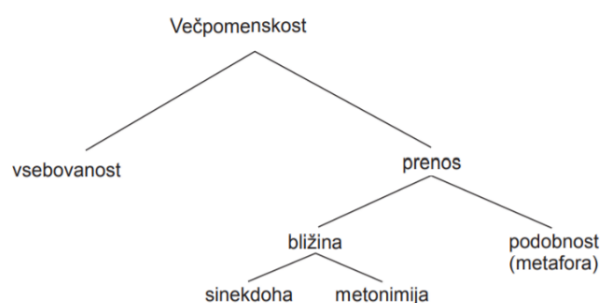
Tu ne gre za tabuizirani pomen, pač pa za rabo vulgarizma namesto kakega drugega jezikovnega sredstva: namesto *Mene je fizično ali psihično uničil* itd. stoji vulgarizem *zjebal*, ki pa nima direktnega poimenovalnega pomena (tj. s pomenskega tematskega področja spolnost), pač pa gre za prenos pomena glag. *jebati*. Tabuiziranost je tu v rabi vulgarizma, s čimer se kršijo sporazumevalne (ob tem še socialne idr. norme). Jezikovna oblika *zjebali* je vulgarizem oz. besedni pomen je prek jezikovne oblike *zjebali* asociativno povezan s pomenom glag. *jebati*, ki poimenuje tabuizirano pojavnost (dejanje s tabuiziranega področja spolnost).

Tabuiziranost nastaja iz vsebine (sobesedilnosti). Jezikovne oblike sestavin dvo- in večbesednih prvin oz. skladenjsko povezanih prvin (besed) so po osnovnem pomenu nevtralne. Vulgarnost je ustvarjena s prenesenim pomenom, ki nastaja s sobesedilnostjo, tako da je celota s pomenom, ki je vulgaren: *Potegnila mu ga je* – kot evfemizem stoji namesto *felacija* oz. *fafati*, ki je direktni vulgarizem, in deiktično sredstvo *ga* kaže na sam. *kurec*, ki je direktni vulgarizem: *ga* – evfemizem. Gre za avtomatizirane besedne zveze ali stavčno rabo, ki se ne spreminja (eventuelno se kaj variira ali izpusti); tako je stalen tudi pridruženi sobesedilni pomen. Ponazorimo s primeri, ki ne vsebujejo elipse: *Fučka se mi za vse (fučkati se – /ne/ biti mar, /ne/ brigati; evfemizem za jebe se mi), Taka*

si, kot da si prišla iz šume /iz **pičke**/, /**Pizda**/ Krava te je prežvečila, Mamico mu vidim /**jebem**/, Tri krasne /**pizde/pičke**/, Katera mat te je povrgla, Pijan je kot tele, Idi v božjo mater. Tu gre za primere, kjer ni izrečen (zapisan) direktni vulgarizem, a v prenesem vidiku pomeni ravno to. Pojavljajo se tudi primeri, kjer se pri evfemizmih izpusti vulgarizem. Gre za proces elipse, to smo obdelali že v jezikovni zgradbi v poglavju *Izpustnost oz. elipsa* (glej poglavje: 3.3.5): *Pojdi v tri krasne /**pičke/pizde**/, Pojdi v /**pičko**/ materino, Boli me /**kurac**/, Mamico mu /**jebem**/ v usta, /**Jebem**/ Ti mater na kvadrat, Tri materine /**pičke**/, Mamo ti /**jebem**/, /**Pička**/ Materina, Pes ti /**jebe**/ tvojo mater, Mamico mu nabijem /na **kurac**/, Idi v mamo mamino /njeno **pičko**/, Idi v /**pizdo**/ materino, Pes ti mater /**jebe**/, /**Jebem** ti/ Pasmater, Bog ti /**jebal**/ mater, Idi v tri božje krasne /**pizde**/, /**Jebal**/ Bogmater.*

3.4.3 Pomensko tvorjenje oz. prenos pomena

V vsakdanjem govoru oz. pri vsakdanji jezikovni rabi nevede uporabljamo metafore in metonime. Metafore so rezultat metaforiziranja, metonimi pa rezultat metonimije. V komunikaciji jih načeloma tudi razumemo brez kakršnih koli težav. A če bi metaforične besede/besedne zveze/stavke jemali dobesedno, bi postale nesmiselne. V stavku *Pizda ti je zelje grizla* izjave ne moremo vzeti dobesedno, kot da nam je del telesa *grizel* na vrtu *zelje*. To jemljemo kot metaforizirano kletvico, žalitev, izražanje frustracije. Tako metafora kot metonimija sta figuri, pri katerih gre za prenos pojmov in obe sodita k tipom večpomenskosti (Vidovič Muha 2021: 131, 132). Oglejmo si prikaz po Vidovič Muha (2021: 132):

Slika 3.1: Prikaz večpomenskosti

1. Metaforično prenašanje je prenašanje stvarnega pomena, rezultat je dodajanje ekspresivnosti, torej gre za konotativni pomen. V *SSKJ2* najdemo kvalifikatorje, kot so knjižno (knjiž.), ekspresivno (ekspr.), slabšalno (slabš.), ljubkovalno (ljubk.), evfemistično (evfem.), nestrokovno (nestrok.), vulgarno (vulg.) (Fran 2021). Metafore se zelo pogosto uporabljajo tudi v vsakdanjem pogovoru, zato bomo ta proces predstavili na podlagi naših primerov. Označimo, da sta A in B pojavnosti v metaforiziranju: A – izvorna pojavnost, B – pojavnost, na katero se kaj prenaša s pojavnosti A. Pri metafori gre za podobnost med A in B: lastnosti, videz, velikost, barvo, delovanje itd. Uporablja se to, kar v jeziku že obstaja (pri pojavnosti A) in se prenese na drugo pojavnost (na B). Pogosto so to:

- imena živali za označevanje ljudi: *svinja, prašič/prasica, krava, psica, pes, podlasica, merjasec, tele*;
- poimenovanja ljudi: *baba, gej, prostitutka*;
- vsakdanja poimenovanja za: dele telesa, izločke, pripadnost.

Natančno bomo raziskali metaforične primere iz naše raziskave, tako da bomo leksemu določili uvrščevalne pomenske sestavine (UPS) in razlikovalno pomensko sestavino (RPS). V osnovi gre za primere, kot sta: *Ženska je prasica, Moški je prašič*, saj je živalski svet s prenosom pomena vezan na človeka. Tu gre za povezanost dveh denotatov prek pomenske sestavine (prav tam: 145, 149). Podrobneje bomo analizirali vse primere, kjer se pomenski prenos prenaša med živaljo in človekom. Kadar ljudje pripisujejo živalim določene človeške lastnosti (npr. zahrbtnost, nevzgojenost, umazanost, lenost ...), to imenujemo **antropomorfiziranje**. V samem procesu metaforiziranja se to prenaša na človeka in prihaja do spremembe UPS. V vseh primerih, ki jih bomo prikazali, je izvorni UPS žival, ciljni UPS človek. Dodali bomo kvalifikator iz *SSKJ2*, ko beseda tam obstaja. Za nazornost bomo uporabili prikaz v obliki preglednice, primeri, ki so sinonimi in imajo isti RPS, bodo združeni (velja tako za ženski kot tudi za moški spol), obravnavane besede pa bodo krepko obarvane. Za vsak leksem bomo uporabili po eno pojavitev, četudi je teh v gradivu več:

Preglednica 3.13: Prikaz metaforiziranja na primerih

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES METAFORIZIRANJA – PRENOS POMENA
<i>prasica</i> <i>prase</i> <i>prašič</i> <i>prasec</i> <i>prasička</i> <i>svinja</i> <i>svinjika</i> <i>čunka</i> <i>pujs</i> <i>pujsika</i> <i>pujči</i> <i>pujsa</i>	<i>Ona je prasica.</i> <i>On je prase.</i> <i>On je prašič.</i> <i>On je prasec.</i> <i>Kakšna huda prasička.</i> <i>On/-a je svinja.</i> <i>Ona je svinjika.</i> <i>On/-a je čunka.</i> <i>On je pujs.</i> <i>Ona je pujsika.</i> <i>On je pujči.</i> <i>Kakšna huda pujsa.</i>	<i>Ona</i> (UPS = človek) je <i>prasica</i> (RPS = ničvreden, malovreden; RPS = umazan). <i>On</i> (UPS = človek) je <i>prašič</i> (RPS = pohoten, nasilen). Kvalifikator: niz.
<i>kuzla</i> <i>psica</i>	<i>Ona je kuzla.</i> <i>Ona je psica.</i>	<i>Ona</i> (UPS = človek) je <i>kuzla</i> (RPS = hudoben, zloben, ničvreden). Kvalifikator: niz.
<i>telica</i>	<i>Lastni /drek/ telici ne smrdi.</i>	<i>Ona</i> (UPS = človek) je <i>telica</i> (RPS = nespametna, neumna, zlasti zaradi mladosti, neizkušenosti). Kvalifikator: niz.
<i>piton</i>	<i>Ima pitona.</i>	<i>On</i> (UPS = človek) ima <i>pitona</i> (RPS = zelo velik /penis/).
<i>muca</i>	<i>Ima muciko.</i>	<i>Ona</i> (UPS = človek) ima <i>muciko</i> (RPS = ljubko, mikavno/žensko spolovilo/). Kvalifikator: ekspr.
<i>fuks</i>	<i>Ti si en fuks.</i>	<i>On</i> (UPS = človek) je <i>fuks</i> (RPS = zelo len). <i>Fuks</i> v pomenu konj. Kvalifikator: ekspr.
<i>pizda</i>	<i>Res si prava pizda.</i>	<i>On/Ona</i> (UPS = človek) je <i>pizda</i> (RPS = ničvreden, slab). Kvalifikator: vulg.

V prvem stolpcu preglednice imamo lekseme, ki imajo enak RPS. Analizirali smo po en primer, četudi je pojavitev z istim leksemom več. Najpogostejša žival, ki se pojavlja kot prenos pomena pri metafori, je oblika *prašič*, torej vulgarizma *prasec* oz. *prasica*. Leksemi s korenem *pras-* se namreč pojavijo 64-krat iz celotnega gradiva, tako v ednini

kot tudi v množini. Pri vseh teh pojavitvah, razen enega (**prašič**), imamo po dva RPS-a, kar pomeni, da se prenos pomena kaže kot 1. RPS = *ničvreden, malovreden* ali 2. RPS = *umazan*. V ta nabor, kjer imamo dva RPS-ja, sodijo še leksemi, kot so *svinja, svinjika* in *čunka*. Pri primeru *On je prašič* je RPS = *pohoten, nasilen*. Stavki z leksemi *pujs, pujsika, pujči, pujsa* imajo po en RPS, in sicer v pomenu *umazan*. Pri vseh naštetih metaforah v preglednici je UPS = *človek*. V gradivu imamo dve pojavitvi leksema *kuzla* in eno pojavitev leksema *psica*. Tu gre za RPS = *hudoben, zloben, ničvreden*. Zadnja pojavitev z leksemom *pizda* ima ravno tako dva RPS-ja, in sicer 1. pomen kot *ničvreden, slab*, 2. pomen kot *žensko spolovilo*, a tu ne gre za metaforiziranje z antropomorfiziranjem. Pri metaforah gre za poimenovanje človeka v smislu posameznikovega delovanja in/ali moralno slabšalno označevanje s poimenovanjem, ki je vulgarizem.

3.4.3.1 Primera

V metaforiziranje sodi tudi primera kot stilistična figura. Z njo primerjamo podobnosti med A in B; njuna podlaga so skupne značilnosti in lastnosti. Unuk pravi: »*Je dvočlenska semantična struktura, ki je notranje povezana z izrazom (ko, kot, kakor, podobno, kakor da bi ipd.), ki se v izrazitvi lahko izpusti: oba člena, podstava in podoba, tvorita skupno semantično podobo.*« (Unuk 2013: 135). Prek ustaljene rabe se kaže najobičajnejša, enostavna komparacija, npr. *zvit kot lisica*, ali pa primer iz naše raziskave: *Umazan si kot prašič*. Tu se kažejo značilnosti pragmatičnega jezikoslovja, saj so ta govorna dejanja že v stalni rabi. V našem gradivu smo našli 14 primerov komparacije. Tudi v tej preglednici smo združili besede, ki imajo isti RPS in/ali so sinonimi (obravnavani leksemi so krepko obarvani).

Preglednica 3.14: Ponazoritev komparacije na primerih

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES PRIMERJANJA – PRENOS POMENA
pička	<i>Smrди kot iz pičke.</i> <i>Smrдиš kot pička.</i>	<i>Ono</i> (UPS = človek) <i>smrди kot iz pičke</i> (RPS = zelo, močno). Kvalifikator: vulg.
prasec	<i>Umazan si kot prasec.</i>	<i>On/Ona</i> (UPS = človek) <i>je umazan/-a kot prasec</i> (RPS = zelo). Kvalifikator: niz.
krava	<i>Pijan je kot krava.</i>	

		<i>On/Ona (UPS = človek) je pijan/-a kot krava (RPS = kdor veliko, požrešno pije/zelo). Kvalifikator: niz.</i>
prasica	<i>Debela si kot krava.</i>	<i>Ona (UPS = človek) je debela kot krava (RPS = velika in debela/zelo). Kvalifikator: niz.</i>
hudič	<i>Kosilo je dobro kot prasica.</i>	<i>Ono (UPS = stvar/kosilo) je dobro kot prasica (RPS = zelo). Kvalifikator: niz.</i>
	<i>Žleht je kot hudič.</i>	<i>On (UPS = človek) je žleht kot hudič (RPS = zloben, hudoben/zelo). Kvalifikator: ekspr.</i>
pička	<i>Ves čas visiš na tej stvari kot na pički.</i>	<i>On/Ona (UPS = človek) visi (RPS = delati, kar izraža določilo /opravljati spolno združitev/) na tej stvari kot na pički (RPS = žensko spolovilo). Kvalifikator: vulg.</i>
kurac	<i>S tem maha, kot da ima v roki kurca.</i>	<i>On/Ona (UPS = človek) maha (RPS = delati gibe z roko za izražanje česa /onaniranja/), kot da ima v roki kurca (RPS = moški spolni ud). Kvalifikator: vulg.</i>
pizda/rit	<i>Taka si, kot da si prišla iz pizde.</i> <i>Tak si, kot da bi priletel iz riti.</i>	<i>Ona (UPS = človek) izgleda kot iz pizde (RPS = neurejena, zmečkana). Kvalifikator: vulg.</i>
pička	<i>Videti je kot pička.</i>	<i>On (UPS = človek) je videti kot pička (RPS = strahopeten, bojzljiv). Kvalifikator: vulg.</i>
pederček	<i>Tak je kot nek mali pederček.</i>	<i>On (UPS = človek) je kot pederček (RPS = istospolno nagnjenje/požensčen). Kvalifikator: slabš.</i>
drek	<i>Pustila ga je kot drek na cesti.</i>	<i>On (UPS = človek) je kot drek (RPS = kar je malovredno, nepomembno). Kvalifikator: niz.</i>

Tudi v tej preglednici smo v prvi stolpec združili lekseme, ki imajo enak RPS. Največ primerov komparacije izhaja iz pomenskega prenosa 'zelo' (7 pojavitev), a v različnem kontekstu. Sem sodijo leksemi, kot so **pička**, **pizda**, **prasec**, **krava**, **prasica**, **hudič**. Imamo tudi dve primeri, ki se kažeta kot delovanje, in sicer: v *Ves čas visiš na tej stvari kot na pički* je RPS = delati, kar izraža določilo /opravljati spolno združitev/, in v *S tem maha*,

kot da ima v roki kurca je RPS = *delati gibe z roko za izražanje česa /onaniranja/*. Oba krepko obarvana leksema ponazarjata še 2. RPS, in sicer kot spolovilo, tako žensko kot tudi moško. Razvidno je, da se v vseh komparacijah pojavlja samo veznik *kot*. Tu ne gre za tabuizirani pomen, pač pa za rabo vulgarizma namesto kakega drugega jezikovnega sredstva: *neurejena zmečkana – kot iz pizde, malovredno, nepomembno – kot drek na cesti, zelo zloben – kot hudič, požensčen – kot pederček, zelo debela – kot krava, zelo močno smrdi – kot iz pičke*. Namen take rabe je izražanje intenzitete ekspresivnosti izražanja. *Kosilo je dobro kot prasica* ima pozitivno značilnost; izraziti hočemo intenziteto ocenjevanja, vrednotenja.

2. Metonimično prenašanje besednega pomena je manj pogosto. Prenos temelji na osnovi skupne lastnosti ipd. (tj. povezanosti A in B: npr. po snovi, po sestavi – del in celota itd.). Npr.: *zlata medalja > zlato* (snov). Gre za hierarhično preurejanje uvrščevalne pomenske sestavine (UPS) glede na razlikovalno pomensko sestavino (RPS) (Vidovič Muha 2000: 133). V postopku metonimije je najpogostejša sinekdoha, kjer gre za:

- a) zamenjavo celote z delom, kot npr. rastlina – del: *češnja*: (1) UPS = drevo, RPS = okrogel dolgopecljati koščičasti sadež, ali *nasad češenj*: (2) UPS = sadež, RPS = češnje (prav tam: 134),
- b) zamenjavo dela s celoto, kot npr. del živalskega telesa – žival: *rep*: (1) UPS = del trupa, RPS = živali, ali da izrečemo: *v hlevu ima več repov*: (2) UPS = žival, RPS z repom (prav tam: 134).

Naše gradivo kaže, da v njem ni veliko metonimov, zato bomo podali prikaz analize na podlagi naslednje razčlenbe (v preglednici bodo obravnavani krepko obarvani leksemi):

- A) Sinekdoha: zamenjava celote z delom: del telesa – človek: *pička, kurac, joške, pizda*.

Preglednica 3.15: Prikaz sinekdohe na primerih (zamenjava celote z delom)

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES METONIMIJE – PRENOS POMENA
<i>pička</i>	<i>Vse je naredila s pičko.</i>	<i>Vse je naredila s pičko</i> (UPS = ženska, RPS = s spolovilom).
<i>kurac</i>	<i>Prosi za kurac.</i> <i>Gre z vsakim kurcom.</i>	<i>Prosi za kurac</i> (UPS = moški, RPS = s spolnim udom).

		<i>Gre z vsakim kurcom</i> (UPS = moški, RPS = s spolnim udom).
--	--	---

B) Metonimija:

a) dejanje – rezultat dejanja:

Preglednica 3.16: Prikaz procesa metonimije (dejanje – rezultat dejanja)

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES METONIMIJE – PRENOS POMENA
<i>sranje</i>	<i>V školjki plava sranje.</i> <i>V težko sranje se je spravila.</i> <i>Konec sranja.</i>	<i>V školjki plava sranje</i> (RPS = kar je malo vredno, nepomembno; izraža jezo, nejevoljo). <i>V težko sranje</i> (RPS = slab, zapleten, manjvreden položaj) <i>se je spravila.</i> <i>Konec sranja</i> (RPS = izražanje jeze, nejevolje, slabega, malovrednega, nepomembnega položaja).
<i>zajebavanje</i>	<i>To je težko zajebavanje.</i> <i>To je težko jebanje.</i>	<i>To je težko zajebavanje</i> (RPS = prizadevanje, žaljenje /koga/ s preišljenimi, posmehljivimi besedami/), (RPS = povzročati /nalašč komu nevšečnosti z oviranjem pri delu, obremenjevanjem z nepomembnimi stvarmi, zadevami/).
<i>drkanje</i> <i>podjebavanje</i>	<i>V drkanju uživa.</i> <i>V podjebavanju uživa.</i>	<i>V drkanju</i> (RPS = dražiti, izzivati /koga/, povzročati /mu neprijetne občutke/), (RPS = povzročati /nalašč komu nevšečnosti z oviranjem pri delu, obremenjevanjem z nepomembnimi stvarmi, zadevami/) <i>uživa.</i>
<i>fukarjenje</i>	<i>Konec fukarjenja.</i>	<i>Konec fukarjenja</i> (RPS = povzročati /nalašč komu nevšečnosti z oviranjem pri delu, obremenjevanjem z nepomembnimi stvarmi, zadevami/).
<i>hitri</i> /seks/	<i>Imela sva hitrega</i> <i>/seks/.</i>	<i>Imela sva hitrega</i> /seks/ (RPS = spolno občevanje na hitro).

b) dejanje – mesto dejanja:

Preglednica 3.17: Prikaz procesa metonimije (dejanje – mesto dejanja)

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES METONIMIJE – PRENOS POMENA
<i>analec/analnega</i>	<i>Imela sva analca/analnega.</i>	<i>Imela sva analca/analnega</i> (UPS = spolno občevanje, RPS = v analno odprtino).

c) barva, snov, material:

Preglednica 3.18: Prikaz procesa metonimije (barva, snov, material)

Leksem	Gradivo (stavki)	PROCES METONIMIJE – PRENOS POMENA
<i>rdeča</i>	<i>Spet je čas za rdečo /kri/.⁵</i>	<i>Spet je čas za rdečo.</i> menstruacija: UPS = krvavenje, RPS = iz maternice krvavenje: UPS = stanje kot iztekanje, RPS = krvi kri: UPS = rdeča tekočina, RPS = v človeškem organizmu

3.4.4 Pragmatične značilnosti

3.4.4.1 Pragmatični frazemi

O pragmatičnih frazemih je pisala Nataša Jakop v svojem članku z naslovom *Pragmatični frazemi v Slovarju slovenskega knjižnega jezika* (2003). Pravi, da so posebna skupina, ki ravno tako sodi v jezikoslovni sistem. »Zmožnost priklica in ustrezne rabe (pragmatičnih) frazemov iz spomina omogočajo maternim govorcem kognitivne sposobnosti, nematernim govorcem pa take leksikalizirane jezikovne enote povzročajo veliko težav, predvsem zaradi družbenih in kulturnih razlik /.../.« (Jakop 2003: 111). Gre za komunikacijske frazeme oz. sporočanje frazeme, ki imajo v sporočanju določeno funkcijo. Obstaja več poimenovanj za t. i. pragmatične frazeme na slovenskih tleh. Pri nas je ta izraz prva uporabila Erika Kržišnik. Pojavljata se tudi izraza *komunikacijski* in *sporočanje* frazemi. Te je poimenovala Irena Stramljič Breznik, saj se sinonimno najbolj skladata s

⁵ Tu gre za zakrito metonimijo, ki se povezuje s sinekdoho in vključuje še elipso (*/kri/*).

tujimi poimenovanji, predvsem nemškimi; pravi, da se komunikacija in komunike prevajata v skladu z izrazom sporočanje (Stramljič Breznik 2000/2001: 191–200). Poimenovanja so v skladu z definicijo pragmatičnih frazemov, saj se uporabljajo pri sporazumevanju in imajo določeno sporazumevalno vlogo. H. Bruger je bil eden izmed prvih, ki jih je poimenoval kot *pragmatične frazeme*, saj je menil, da je to ustrežnejše zaradi zajetih jezikovnih enot. Obstajajo še druga poimenovanja: *pragmatični idiomi, frazeološke formule, sporazumevalne formule, rutinske formule, jezikovne rutine, sporazumevalne rutine* (Jakop 2003: 115–116). »Kot jezikovnosistemske enote jih opredeljuje dejstvo, **da v govoru ne nastajajo sproti**, to pomeni, da jih govorec ne tvori po skladenjskih pravilih, temveč jih vsakokrat prikličje iz spomina kot **stalne in celovite jezikovne enote**.« (prav tam: 111). Skladenjsko so pragmatični frazemi:

- *leksikalizirani izreki* (kot medmeti, npr. *živjo*);
- *leksikalizirani del izreka* (kot členki, npr. *baje*) (prav tam: 114).

Ob tem gre še za druge leksikalizirane izreke, to so:

- leksemi, ki nimajo denotativnega pomena (medmeti in členki);
- leksemi, ki jih je moč opisati le s pragmatično funkcijo, saj izgubijo kategorialne in denotativne lastnosti. Sem sodijo tudi kletvice, tako samostalniki kot tudi glagoli ter prislovi (prav tam: 116). Npr.: samostalniki: *Pizda!*, *Pička!* *Hudiča!*, nekateri glagoli: *Odfukaj!*, *Jebi se!*, *Jebo te!*, nekateri prislovi: *Jebeno!*, *Pofukano*, *Zajebano*.

Na tem mestu moramo omeniti, da so leksikalizirani izreki razdeljeni na enobesedne in večbesedne izreke. Namreč, te je moč opisati le s sporočanjскими/pragmatičnimi značilnostmi. Ne gre za denotativne primere, ampak konotativne, ki imajo pragmatične lastnosti. To lahko razumemo, kot da so pomembne okoliščine, v katerih se posamezniki nahajamo in glede na te rabimo frazeme. S tem nastanejo pragmatični frazemi (prav tam: 116–117). Nekaj naših vulgarizmov iz raziskave:

1. izpust glagola v frazemu: *En sam fuk*, *Težke pizdarije*, *Težke pizde*, *Težke napizdancije*;
2. frazem v velelniški obliki: *Jebi/Fuki/Pofuki se*, *Jebi ga*, *Ne bodi pizda/pička*;
3. raba v 1. osebi, ednine: *Spuščam golobčke* (izraža olajšanje, ugodje, sproščenost, prikrievanje), *Doživel sem nebesa/vrh* (izraža ugodje, veselje, potešenost), *Jebem mu mamico v usta/v pizdo* (izraža jezo, sovraštvo), *Imam polno pizdo* vsega (izraža

nejevoljo, naveličanje, razočaranje), *Daj, idi v pizdo!* (izraža jezo), *Pička/Pizda ti je zelje grizla* (izraža nejevoljo, žalitev, nestrinjanje), *Boli me kurac!* (izraža obup, neprizadevanje za nekaj).

»Pomembna razločevalna lastnost pragmatičnih frazemov je torej pomen. Pragmatični frazemi se od nepragmatičnih frazemov razlikujejo v tem, da **nimajo denotativnega pomena v smislu poimenovanja predmetnosti, lastnosti, dogajanja, stanja in tudi ne izražajo razmerij med njimi.**« (prav tam: 118). Nekateri sploh nimajo več denotativnega pomena ali pa je tega možno zaznati/procesirati v manjših oblikah. Tak je naš primer *Pofuki se*:

Govorec: poziva ogovorjenega, to lahko pokaže tudi samo s kretnjami, npr. s sredincem.

Govorčev namen: govorec želi končati komunikacijo in želi, da bi ogovorjeni odšel stran.

Govorčeva pričakovanja: da bi naslovnik končal komunikacijo in odšel stran, lahko pride celo do pretepa.

Govorčeva strategija: ogovorjenemu grozi, da želi z njim prekiniti komunikacijo.

Naslovnikova pričakovanja: razume namen govorca in razume, da mu na nek način grozi.

Odnos med govorcem in naslovnikom: grob, sovražen, poniževalen, nespoštljiv.

Okoliščine komunikacije: prepir, boj.

Posebne okoliščine sporazumevanja: možno je, da govorec to izreče v šali nazaj, ko gre za obrambni mehanizem.

Sporazumevalna vloga izreka: poziv za končanje pogovora/dvogovora/odnosa.

Iz tega primera vidimo, da so vse to dejavniki različnih okoliščin, v katerih se znajdemo in ki imajo konotativni prizvok; torej, vidno je, da govorec komunicira v negativnem ali celo pozitivnem vidiku. To imenujemo pragmatična funkcija. »*Ne glede na to, ali pragmatični frazem nima več denotativnega pomena ali pa je ta deloma še ohranjen, gre za "pomensko izpraznjenost oziroma oslabiljenost", ki jo je zapolnila **pragmatična funkcija** ././.*« (prav tam: 119). Te funkcije ne smemo enačiti s sporazumevalno vlogo. »*Bistvena razlika med pragmatičnimi frazemi in drugimi frazemi je namreč v tem, da **so pragmatičnim frazedom funkcije lastne, zato so uslovarjene.***« (prav tam: 119). Pri pragmatični funkciji gre za hvaležnost, spoštovanje, sočutje, obljubo, jezo itd., pri sporazumevalni vlogi pa gre za zahvalo, pozdrav, sožalje, prisega, obljubo, kletvico, psovko, opravičilo, ukaz ali voščilo. Pragmatične frazeme je moč razdeliti v dve skupini (prav tam: 120–125):

1. prvi so ti, za katere je značilno, da so uporabljeni v določenih okoliščinah in imajo stalno vlogo (v povezavi z opravljanjem določenega govornega dejanja); tu je zelo pomembna komunikacijska/sporazumevalna vloga;
2. drugi imajo uslovarjene različne pragmatične funkcije ne glede na okoliščine, v katerih se pojavi govorec med sporazumevanjem. Uporabljajo se z določenim namenom ali nanašajoč se na govorcevo lastnost. Funkcija je določena na podlagi vrste besedila, odnosa med govorcem in ogovorjenim ter glede na potek pogovora. Torej, značilna je odvisnost od sobesedila in sam namen govorca. Poznamo pozivne (*Pojdi v **pizdo/pičko**, Idi v božjo mater/**pizdo**, Hudir/Satan/**Hudič** te vzame, Vtakni si v **kurac/anus/kurčino/kurčeka**, Ali greva onegat/hopsat/švedrat?*), zagotavljalne (*Majkemi, Majketi*), povezovalne (*Hvala **kurcu***), ekspresivne (kaže se pozitiven ali negativen odnos, pritrjevanje, pohvala, graja, nasprotovanje, naklonjenost, sočutje, očitek, neprijaznost, posmeh itd.: *Ne bodi **pizda/pička**, Kje je našla tega **kurca/kurčina/kurčeviča/kurčevca/kurčetina?**, Imam polno **pizdo** vsega, Ti si en **fukjenc/fukač/prfukjenec/fuks/fukič**, Razbil ga bom kot **pičko/pičkico/pizdo**.) in izvršilne (uporabljajo se v določenih institucijah: *Bog moj, Bog naj te štrafa, Hudir da te vzame*.) funkcijsko pragmatične frazeme.*

V nadaljevanju bomo obravnavali nekaj primerov, katerih se pomen kaže glede na okoliščine sporočanja. Tu se bomo dotikali pragmatičnih značilnosti, kot so okoliščine povedanega, pragmatične funkcije povedanega, sporazumevalna vloga itd. Gre predvsem za jezikovno rabo glede na kontekst namena in okoliščin, saj lahko že s samo enim jezikovnim sredstvom opravljamo več funkcij, npr. izrazimo lahko grožnjo, prošnjo, opravičilo, žalitev itn. Pomembno je tudi sporočilo povedanega in učinek. »*Ključni pojmi (jezikovne) pragmatike pa so izbirljivost, dogovorjenost, sprejemljivost in prilagodljivost.*« (Krajnc Ivič 2013: 9). Tudi tega ne smemo zanemariti, kadar podrobneje obravnavamo rabo jezika v pragmatičnem vidiku. A v naši raziskavi se bomo osredotočali na pragmatično funkcijo, ki se kaže v govorečevih besedah. Podajamo reprezentativno preglednico s pragmatičnimi funkcijami in sporazumevalnimi vlogami.

Preglednica 3.19: Ponazoritev pragmatičnih in sporazumevalnih vlog

Govorec izrazi	Pragmatična funkcija	Sporazumevalna vloga	Primeri
	ekspresivno funkcijo, ko izraža:		
	a) čustva		
	jezo, nejevoljo	kletvica	<i>Pizda!, Jebemti!, Jebi ga!, Boli me kurac!, Bog mater!, Kurba!, Hudiča!</i>
	jezo, nejevoljo nad kom/čim	grožnja	<i>Ne me več jebati!, Da ga Bog jebe!, Zdaj, zdaj bom popizdil!, Razbil ga bom kot pičko!, Nabijem te na kurac!</i>
	jezo, nejevoljo nad kom/čim	psovka	<i>On je prasec!, Ona je pizda!, Ti si en fukač!, Peder pederski!, Prekleta prasica!</i>
	obup	podkrepitev izjave	<i>Ne me jebat!, Jebe se mi za vse!, O, sranje!, Bilo je že zjebano, Začnem nekaj delati in kurac/me sfuka!</i>
	zgražanje	podkrepitev izjave	<i>Fak!, Fukjeno!, Jebeno!</i>
	prizadetost	podkrepitev izjave	<i>Čisto me je zjebalo</i>
	ogorčenje	podkrepitev izjave	<i>Popizdil bom!, Te tvoje fukarije!, Te tvoje kuzlarije!, Prekleta pička si!</i>
	začudenje	podkrepitev izjave	<i>Taka si, kot da si prišla iz pizde, Kakšna huda pičkurina/pička!, Nekaj se fukari</i>
	nestrpnost, vznemirjenje	podkrepitev izjave	<i>Dovolj, zdaj pa odjebi!, Zdaj, zdaj bom popizdil!, Jebi se s tem delom!, Imam polno pizdo vsega!, To kurčevo delo me spravlja ob živce!</i>
	navdušenost	podkrepitev izjave	<i>Kako ima dobre joške, Rada bi me pofukala, Ona je fukačica, Res si prava pičkica</i>

	zadoščenje	podkrepitev izjave	<i>Kosilo je dobro kot prasica</i>
	olajšanje	podkrepitev izjave	<i>Konec je, hvala kurcu, Spuščam prdece, Špricnila mu je sperma, Doživel je vrhunec, Izstrelil sem veliko dreka</i>
	nezadovoljstvo z moralno, kulturno, družbeno idr. situacijo	podkrepitev izjave	<i>Tile kurci palci, Kurba, Peder, Ona je kurvetina, Ona je lajdra, Ona je pocestnica, Ti pedri na vladi</i>
	omalovaževanje		<i>Kurac te gleda</i>
	zanikanje		<i>Boli me kurac za to</i>
	b) odnos do naslovnika, predmeta govorjenja, situacije govorjenja		
	sovražnost	grožnja	<i>Vtakni si v kurac!, Pička ti materina!, Kurac te gleda!, Ti pokvarjeni kurci me ne bodo več jebali</i>
	preziranje	podkrepitev izjave	<i>Pes ti jebe tvojo mater!, Mati te je fuknala iz pičke, Gre z vsakim kurcom, Katera pizda materina te je povrgla?,</i>
	grajanje	podkrepitev izjave	<i>Tile kurci palci, Umazano in razmetano imaš kot kravji drek, Umazan si kot svinja, Pijan je kot prasec</i>
	posmeh	podkrepitev izjave	<i>Na glavo se mu poserjem, Živi v dreku, Tak je kot nek mali pederček, Taka si, kot da si prišla iz kravje pizde</i>
	nezadovoljstvo	podkrepitev izjave	<i>To je drek, Hudič gre zmeraj na kup sрати, Serje ga s sodelavko, Kar odpičkal je</i>

	hotenje	poziv, ukaz	<i>Pojdi v pizdo!, Idi v božjo mater/pizdo!, Ali greva fukat?, Potegni mi kurca, Bežimo, prasci grejo!</i>
	razvrednotenje	podkrepitev izjave	<i>Ta smrdljivi kurac, Pustila je onega kurca, Debela si kot svinja</i>
	podkrepitev	podkrepitev izjave	<i>Kakšna huda prasička, Velik kurac, Velik tič, Ona ima dobro pizdo/rit</i>
	izražanje pripadnosti skupini	podkrepitev izjave	<i>Feget, Peder, Buzerant</i>
	ljubkovalno	podkrepitev izjave	<i>Huda pičkica, Vse je naredila s pičkico, Kako ima dobre zizeke, Ona ima dobro guzico, Treniram pizdico, Dobra svinjika</i>
	manjšalno	podkrepitev izjave	<i>Prasička, Res si prava pičkica, To je za pičkice, Ona je fukačica, Vtakni si v kurček, Ta smrdljivi kurček, Ruknil sem golobčka</i>

Preglednica s pragmatičnimi funkcijami in sporazumevalnimi vlogami kaže enakomerno razporejenost pogostnosti gradiva z zastopanostjo ekspresivne funkcije, ko se izraža razna čustva in oblike odnosa do naslovnika, predmeta govorjenja in situacije govorjenja, in z zastopanostjo sporazumevalnih vlog, kar se izraža kot kletvica (**Pizda!**), grožnja (*Ne me več **jebati!***), le da je tu najpogostejša podkrepitev izjave (*Ti **pedri** na vladi, Pustila je onega **kurca**, Imam polno **pizdo** vsega*). Pojavljajo se še pozivi in ukazi (*Ali greva **fukat?**, Pojdi v **pizdo!***) ter psovke (*Ti si en **fukač!***).

3.4.5 Povzetek pomenske zgradbe

Pri besedah in besednih zvezah ločimo: poimenovalni oz. denotativni pomen in nepoimenovalni oz. konotativni pomen. Denotativni pomen prikazuje pomen leksemov, kot ga imajo sami po sebi. Gre za obvezen slovarski pomen ne glede na situacijskost ali sobesedilo. Sem sodijo tudi primeri, pri katerih z vulgarizmom direktno poimenujemo to, kar je tabuizirano: *Treniram **pizdo*** pomeni '*zadnjica*' kot poimenovalni oz. denotativni

pomen. Na drugi strani imamo še nedenotativni oz. konotativni pomen, ki je neobvezni. Tu gre za subjektivnost v različnih odnosih tako za čustveni in vrednostni odnos kot tudi za stiliziranje. Pomemben kriterij je tudi sobesedilnost: npr. *Potegni mi ga*, tj. dodano pomensko konotativno vulgarno s sobesedilnim pomenom. Sem sodijo evfemizmi, s katerimi olepšujemo povedano/zapisano (*krvavi/mesečni golaž*). Pri konotativnem pomenu moramo omeniti preneseni pomen, kjer se prek vulgarizma kaže pomenski prenos (*On me je čisto zjebal*; 'zjebati, narediti, povzročiti, da pride kaj v zelo slabo stanje ali propade' (SSKJ2)). Tako nastaja tabuiziranost na podlagi vsebine, vulgarnost pa se ustvarja s prenesenim pomenom (*Potegnila mu ga je*). Pojavljajo se tudi primeri, kjer se pri evfemizmih izpusti vulgarizem. Gre za proces elipse (*Pojdi v tri krasne /pičke/pizde/*). Pomembna sta dva procesa pri nastajanju prenosa pomena, in sicer metafora in metonimija. V gradivu se v primerjavi z metonimijo največkrat pojavlja metafora v tesnem odnosu z antropomorfizacijo. Tu gre za podobnosti med človekom in živaljo, kot jo živali pripiše človek in prenese na človeka. Analizirali smo ravno te. Najpogostejša je metafora s prašičem (64 pojavitev), v vseh različicah (*On/-a je prasec/prasica*), pri katerih je 1. RPS = *ničvreden, malovreden*, 2. RPS = *umazan*. Imamo dve pojavitvi leksema *kuzla* in eno pojavitev leksema *psica*. Tu gre za RPS = *hudoben, zloben, ničvreden*. Kot primer metafore smo dodali še leksem *pizda*, pri katerem ne gre za antropomorfizacijo. Našli smo tudi komparacije, kjer je najpogostejša primera s pomenskim prenosom 'zelo' (*Umazan si kot prasec*). Metonimija je v gradivu manj pogosta. Prenos temelji na osnovi skupne lastnosti, v samem postopku pa je najpogostjša sinekdoha, kjer se uporablja del za celoto (*Vse je naredila s pičko*). V skupini metonimija so najpogostejši primeri dejanje – rezultat dejanja, kot so *V školjki plava sranje*, *To je težko zajebavanje/jebanje*. Na koncu moramo še omeniti pragmatične frazeme, ki so prav posebna skupina, saj v določeni situaciji in komunikaciji sporočajo določeno funkcijo. Imajo določeno sporazumevalno vlogo in tvorci govornih dejanj jih ne tvorijo po določenih pravilih, ampak jih priključijo iz spomina. Tu ne gre za denotativne primere, ampak za konotativne. Dejstvo je, da jih uporabljamo glede na situacijo, v kateri se znajdemo kot posamezniki. Imamo primere, kot so: izpust glagola v frazemu; *En sam fuk*, *Težke pizdarije*; frazemi v velelniški obliki; *Pofuki se*, *Ne bodi pizda*, v rabi v 1. os., ed.; *Spuščam golobčke*, *Boli me kurac!*. Skozi celotno gradivo se pojavljajo leksemi s pragmatičnimi značilnostmi: ekspresivno funkcijo kot razna čustva in odnos do

naslovnika, predmeta govorjenja, situacije govorjenja, kjer se največkrat pojavlja podkrepitev izjave; ob tem imamo še sporazumevalne vloge kot kletvice, grožnje, psovke, pozive in ukaze.

3.5 Pomenska mreža

3.5.1 Pomenska mreža slovenskih glagolov

Pomenska mreža slovenskih glagolov bo podala predstavitev pomenskih opisov posameznih izbranih glagolov in povezanost z drugimi (pomensko sorodnimi) pomenskimi skupinami. »*Pomenska mreža slovenskih glagolov je slovar, ki vsebuje približno 15.500 slovenskih glagolov, urejenih po pomenskih skupinah. Prvi del sestavlja 1011 pomenskih skupin (preglednic oz. tabel), razdeljenih na šest osnovnih pomenskih področij slovenskih glagolov: obstajati/bititi, pripadati/imeti/vsebovati, premikati/gibati (se), delati/narediti kaj, misliti/ustvarjati in zaznavati/odzivati (se)/komunicirati. V posamezni pomenski skupini, ki je opredeljena z opisom, je v povprečju 15 glagolov s sorodnimi ali podobnimi pomeni. Za hitro razpoznavnost ali določitev pomenske skupine je poleg pomenskega opisa kot naslov uporabljen ne več kot 32 znakov obsegajoč kratek pomenski opis. Ob vsakem glagolu so s kratkim pomenskim opisom navedene tudi ostale pomenske skupine (tabele), v katerih se ta glagol prav tako nahaja. Drugi del slovarja je abecedno urejen seznam vseh 15.500 glagolov z navedbami tabel (kratkim pomenskim opisom), v katere so uvrščeni. Uporabnik ima torej možnost obojesmernega dostopa do vsakega glagola: po pomenu ali po abecedi. Slovar je namenjen vsem, ki želijo izražati svoje misli s celotnim pomenskim bogastvom slovenskih glagolov.*« (*Pomenska mreža slovenskih glagolov*). Predstavili bomo 10 glagolov iz gradiva na podlagi mreže, brez ponavljanj:

1. **jebati:**

Imeti spolni odnos (nedov.)

Zaznavati/odzivati se → splošni socialni stik → tvorni socialni stik →

→ imeti spolni odnos (nedov.)

candratiti se, cipariti, fukati, jarčiti, jariti se, jebati, kavšati, koitirati, kurbati se, lajdrati se, lajhati se, ljubiti, ljubiti se, masturbirati, nečistovati, občevati,

onanirati, pariti, pariti se, pečati se, porivati, prešustvovati, prešuštovovati, prostituirati se, samozadovoljevati se, seksati, vlačiti se, vlačugati se, ženskariti

2. onanirati:

Imeti spolni odnos (nedov.)

Zaznavati/odzivati se → splošni socialni stik → tvorni socialni stik → imeti spolni odnos (nedov.)

candrati se, cipariti, fukati, jarčiti, jariti se, jebati, kavsati, koitirati, kurbati se, lajdrati se, lajhati se, ljubiti, ljubiti se, masturbirati, nečistovati, občevati, onanirati, pariti, pariti se, pečati se, porivati, prešustvovati, prešuštovovati, prostituirati se, samozadovoljevati se, seksati, vlačiti se, vlačugati se, ženskariti

Izvršiti spolni odnos (dov.)

Zaznavati/odzivati se → splošni socialni stik → tvorni socialni stik → izvršiti spolni odnos (dov.)

deflorirati, izgoniti se, koitirati, naljubiti se, onanirati, pofukati, pojebati, pokavsati, razdevičiti, skurbati se, spariti, spariti se, spečati se, spentljati se, spetljati se, združiti se, zgoniti se, zjebati, zljadrati se

3. zajebati:

Ogoljufati (dov.)

Zaznavati/odzivati se → splošni socialni stik → sporni socialni stik → ogoljufati (dov.)

izigrati, izkoristiti, izlisičiti, izmamiti, izmanevrirati, izpodrezati, izrabiti, izsesati, iztihotapiti, izvabiti, izzvijačiti, izzvitorepiti, korumpirati, lažirati, naapriliti, nadmodriti, nagoljufati, napetnajstiti, naplahtati, nasamariti, naslepariti, nasmoditi, naspletkariti, nasukati, obrnažiti, ociganiti, odreti, ofrnažiti, ogoljufati, oguliti, omrežiti, opehariti, opetnajstiti, oplahati, orepkati, oslepariti, podkupiti, podvaliti, potvoriti, preciganiti, pregoljufati, prehudičiti, prekaniti, prelisičiti, prelisjačiti, premamiti, premodriti, premotiti, preplahtati, preslepariti, preslepiti, prešestnajstiti, pretentati, pretihotapiti, prevarati, prezvijačiti, prikrajšati, prikratiti, prislepariti, pritihotapiti, simulirati, speljati, ukaniti, ukratiti, zajebati, zamamiti, zapeljati, zaslepiti, zgoljufati, zlorabiti, zmamiti, zmanipulirati, zvabiti, zvoditi

4. crkniti

Umreti (dov.)

Obstajati/biti → končevati/končati obstoj → umreti (dov.)

crkniti, dotrpeti, gagniti, gavzniti, guzniti, izdahnniti, izdihniti, izhirati, iztrpeti, končati, krepati, krepniti, pocepati, pocrkati, podleči, poginiti, pokrepati, pomreti, preminiti, shirati, škripniti, ugasniti, umrčkati, umreti, utoniti, zaginiti, zaglaviti, zamreti, zdihniti

5. **pofukati**

Izvršiti spolni odnos (dov.)

Zaznavati/odzivati se → splošni socialni stik → tvorni socialni stik → izvršiti spolni odnos (dov.)

deflorirati, izgoniti se, koitirati, naljubiti se, onanirati, pofukati, pojebati, pokavsati, razdevičiti, skurbati se, spariti, spariti se, spečati se, spentljati se, spetljati se, združiti se, zgoniti se, zjebati, zljadrati se

6. **sрати**

Opravljati v. potrebo (nedov.)

Obstajati/biti → telesni elementarni glagol → izločati iz telesa → opravljati v. potrebo (nedov.)

driskati, dristiti, iztrebljati, iztrebljati se, kakati, ponečejati se, sрати

7. **posрати**

Umazati (dov.)

Delati/narediti kaj → delati/narediti (splošno) → umazati (dov.)

nakacati, napacati, napackati, nasmetiti, nastlati, nasvinjati, obrazdati, obrozgati, ognusiti, okacati, omadeževati, onečediti, onečistiti, onesnažiti, opacati, opackati, osрати, osvinjati, ošpehati, poblatiti, počofati, podrekati, pokakati, pomastiti, pomazati, ponečediti, ponemariti, ponesnažiti, popacati, popackati, posрати, posvinjati, razpacati, spackati, umazati, usрати, zaflekati, zakacati, zamastiti, zamazati, zaoljiti, zapacati, zapackati, zasmetiti, zasрати, zasvinjati, zašpehati

8. **prdniti**

Oddati neprijeten vonj (dov.)

Obstajati/biti → dajati/dati samodejno → oddajati plin/vonjave → oddati neprijeten vonj (dov.)

osmraditi, posmrdeti, prdniti, spezdeti se, sprdniti se, usmraditi, usmrdeti se, zadahnniti, zaprdeti, zasmraditi, zasmrdeti, zaudariti

9. **kakati**

Opravljati v. potrebo (nedov.)

Obstajati/biti → telesni elementarni glagol → izločati iz telesa → opravljati v. potrebo (nedov.)

driskati, dristiti, iztrebljati, iztrebljati se, kakati, ponečejati se, srati

10. *scati*

Opravljati m. potrebo (nedov.)

Obstajati/biti → telesni elementarni glagol → izločati iz telesa → opravljati m. potrebo (nedov.)

curati, curiti, lulati, močiti, mokriti, odscati se, oščajati se, scati, urinirati

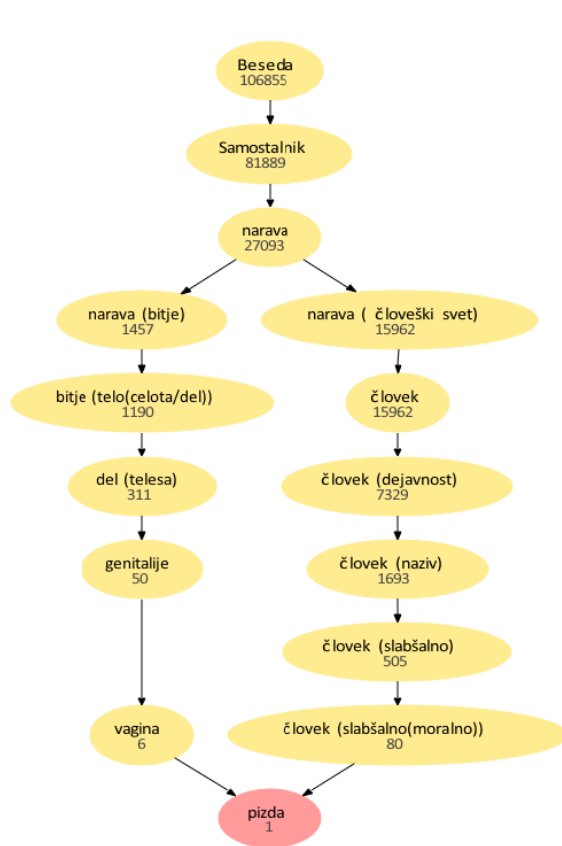
3.5.2 Pomenska mreža slovenskih besed

Spletna stran omogoča iskanje samostalnikov in glagolov: »*Pomenska mreža slovenskih besed je slovar, v katerem so besede slovenskega jezika urejene po pomenskih skupinah.*« (*Pomenska mreža slovenskih besed*). Gre za nadgradnjo *Pomenske mreže slovenskih glagolov*, trenutno je še v nastajanju. Razvijata jo dr. Jure Zupan in dr. Andrej Lajovic.

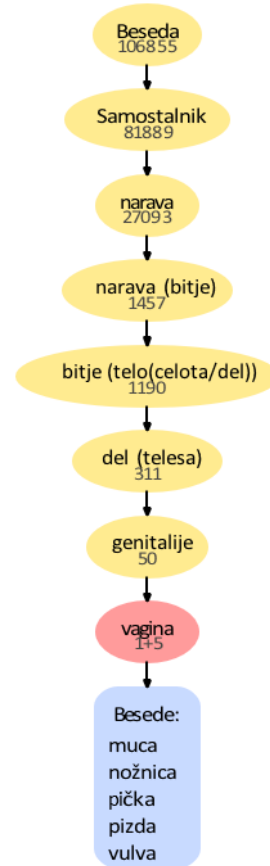
Podali smo pomensko mrežo z upodobitvijo z drevesniki za naslednje lekseme (pet samostalnikov in pet glagolov): ***pička, pizda, kurec, drek, fuk, jebati, onanirati, prdniti, posrati*** in ***pofukati***. Osredotočenost bo na tematiko izločanja, spolovil in spolnega občevanja:

– samostalniki:

1. *pizda* (pri naslednji točki imamo prikazan drevesnik sinonima *pička*)

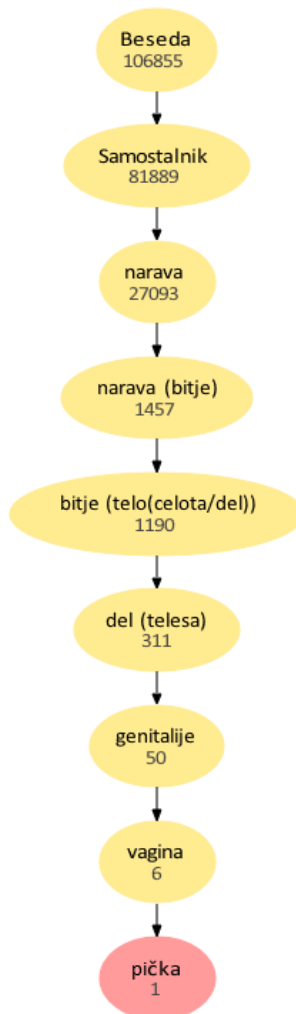

Slika 3.2: Drevesnik za leksem *pizda* (pomenska skupina)

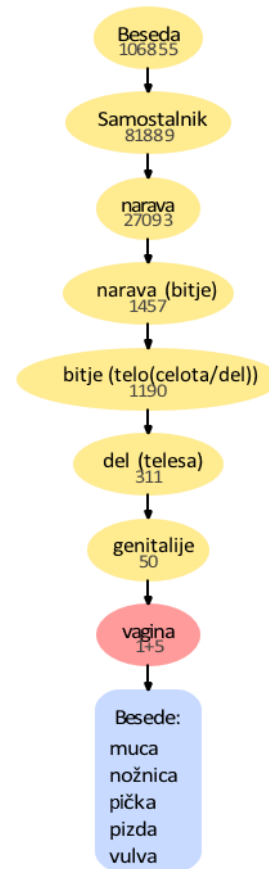

Slika 3.3: Drevesnik za leksem *vagina* z variacijami

2. pička

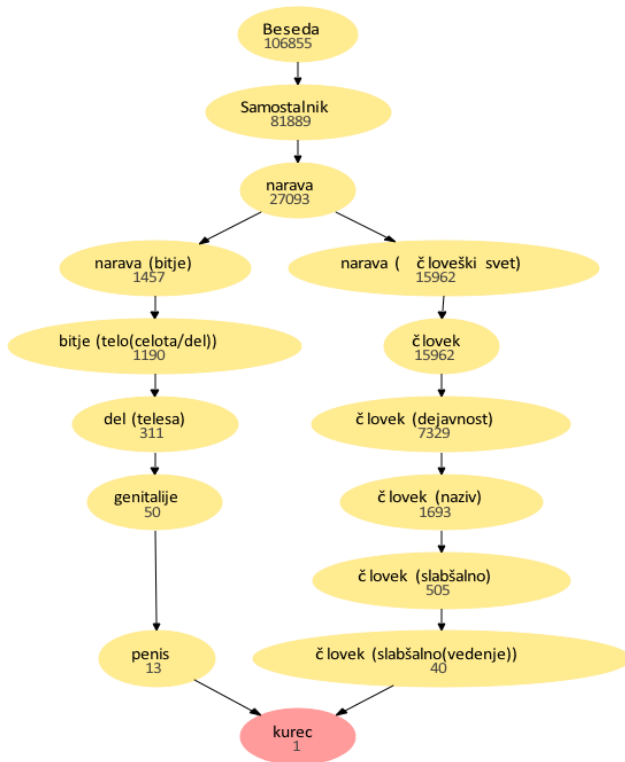

Slika 3.4: Drevesnik za leksem *pička* (pomenska skupina)

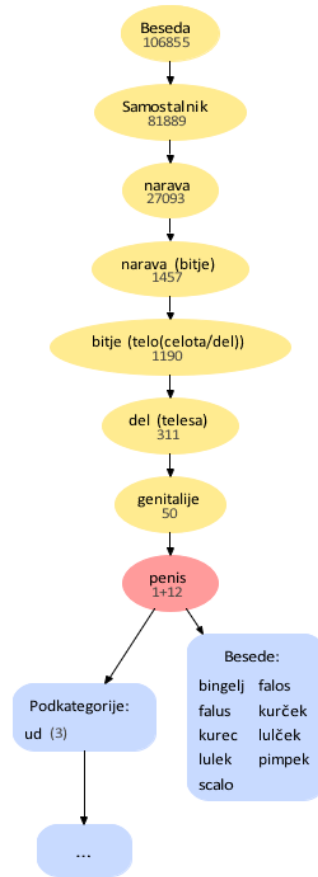

Slika 3.5: Drevesnik za leksem *vagina* z variacijami

3. *kurec*

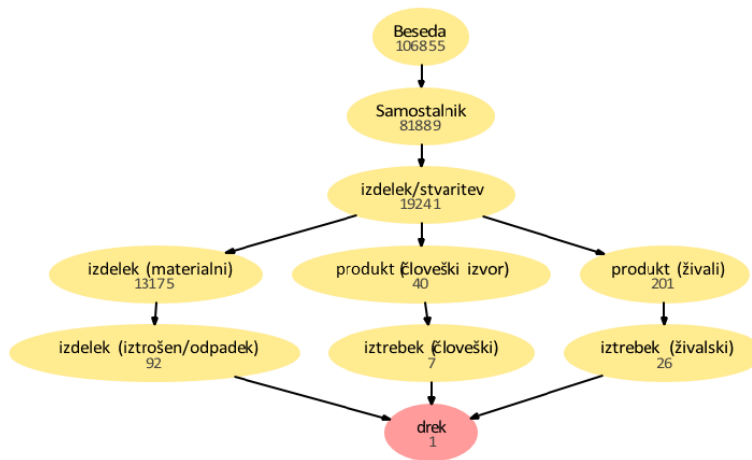

Slika 3.6: Drevesnik za leksem *kurec* (pomenska skupina)

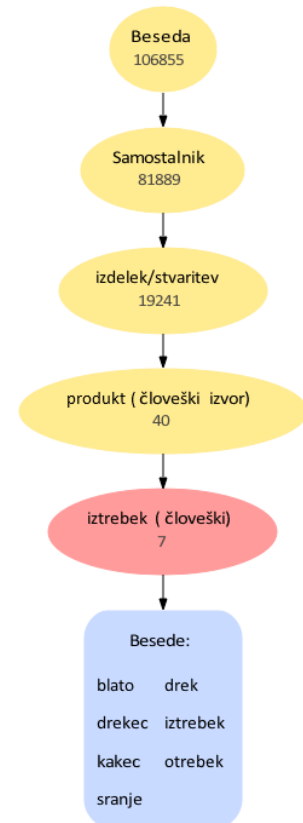

Slika 3.7: Drevesnik za leksem *penis* z variacijami

4. *drek*

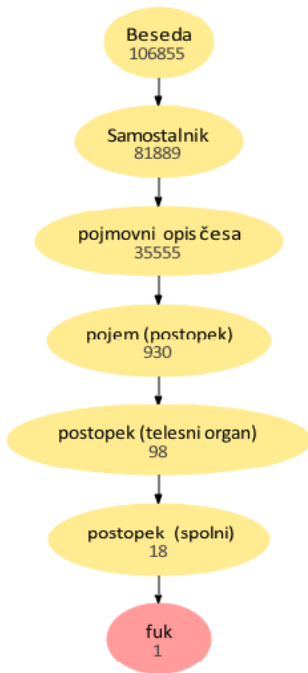

Slika 3.8: Drevesnik za leksem *drek* (pomenska skupina)

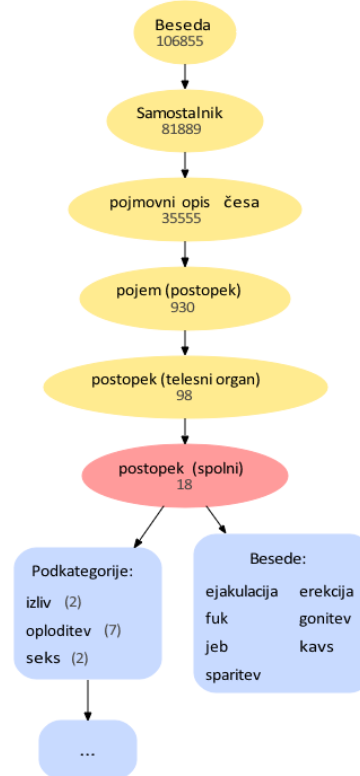

Slika 3.9: Drevesnik za leksem *iztrebek* z variacijami

5. *fuk*

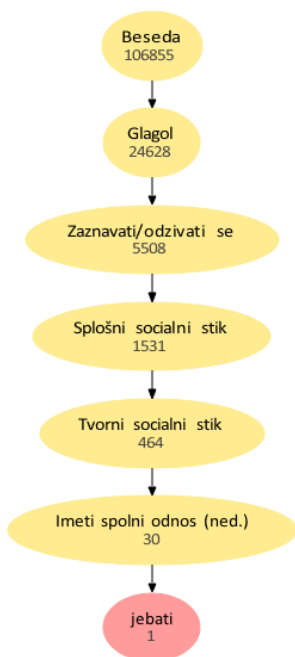
Slika 3.10: Drevesnik za leksem *fuk* (pomenska skupina)

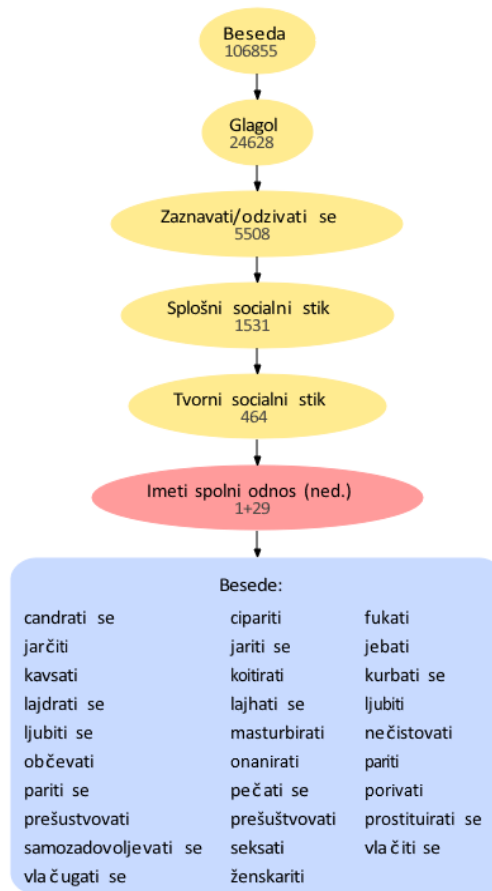
Slika 3.11: Drevesnik za leksem *postopek (spolni)* z variacijami

– glagoli:

1. *jebati*

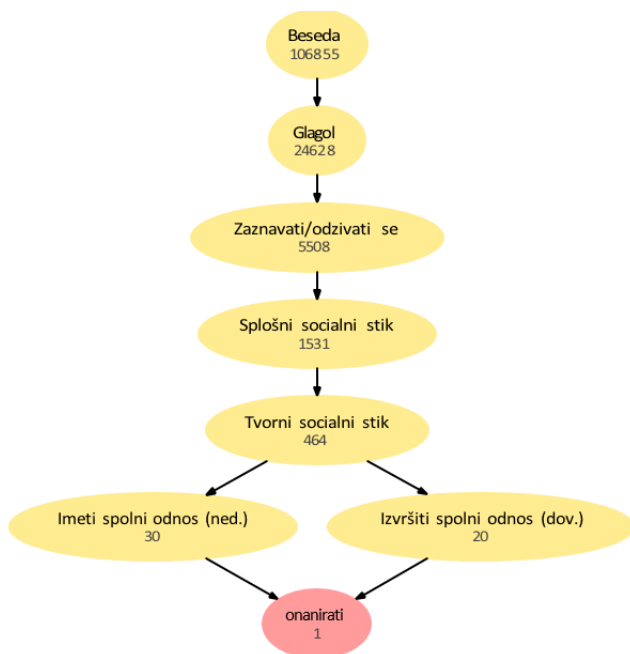

Slika 3.12: Drevesnik za leksem *jebati* (pomenska skupina)

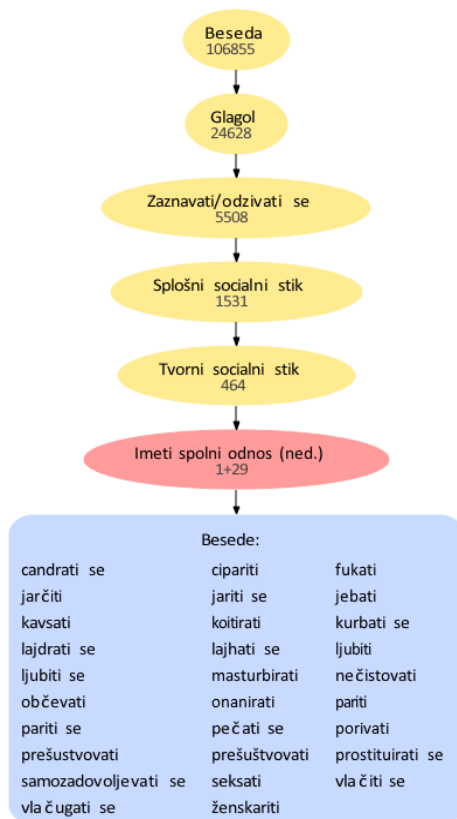

Slika 3.13: Drevesnik za leksem *imeti spolni odnos* z variacijami

2. *onanirati*

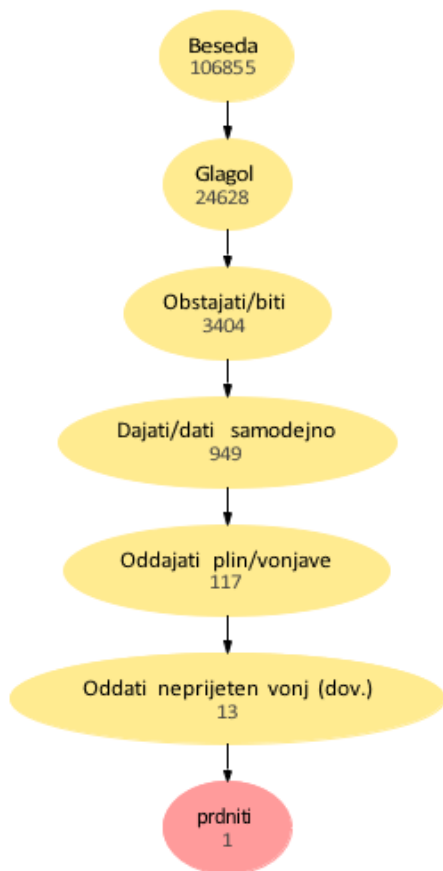

Slika 3.14: Drevesnik za leksem *onanirati* (pomenska skupina)

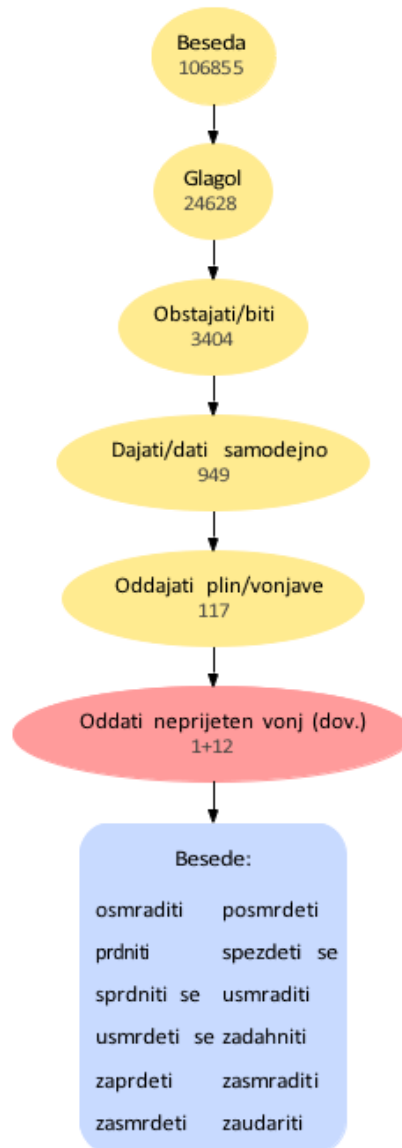

Slika 3.15: Drevesnik za leksem *imeti spolni odnos* z variacijami

3. *prdniti*

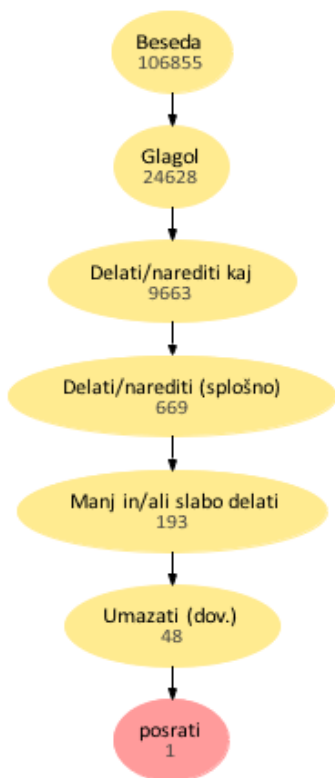

Slika 3.16: Drevesnik za leksem *prdniti* (pomenska skupina)

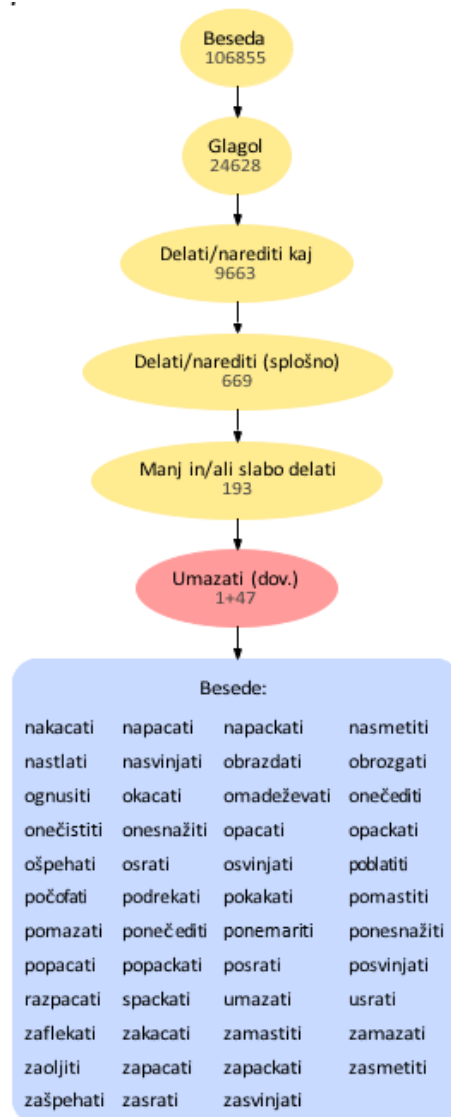

Slika 3.17: Drevesnik za leksem *oddati neprijeten vonj* z variacijami

4. *posrati*

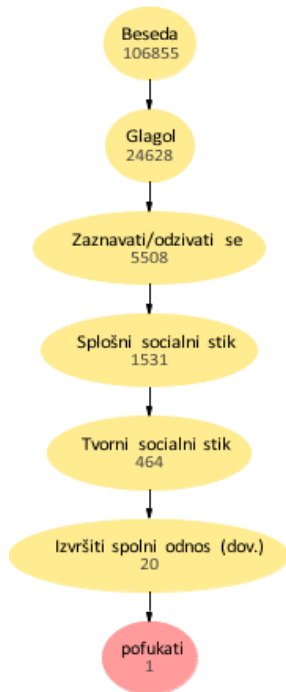

Slika 3.18: Drevesnik za leksem *posrati* (pomenska skupina)

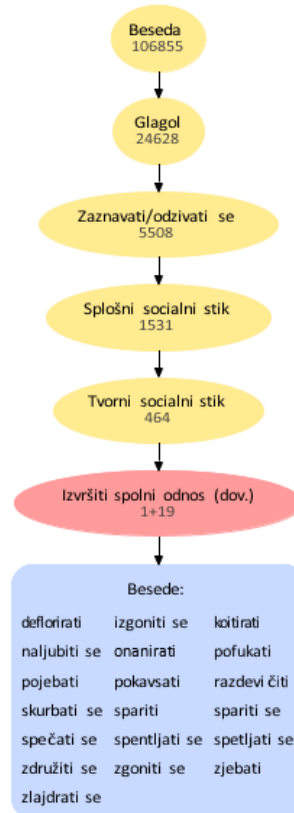

Slika 3.19: Drevesnik za leksem *umazati* z variacijami

5. *pofukati*

Slika 3.20: Drevesnik za leksem *pofukati* (pomenska skupina)

Slika 3.21: Drevesnik za leksem *izvršiti spolni odnos* z variacijami

V splošnem pomenska mreža predstavlja umeščeno posameznega leksema v pomensko skupino. Ravno tako prikazuje povezanost pomenske skupine z drugimi pomenskimi skupinami s podrobnejšo razčlenbo. To se še posebej izraža prek mreže (razvejanosti) oz. z drevesnikom. V naši predstavitvi so prikazane besede s področja tabuizirane tematike in so vulgariizmi, in sicer kot: a) pomenska mreža glagolov kot enosmerna členitev s tematskega področja spolnost (*jebati*, *onanirati*, *pofukati*) in področja izločanje (*prdniti*, *sрати*, *posrati*, *scati*, *kakati*), posebnost sta leksema *crkniti* in *zajebati*, saj ne sodita v nobeno od naštetih tematskih področij; b) pomenska mreža glag. in sam. kot hierarhična členitev z drevesnikom s tematskega področja spolnost (*pizda*, *pička*, *kurec*, *fuk*, *jebati*, *onanirati*, *pofukati*); in izločanje (*drek*, *prdniti*, *posrati*). Na primeru *pizda* vidimo, da leva členitev vodi do poimenovanja dela telesa, tj. *vagina*, ki v *SSKJ2* nima stilnega ali ekspresivnega kvalifikatorja. Desna členitev vodi do poimenovanja *človek*

(*slabšalno (moralno)*). Tu lahko omenimo proces metafore, saj gre za prenos pomena s tematskega področja dela telesa na moralno slabšalno označitev človeka. Pri 2. točki pomenske mreže samostalnikov imamo podan drevesnik za leksem *pička*, ki ravno tako pripada pomenski skupini *vagina* in so leksemi te pomenske skupine sopomenke ali blizupomenke, vendar nimamo prenosa pomena.

4 ZAKLJUČEK

Nekatere besede in besedne zveze imajo v vsakodnevem sporazumevanju posebno mesto in motijo komunikacijo, saj lahko delujejo kot neprimerne, grobe, družbeno nesprejemljive ter veljajo za jezikovne tabuje. To so vulgarizmi. Področje vulgarizmov zajema relativno malo raziskav, zato smo v tej raziskavi podrobneje obravnavali njihovo sporazumevalno in jezikovno zgradbo ter jezikovni pomen, raziskali pa smo tudi, s katerega tematskega področja izvira največ vulgarizmov. Zanimalo nas je, zakaj so (funkcionalno) obravnavani kot jezikovni tabuji. Na rabo vulgarizmov vplivata spontanost in trenutni odziv nanje, zato smo pri zbiranju podatkov za analizo uporabili metodo intervjuja. Ta tehnika nam je pomagala pri iskanju odgovorov, ki pa so morali biti kratki in specifični. Raziskava je bila zaradi svoje narave izvedena s kvantitativnimi in kvalitativnimi metodami. Naše omejitve so predstavljale trenutne zdravstveno-družbene razmere (Covid-19), zato smo intervjuje izvajali prek aplikacije ZOOM. Z vsebino vprašanj smo se glede na dialekt geografsko omejili na širše področje Savinjske doline, pri raziskavi pa je sodelovalo 15 polnoletnih oseb obeh spolov. Glavni cilj raziskave je bilo predstaviti področje tematskega izvora pojmovanja jezikovnega tabuja in vulgarizma ter ugotoviti, kakšna je njuna medsebojna povezanost. Ugotovili smo, da so vulgarizmi velik del področja jezikovnega tabuja, to pomeni, da so z njim tesno povezani, zato smo hipotezo 1 potrdili. Zanimala nas je povezanost nastopanja vulgarizmov glede na rabo stilnih sredstev v dani situaciji. Z zbranim gradivom smo želeli prikazati tudi razširjenost tabuiziranja v obliki evfemizmov kot povezanost jezikovnih tabujev in vulgarizmov. Drugi cilj je bil izdelati pomensko mrežo z analizo vulgarizmov, iz katere so razvidne najpogostejše pomenske skupine, v katerih nastopajo vulgarni leksemi. S pomočjo pomenske mreže smo pokazali, da je za vulgarizme možno najti nevtralni vzporedni leksem, kamor sodijo tudi evfemizmi. S tem smo tudi potrdili hipotezo 5. Raba vulgarizmov največkrat izhaja s tematskega področja človekovega delovanja oz. njegovega telesa, tj. spolnost, spolovila, izločanje. S to ugotovitvijo smo potrdili hipotezo 2. Jezikovni tabuji so v povezavi z vulgarizmi subjektivne narave, določajo naše mišljenje, izražajo družbena razmerja in izvirajo iz družbenega značaja jezika. To smo predpostavili v hipotezi 3, ki smo jo potrdili. Pri analizi jezikovne zgradbe in jezikovnega pomena smo se osredotočili na zaznamovana jezikovna sredstva.

Ugotovitve le delno potrjujejo hipotezo 4, saj pri vulgarizmih na eni strani obstaja denotativni pomen oz. to, kar se z vulgarizmom direktno poimenuje, na drugi pa konotativni pomen, ki je največkrat odvisen od sobesedilnosti in situacijskosti.

V teoretičnem delu smo jezikovni tabu in vulgarizme definirali kot antropološka, kulturna, družbena, psihološka ter jezikovna pojava. Pred pojavom religije je tabu predstavljal delovanje posameznika navkljub določenim pravilom in prepovedim kake skupnosti. Takrat je šlo za varovanje skupnosti pred neznanimi pojavi, kazala se je velika povezanost z magijo. V tabuje je bilo vključeno tudi govorjenje določenih leksemov, tj. govorjenje o kakem pojavu ali že samo poimenovanje pojava (jezikovni tabu), saj naj bi te besede imele dobro ali zlo magično moč. Kasneje se je v širši družbeni in kulturni ureditvi (v povezavi z religijo) tabu uresničeval s prepovedmi, ki so se prakticirale prek jezika. Podobno je tudi danes v sodobnosti, saj se tabu ravno tako povezuje s kriterijem sprejemljivosti, torej glede na to, kaj je moralno in kulturno spodobno oz. primerno. To se kaže na področju jezika kot prepoved govoriti o čem, zlasti v javnosti. Ko posameznik to prepoved prekrši, s strani družbe občuti neodobravanje, sramoto, negotovost, obsojanje, kritiko, negativnost ipd. Največkrat na to naletimo pri rabi leksemov s tematskega področja spolnosti in izločanja. Družbene norme so usmerjene tudi na sporazumevalne norme, posledično je raba vulgarizmov kot jezikovnih sredstev neprimerna, celo nesprejemljiva. Vulgarizmi so tako značilnost delovanja jezikovnega tabuja, njihova raba pa je omejena na zasebno govorjenje, saj sem sodijo leksemi z veliko mero prostaškosti, opolzosti in grobosti. Po podrobnejši obravnavi lahko sklepamo, da vulgarizmi sodijo v besedišče nizkega stila, saj so kulturno negativno zaznamovani v javni sferi. Z njimi se ustvari neka stopnja agresivnosti, ki je izražena verbalno.

V empiričnem delu smo raziskali sporazumevalno in jezikovno zgradbo ter jezikovni pomen vulgarizmov. Tematska področja smo prikazali s pomočjo *Pomenske mreže slovenskih glagolov* in *Pomenske mreže slovenskih besed*. V sporazumevalni zgradbi smo predstavili monološko in dialoško vulgarno govorjenje. Pri monološkem se kažejo primeri trenutnega odziva, npr. samopsovanje in samogovor, pri dialoškem pa so pomembni trije dejavniki. To so govorec, sogovorec in predmet govorjenja. V jezikovni zgradbi smo predstavili najpogostejše zgradbene tipe, ki so se pojavili v našem gradivu (najpogostejši izmed teh je tip 6). Gre za enostavčne povedi, pri katerih smo razlago pogostnosti posameznih tipov predstavili s pomočjo treh vidikov: stilno nezaznamovani

besedni red, členitev po aktualnosti in ekspresivnost. Osredotočili smo se tudi na jezikovno obliko in pomen jezikovnih znakov. V gradivu se največkrat pojavljajo enobesedni vulgarizmi, takoj za njimi so skladenjski (ožje skladenjsko povezani), nato dvobesedni in večbesedni (trobesedni, ena pojavitev). Prikazali smo pogostnost pojavitve najpogostejših vulgarizmov v zbranem gradivu. Analiza je pokazala različne variacije spontanah govornih besed glede na način in metode raziskovanja. Kažejo se zapleteni odnosi med pomenom in jezikovnimi znaki. V gradivu so predstavljene kletvice in psovke brez vulgarnih sestavin, kletvice ter psovke z vulgarizmi in vulgarizmi, ki niso ne kletvica in ne psovka. Med variantnost smo uvrstili razvidno intenziviranje, reduciranje, obrnjeni besedni red, elipso in spreminjanje z izbiro besedišča. Nazorno smo prikazali tudi pripone, predpone, medpone, sklope in univerbate kot vidik besedne zgradbe. Posebnost predstavljajo sopomenski pari, dodatno pozornost smo posvetili še evfemizmom. V poglavju o jezikovnem pomenu smo obravnavali lekseme s plati denotativnega in konotativnega pomena. Ugotovitve izvedene analize kažejo, da se pri pomenskem prenosu največkrat pojavljajo metafore (rezultat metaforiziranja). Proces metonimije je redkejši, konotativnost pa smo dokazali še s pragmatičnimi značilnostmi leksemov. S pomensko mrežo smo predstavili spoznanje, da je za vulgarizme možno najti nevtralni vzporedni izraz, saj v splošnem pomenska mreža predstavlja umeščenost posameznega leksema v posamezno pomensko skupino. Pokazala se je tudi povezava posamezne pomenske skupine in pomenskih skupin s podrobnejšo razčlenbo.

Ugotovitve empiričnega dela naloge nakazujejo, da vulgarizmi so in bodo ostali del sočasnega/aktualnega jezika, četudi so označeni kot jezikovni tabu. Vsako jezikovno pojavnost, tudi če so to vulgarizmi, je treba raziskati, saj je del jezika in njegove rabe tako v govoru kot tudi v pisanju. Treba se je zavedati, da raba vulgarizmov pripada jezikovno-kulturni dediščini. Zbrano gradivo respondentov lahko vodi k nadaljnjim raziskavam, ki bi lahko obravnavala vprašanja, ali vulgarizmi v sodobnem času deloma izgubljajo moč tabuiziranosti in na nek način že postajajo sprejemljiva praksa v vsakodnevem komuniciranju (ko ne gre za žalitve in druge oblike verbalnega nasilja). Izpostavimo lahko ugotovitvi: določeni vulgarizmi na nek način delujejo terapevtsko, z njihovo rabo se v stresnih situacijah sprostimo in osvobajamo negativnih čustev; raba nekaterih vulgarizmov je v poimenovalno vlogi, ti vulgarizmi pa so ovrednoteni kot pristnejša poimenovanja v sporazumevanju, ki ni vezano in omejeno, kot je sporazumevanje v

javnosti, kjer so vulgarizmi ovrednoteni kot jezikovni tabu. Menimo tudi, da vulgarizmi naj ne bi bili odraz osebnosti ali značaja človeka, saj gre v aktualnem trenutku rabe vulgarizma le za iskreno govorno dejanje, včasih tudi za zabavnost, saj marsikdaj tudi nasmejijo.

VIRI IN LITERATURA

Saša BABIČ, 2008. Minimalni frazemi v slovenščini. *Jezik in slovstvo*. Letnik 53, št. 2. 49–63. [Tudi na spletu](#). [1. 8. 2021].

Aleksandra BIZJAK KONČAR, 2016. Stavčna tema in sporočilni namen besedila. *Obdobja 35: Toporišičeva Obdobja*. 309–315. [Tudi na spletu](#). [19. 9. 2020].

Jure CVETEK, 2013. Žargon v slovenskem jezikoslovju: potreba po natančnejši opredelitvi. *Družbena funkcijskost jezika (vidiki, merila, opredelitve)*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 83–86. [Tudi na spletu](#). [19. 9. 2020].

James George FRAZER, 2001. *Zlata veja: raziskave magije in religije 1*. Ljubljana: Nova revija.

Velemir GJURIN, 1974. Interesne govornice sleng, žargon, argo. *Slavistična revija*. Letnik 22, št. 1. Ljubljana. Slavistično društvo Slovenije. 65–81. [Tudi na spletu](#). [20. 9. 2020].

Matejka GRGIČ, 2007. *Logos, simbol in mit: vprašanja semiotike in filozofije jezika*. Maribor: Litera.

Nataša JAKOP, 2003. Pragmatični frazemi v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. *Jezikoslovni zapiski: zbornik Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša, št. 2*. Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. 111–127. [Tudi na spletu](#). [3. 11. 2021].

Iva KLEMENČIČ, 2016. *Kletvice in psovke v slovenskih tiskanih medijih*. Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede. [Tudi na spletu](#). [20. 9. 2020].

Mira KRAJNC IVIČ, 2013. *Osnove pragmatičnega jezikoslovja: visokošolski učbenik*. Maribor: Filozofska fakulteta, Oddelek za slovanske jezike in književnosti.

Erika KRŽIŠNIK, 2001. *Značilen tip minimalnih frazemov v slovenščini*. [Dostopno na spletu](#). [1. 8. 2021].

Urban KORDEŠ in Maja SMRDU, 2015. *Osnove kvalitativnega opazovanja*. Univerzitetni učbenik. Založba Univerz na Primorskem.

- Blaž MESEC, 1998. *Uvod v kvalitativno raziskovanje v socialnem delu*. [Tudi na spletu](#). [20. 9. 2020].
- Blaž MESEC, 2009. *Kvalitativna metodologija, akcijsko in evalvacijsko raziskovanje – arhiv dr. Blaža Meseca*. [Dostopno na spletu](#). [20. 9. 2020].
- Bojan MUSIL in Andrej PREGLEJ, 2015: Šestdeset let spraševanja “Kdo sem jaz?”: Analiza vprašalnika Twenty Statements Test (TST). *Psihološka obzorja/Horizons of Psychology*, 24, 66–73. [Dostopno na spletu](#). [20. 9. 2020].
- Bernard NEŽMAH, 2011. *Kletvice in psovke*. Ljubljana: Družba Piano.
- Pomenska mreža slovenskih besed. [Dostopno na spletu](#). [3. 11. 2021].
- Pomenska mreža slovenskih glagolov. [Dostopno na spletu](#). [3. 11. 2021].
- Dušan RADONJIČ in Matjaž IRŠIČ, 2006. *Raziskava marketinga*. Ljubljana: GV založba.
- Ferdinand de SAUSSURE, 2018. *Splošno jezikoslovje*. Ljubljana: Studia humanitatis.
- Sigmund FREUD, 2007.: *Spisi o družbi in religiji: Totem in tabu*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo.
- Andrej E. SKUBIC, 2005. *Obrazi jezika*. Ljubljana: Študentska založba.
- SSKJ 2, 2014. [Dostopno na spletu](#). [3. 11. 2021].
- Marko SNOJ, 1997. *Slovenski etimološki slovar*. [Tudi na spletu](#). [17. 10. 2020].
- Irena STRAMLJIČ BREZNIK, 2000/2001. Komunikacijski ali sporočanjejski frazemi. *Jezik in slovstvo* 46. 191–200. [Tudi na spletu](#).
- Jože TOPORIŠIČ, 2004. *Slovenska slovnica*. Ljubljana: Obzorja.
- Drago UNUK, 1997. *Osnove sociolingvistike*. Maribor: Pedagoška fakulteta Maribor.
- Drago UNUK, 2011: Izpustnost in elipsa. *Jezik in slovstvo*. Letnik 56, št. 5/6. 109–118. [Tudi na spletu](#). [30. 7. 2021].
- Drago UNUK, 2013. Stilizacija. *Revija za elementarno izobraževanje*. Letnik 6, številka 2/3. Maribor: Pedagoška fakulteta. 115–139. [Tudi na spletu](#). [30. 7. 2021].

Drago UNUK, 2016. Slovenski jezik v sočasnem sporazumevalnem prostoru. *Revija za elementarno izobraževanje*. Letnik 9, številka 4. Maribor: Pedagoška fakulteta. 19–38. [Tudi na spletu](#). [30. 7. 2021].

Drago UNUK, 2017: Poimenovanja mestnega javnega prostora: urbanonimi v Mariboru. *Studia historica Slovenica: časopis za humanistične in družboslovne študije*. Letnik 17, št. 1. 329–358. [Tudi na spletu](#). [30. 7. 2021].

Ada VIDOVIČ MUHA, 2000. *Slovensko leksikalno pomenoslovje: govorica slovarja*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

Ada VIDOVIČ MUHA, 2006. *Kategorialnost leksemov med slovarjem in slovnico*. Ljubljana: Slavistično društvo Slovenije.

Janez VOGRINC, 2008. *Kvalitativno raziskovanje na pedagoškem področju*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

Andreja ŽELE, 2002. Prostomorfemski glagoli kot slovarska gesla. *Jezikoslovni zapiski: zbornik Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša*. Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. 95–108. [Tudi na spletu](#). [3. 11. 2021].

Andreja ŽELE, 2011. *Ekspresivnost kot besedotvorna prvina (na primerih slovenskih glagolov)*. 281–288. [Dostopno na spletu](#). [28. 8. 2021].

Andreja ŽELE, 2016. *Besedni red v slovenščini – kaj ga določa?*. Povzetek predavanj. [Dostopno na spletu](#). [28. 8. 2021].

PRILOGA A: ZBIR GRADIVA (INTERVJU)

Povedi boste (ustno) dopolnjevali z vulgarnimi/grobimi besedami.⁶

jebati	Ne me ...	<i>jebati</i>
	... se s tem delom!	<i>pojemem, jebe, jebi, jebeš, jebem, jebati</i>
	Naj se ...	<i>jebe</i>
	Dovolj, zdaj pa ...	<i>jebi ga, odjebi, ga jebem v bučo, se jebi, poln kurac</i>
	... ga!	<i>jebanje</i>
	... delo!	<i>jebi, jebat, zajebaj</i>
	... te!	<i>jebeš, jebeno</i>
	Kakšno je? ...	<i>jebeno, jebem, jebe</i>
	Ne ga ...	<i>jebeno, zajebano</i>
	Ne me več ...	<i>jebat, fukati, zajebavati</i>
	... mu!	<i>jebat, zajebavat, drkati, podjebavati</i>
	Da ga ...	<i>jebem, jebeš, mamó, jebi, jebe se</i>
	To je ena sama ...	<i>zjebem, jebem, jebeš, bog štrafne, jebejo, odfukam</i>
	On me ...	<i>jeba, zajebancija, jebarija, pizdarija, kvačka, fukarija</i>
	On me je čisto ...	<i>jebe, zajebava, podjebava, fuka</i>
	Čisto me je ...	<i>zjebo, zjebal, zajebaval, odjebal</i>
	To je težko ... -anje.	<i>zjebalo, pojebal, zjebal/-a, zjebo, prefukalo, ven vrgel, prejebal</i>
	To je ... stvar.	<i>jebanje, zajebavanje, fukanje</i>
	Ona me za ...	<i>jebena, zajebana, zafukana</i>
	Bilo je že za- ...	<i>zajebala, zjebala, zajebava, jebe</i>
	To si pa za- ...	<i>zajebano, zjebano, popizditi, zafukano</i>
	Bila je težka za- ... -ija.	<i>zajebala, zajebana, zajebal, zafukala</i>
	Vse je ena sama ...	<i>zajebancija, zafukarija</i>
	V ... uživa.	<i>jeba, jebarina, zajebancija, jebarija, jebačina, pizdarija, fukušna</i>
	Rada bi me ...	<i>jebi, jebanju, zajebanciji, drkanju, podjebavanju</i>
	To so ... stvari.	<i>zajebala, pojebala, jebala, pofukala, zjebala, odfukala</i>
	Ona je ...	<i>jebene, zajebane</i>
	On je ...	<i>zajebana, zjebana, jebena, prasica, odjebala, fukjena</i>
	... se mi za vse.	<i>zajeban, jeben, prasec, zajebal, zafukano</i>
fukati	Ne me več ...	<i>jebe, fučka</i>
	Konec ...	<i>fukati</i>
	Kakšen je? ...	<i>fukanja, fuka, fukarije, sranja, jebanja, fukarjenja, jebarije</i>
	To je ena sama ...	<i>fuk, zafukan, fukjen, jeben</i>
	Od ... se ne živi.	<i>fukancija, fukarija, nafukancija, fukušna, pizdarija, kurbarija</i>
	Te tvoje ... -ije.	<i>fukanja, fuka, fukarije, jebanja, fukarjenja</i>
		<i>fukarije, kuzlarije, pizdarije, fukancije</i>

⁶ Zbrano gradivo je podano v prepisu glasovnega sestava slovenskega knjižnega jezika.

	To je en sam ...	<i>fuk, drek, pizdek, fukaraj</i>
	Ti si en ...	<i>fuk, fukjenc, fukač, prfukjenc, zafuk, fuknjenec, pizdek, fuks, fukič</i>
	Ona je ...	<i>fukačica, fukjena, zafukana, fuknjena, kuzla, fukica, pizda</i>
	... se!	<i>fuka, fuki, fukaj, fukati, jebi, pofuki</i>
	Cel čas me ...	<i>fuka, fukaš, fukajo, fukari</i>
	... ti vse po spisku.	<i>fuka, fukam, pofukam, fukaj, jebem</i>
	Vse si za ...	<i>zafukal, zajebal</i>
	Čisto me je ...	<i>sfukal/-o, pofukal, prefukalo, zajebal, zafukalo, razpičkala</i>
pička, pizda	To so težke ...	<i>pizde, pizdarije, napizdancije, pičke, ni rešeno</i>
	Daj, idi v ...	<i>pizdo, materino, pizdo materino, tri pizde materine, tri pičke materine, kurac</i>
	Taka si, kot da si prišla iz ...	<i>pizde, kravje pizde, pičke, šume, kravje pičke, pizde materine</i>
	... te je prežvečila.	<i>pička, pizda, krava</i>
	... ti je zelje grizla.	<i>pizda, pička, krava, pizdetina, koza</i>
	Res si prava ...	<i>pizda, smrdljiva, pička, pičkurina, pičkica</i>
	Pojdi v ...	<i>pizdo, pičko, materino, tri pizde, rit, kurac</i>
	Smrdi kot iz ...	<i>pizde, pičke, plesnivega soda, štale</i>
	Prekleta ... si!	<i>pička, pizda, kurva, prasica, svinja</i>
	Smrdiš kot ...	<i>pizda, pička, svija, prašič</i>
	Naj gre vse v ...	<i>pizdo, tri pizde, materino, pičko, kurac</i>
	Ne bodi ...	<i>pička, pizda, hudičeva, kreten</i>
	Ves čas visiš na tej stvari kot na ...	<i>pički, pizdi, (sv. Jurij na konju), zizi, kurcu</i>
	To je za ... (glag.).	<i>popizditi, v pizdo, zafuk, zajebano, pičkice</i>
	Zdaj zdaj bom po...	<i>pizdil/-a, pički</i>
	Kar od- ... je.	<i>pizdil, pizdakal, pizde, pičkal, odjebal/-a, ni rešeno</i>
	... te gleda.	<i>pička, pizda, klinc, kurc, pizdura, pičkica</i>
	Razbil ga bom kot ...	<i>pičko, pičkico, pizdo, kanto, prasca</i>
	S-... na hitro (glag.).	<i>spizdi, spičkal, spizdil, seks</i>
	Videti je kot ...	<i>pička, pizdun, pizda, kurva, prase, (ena taka) pizda (povešena)</i>
Kakšna? ...	<i>pičkurina, pizda, huda pička, pička, pičkasta, presrana pičkica, kurvirska, spizdnjena, prfuknjena</i>	
Smrdljiva ...	<i>pička, ko pičkin dim, pizda, pizdetina</i>	
Nekaj se ...	<i>pizdi, spizdiš, pička, fukari</i>	
Vse je naredila s ...	<i>pičko, pizdo, spizdnjeno, pičkico, ni rešeno</i>	
prsi	Imam velike/majhne	<i>dudeke, joške, vimene, prsi, zize</i>
	...	
	Kako ima dobre ...	<i>joške, zizeke, zizle, vime, sise, cice</i>
... ji bingljajo/skačejo.	<i>zizki, zize, zizeki, joške, zizike, cicike micike, joškice, pomaranče</i>	
zadnjica	Ona ima dobro ...	<i>peč, rit, prdulja, pizdo, zadnjico, guzico</i>
	Treniram ...	<i>zadnjo plat, rit, pizdo/-ico, guzo/-ico</i>
	Imam polno ... vsega.	<i>rit, pizdo</i>
	Tak si, kot da bi priletel iz ...	<i>tazadnje, riti, izpod kravje pizde, pizde, šume, rupe, guze</i>
moda	... mu bingljajo med nogami.	<i>mošnjički, jajca, moda</i>
	Brcnila ga je v ...	<i>mednožje, jajca, muda</i>

kurc	Bolijo ga ...	<i>jajca, jaje/jaja, orehi</i>
	To je težki ...	<i>kurac, curak</i>
	On je ...	<i>kurčevič, kurac, kurc, kurčina, kurčev</i>
	Naj gre v ...	<i>kurac</i>
	Velik ...	<i>kurc, tič, kurac, Janez, pizdun, penis</i>
	Vtakni si v ...	<i>kurac, anus, kurčino, kimbelj, kurčeka</i>
	Naj si najde drugega ...	<i>kurca, butla</i>
	Katerega ... misliš?	<i>kurca, tiča</i>
	Ti pokvarjeni ... me ne bodo več ...	<i>kurci, jebali, kurcali, kurčili, kurac, kurčil, prasci, zajebavali, fukali</i>
	Kje je našla tega ... ?	<i>kurca, kurčina, kurčeviča, kretena, bingla bongla, luleka, kurčetina, kurčevca</i>
	Za katerega ... to delam?	<i>kurca, cepca</i>
	To ... delo me spravlja ob živce.	<i>kurčevo</i>
	Skinem te s ...	<i>kurca, kurcom, kurčine</i>
	Nabijem te na ...	<i>kurac, kurčino</i>
	Porini si v ...	<i>kurac, rit, kurca, penis, pizdo</i>
	Tile ... palci.	<i>kurci, kurčevi</i>
	Boli me ... za to.	<i>kurac</i>
	Potegni mi ...	<i>kurca, kurac</i>
	Potegni me za ...	<i>kurac, kurca, penis</i>
	Ja, ... me malo.	<i>kurca, pokurcaj, kurči, kurac me briga, kurcaj, fuka, jebe, kurcaš</i>
	Konec je, hvala ...	<i>kurčevič, kurcu</i>
	Prosi za ...	<i>kurčino, kurca, kurac, tiča</i>
	... te moj ...	<i>boli, kurac, gleda, kurca, kurči, jebe, kurc, kurčevi</i>
	Ta smrdljivi ...	<i>kurac, kurček, pedrajzl, kurčevac</i>
	... ji gleda iz oči.	<i>kurc, kurac</i>
	Kaj se nekaj ... (glag.)?	<i>kurčiš, kurči, kurcaš</i>
	Ne vem, kateri ... ji je.	<i>kurac</i>
	Začnem nekaj delati in ...	<i>kurac, mi dokurči, kurčiš, me sfuka, kurc, kurcati</i>
	S tem maha, kot da ima v roki ...	<i>kurca, tiča, sabljo, kurac, dildota, penis, kurčetino</i>
	S ... se hvali.	<i>kurcom, kurcem, batino</i>
	Gre z vsakim ...	<i>kurcom, kurcem</i>
	Pustila je onega ...	<i>kurca, butla</i>
To njegovo ...-enje.	<i>kurcanje, kurčenje, pizdenje</i>	
Spravi se mi že s ...	<i>kurca, batine</i>	
(glag.) ... mu ...	<i>mamico, vidim, mater, jebem, mammo, mati, nabijem, ni rešeno</i>	
(glag.) ... mu ... v ...	<i>jebem, mamico, glavo, mater, usta, mammo, pizdo, vidim, pičko, tri pičke materine, materino, ni rešeno, pošlji</i>	
Idi v	<i>pizdo, materino, tri pizde, materine, pičko, mater tri pičke materine, mammo mamino, kurac</i>	
Mati te je ... (glag.) iz svoje ...	<i>rodila, pičke, prdnila, pičkice, pizde, izstrelila, potegnila, fuknala, posrala, zjebala, skotila, ni rešeno</i>	
... si svojo ...	<i>jebi, mamico, majko, mammo, jebeš, mater, jebal pojej, ni rešeno</i>	

	Katera ... materina ti je naenkrat?	<i>pička, pizda, mater, jebena</i>
	Mamico ti ...	<i>jebem, karam, vidim, šaravo, mater, nabijem</i>
	Katera ... te je povrgla?	<i>mat, pizda materina, krava, pizda, mater, kuzla, prasica, pička</i>
	(glag.) ... ti mater na ...	<i>jebem/-o, kvadrat, seniku, nabijem, kurac, mamica, fuknem, pizda ti materina pofukana, jebem tri krasne, mater ti mater na mater v pičko mater, materino, mammo, ni rešeno</i>
pes	Pes ti ... tvojo mater. ... (glag.) te ...	<i>jeho/-al, liže, jebe, pas mater, ni rešeno, poščije jeho/-al, pes, psica, pasmater, cucek, jebe, poščije, liže, povrgla, pasjo te pesjansko, pizda, ni rešeno</i>
pujs	On je ... ! Ona je ... ! Kakšna huda ...	<i>pujči, svija, prešič, prašič, prasec, prase, pujs, čunka pujs/-ika, svijika, prasica, svinja, svija, čunka pujsa, prasička, prasica, svinjarija, svija, krmača, svinja</i>
	Umazan si kot ...	<i>čunek, svinja, merjasec, prase, svija, prašič, svene, pujs, prasec</i>
	Bejžimo, ... grejo!	<i>prasci,svije,prašiči,svinje,pujsi,prasice,sveneti</i>
	Pijan je kot ...	<i>prasec,prasica,svija,merjasec,svinja,prašič,pujs</i>
	Kosilo je dobro kot ...	<i>prasica, svija, svinja, pujsek, prase</i>
krava	Debela si kot ... Umazano in razmetano imaš kot ... drek.	<i>krava, svija, govedna kravji, krava, govej, svinjski</i>
	Pijan je kot ...	<i>tele, kravjek, krava, tele</i>
	Prekleta ... !	<i>krava, kurba, telica, kravonja, kravetina, prasica</i>
bog	... bog.	<i>moj, jebo te, jebote, jebo, prekleti, lubi, jebem ti, ni rešeno</i>
	Bog te ...	<i>nosi, jebo, štrafa, nima rad</i>
	Bog ti ... mater.	<i>vidi, jebo, je jebal, jebal, jebe, božjo</i>
	Da bi ti bog ... mater v ...	<i>jebo, pičko, šupak, pojebal, pizdo, jebal, glavo, rit fukal, spalil majko, kurac, nažgal</i>
	Idi v božjo ...	<i>mater, pizdo, krasno</i>
	Idi v tri božje ...	<i>pizde, materine, krasne, hleve, matere, štale</i>
	Bog ...	<i>te jebo, materne, mater, ni rešeno, te je zasral, naj te štrafa, pomagaj</i>
hudič/demon	... te pocitraj.	<i>hudič, vrag</i>
	... da te vzame.	<i>hudir, satan, hudič, vrag, šment</i>
	...-a.	<i>hudiča, vraga, demonka, satanista, hudičeva, hudičevka, hudirja</i>
	...-mana	<i>hudičeva, hudimana, hudičmana, ni rešeno</i>
	Bes te ...	<i>zademoni, hudiča/hudiči, pocitraj, jebe, demon, plentaj, naj pokoplje pod demona, pohudiči, demonski, obseda, ni rešeno</i>
	Žleht je kot ...	<i>hudič, satan, vrag</i>
 gre zmeraj na kup srati.	<i>hudič, vrag, ni rešeno</i>
srati	On mi bo nekaj ... po glavi ...	<i>sral</i>
	Vse je za po ...	<i>posrat, posrano</i>
	Čisto je ...	<i>posrano, pokenjan, posran, zasral, usrana</i>
	... ga z ono sodelavko.	<i>serje, sere, sral</i>

	V težko ... se je	<i>sranje, govno</i>
	spravila.	
	Samo ... (glag.)	<i>sere, sranje, sereš, srati, serje, preseravanje</i>
	Iz tega ... ne bo nič.	<i>sranja, dreka</i>
	... (glag.) se mu na	<i>vserje, poserem, poserjem, ne seri, posral, poščijem,</i>
	glavo.	<i>sere, seserjem</i>
	Pa še kar naprej ...	<i>sere, kenja, serje, serješ, srati, poserjuje, sranje</i>
	...,!	<i>ne seri, o, sranje, ne, srat, govno posrano, jedi</i>
	To je ... (angl.)	<i>govno, sranje posrano, drek posrani, ni rešeno</i>
	S ... ritjo ...	<i>šit,⁷ sranje, bulšit, seronja</i>
		<i>polno, serje, posrano, kenja, hodiš, je fajn srat,</i>
		<i>sereš, srat, smrdljivo, šiti, šita, dreka, svinjsko, ni</i>
		<i>rešeno</i>
drek	To je ...	<i>drek, govno, sranje</i>
	Živi v ...	<i>dreku, govnu, gnoju, sranju</i>
	Ne tišči me ...	<i>srat, šitat, drek, drekat, kakati</i>
	On je ...	<i>sraljek, govno, drekač, posran, posranec, drekonja,</i>
		<i>drek, seronja</i>
	... delo je to.	<i>usrano, drekasto, posrano, za en drek, pokakano,</i>
		<i>podrekano, svinjsko</i>
	... (angl.)	<i>šit, ni rešeno</i>
prdeti	Te je mati ... na svet.	<i>prdnala, prdnila, posrala, povrgla, ni rešeno</i>
	Reče, kar se mu ...	<i>sprdne, prdi, ni rešeno</i>
	Ta smrdljivi ...	<i>prdec, prdljivc, prduh, pizdun</i>
	Kaj delam? ...	<i>prdkam, prdim, serem, punkam</i>
	Spuščam ...	<i>prdece, golobčke, prdce, goloba</i>
	Ušel mi je ...	<i>punkec, vrhunski prdec, prdec</i>
	Ruknil sem ...	<i>prdec, enga smrdljivega, "jenga takiga strupenga",</i>
		<i>konkretnega prdca, golobčka, čez, ni rešeno</i>
menstruacija	Imam ...	<i>menzo, perido, paradajz, menstruacijo, mns, ta</i>
	Spet je čas za ...	<i>rdečo</i>
	... golaž.	<i>rdeči teden, ta rdečo, olje menjat, menzo,</i>
		<i>menstruacijo, mezgo, kečap, mns, krvavo klanje</i>
		<i>mesečni, pomenzan, pičkin, menza, rdeči, jajčni,</i>
		<i>krvavi, ni rešeno</i>
sperma	Špricnila mu je ...	<i>sperma, kremica, po vampih, pičkin sok, močefit, ni</i>
	Špricnil mu je ...	<i>rešeno</i>
		<i>spermič, cum (ang.),⁸ mačefit/močefit, sok, spermij,</i>
		<i>binglovo olje, spermo, jogurt, zobna pasta,</i>
		<i>kurčevok, kurčev sok, minifroc, gel, kurac, ni rešeno</i>
peder	Ta ...	<i>pederčina, peder, buzerant (iz zadnjega vagona),</i>
	... posli.	<i>fegi</i>
	Tak je kot nek mali ...-	<i>pederski, buzerantski, mutni, gejevski</i>
	ek.	<i>pederček, peder</i>
	Ti ... na vladi.	<i>pedri, pederajzl/-i, buzerant hudičev, peder,</i>
		<i>pederčina, fegeti</i>
	Naj se ... v ...	<i>pedra, rit, ni rešeno, pederiši, jebe, pederasijo, dupe,</i>
		<i>peder, pofukajo, pedri v pederčino, fukajo</i>

⁷ Razlaga: angl. *shit* > [šit].

⁸ Razlaga: angl. *cum* > [kam].

-ski.	<i>peder pederski, luzer pederski, buzerantski, pizdun pederski, pederski</i>
	Ti ... , ti.	<i>pederčina, buzerant, peder/-ri, feget, pederček, pederajzl</i>
blato	To je velik kup ...	<i>dreka, blata</i>
	Lastni ... telici ne smrdi.	<i>dreka, telici</i>
	Začrvičilo me je in sem imel ...	<i>drisko, govno, sranje</i>
	Pustila ga je kot ... na cesti.	<i>dreka, kup dreka, dreka</i>
	Šel sem ...	<i>driskat, na sranje, srat, na blato, drekat, na sekret</i>
	Izstrelil sem veliko ...	<i>blata, driskuljo, dreka, govno, klobaso, sranje, drekasto bombo, prdcev</i>
	V WC-školjki je ...	<i>dreka, svinjarija, govno, blato, drekec pekec, podrekano, sranje, kakec</i>
urin	Šel sem ...	<i>scat, na blato, srat, žuboret, lulati</i>
	Pritisnilo me je ...	<i>lulati, scat, na scanje, srat</i>
	Iti na ...	<i>malo potrebo, scanje, sranje, minus, WC, stran, sekret, lulanje</i>
	To je ...	<i>lulanje, scalnica, scavnica, sranje, pišurija, scanje, polulano, ni rešeno</i>
izločanje	Kaj delam? (lulanje) ...	<i>lulam, ščijem, ni rešeno</i>
	Kaj delam? (odvajanje blata) ...	<i>kakam, serem, serjem</i>
stranišče	Grem na ...	<i>malo/veliko potrebo, sekret, štrbunk hajzl, WC-ja, ni rešeno</i>
	Prišel sem iz ...	<i>WC-ja, sekreta, cekreta, hajzla, školjke, stranišča, sranja</i>
spolni odnos	Kaj delata? Onadva	<i>se onegata, kavsata, hopsata, se žgeta, fukata, jebeta, seksata, ni rešeno</i>
	Ali greva ... ?	<i>seksat, švedrat, hopsat, fukati, onegat</i>
	Imela sva hitri/hitrega ...	<i>druženja, fukec, fukarijo, fuk, seks, kvikija⁹</i>
vzburjanje, predigra	Najprej ...	<i>predigra, rajc, šlatanje, božal, masiranje, uvod, igrice, suho naskakovanje, ogrevanje, drkanje, ni rešeno</i>
	Brez ... ne gre.	<i>predigre, rajcanja, kurca, šlatanja, drkanja, igrice, ogrevanja, muckanje, seksa rajcanja</i>
oralni seks (felacija)	... mi ga je.	<i>potegnili, potegnili, cuzala, pocuzala, fafala, pofafala, popušila, zdrkala, ni rešeno</i>
	... mi jo je.	<i>urihtal, polizal, lizal, zlizal, zdrmal, pogrel, zrajcal</i>
	Kako bi to poimenoval? ...	<i>seks, suckanje (ang.),¹⁰ skupinski, fafanje, oralni seks, blowjob,¹¹ pušenje, lizanje, fuk, ni rešeno</i>
analni seks	Kako bi to poimenoval? ...	<i>odzadaj, fukanje v rit, v rit me dej, v rit, čiščenje kanalov, ritopik, anolec, ni rešeno</i>

⁹ Razlaga: angl. *quicky* > [kviki].

¹⁰ Razlaga: angl. *suck* > [sakanje].

¹¹ Razlaga: angl. *blowjob* > [bloudžob].

	Imela sva ...	<i>poseben seks, analca, analnega, seks, analni seks, od zadaj, v rit, fuk v rit, ni rešeno</i>
orgazem	Doživel sem ... Doživela sem ... To je bil najboljši ...	<i>orgazem, vrhunec, los, prišlo mi je nebesa, vrhunec, los, orgazem, top, vrh orgazem, cum (ang.), jebačija, vrhunec, seks, klimaks, fuk, ni rešeno</i>
	... sem.	<i>prišel/-a, onegal, šlatal sem se, seksala, svršio, orgazmiral, špricnila, končal/-a, na vrhu, ni rešeno</i>
prostitutka	Masturbiram za ... Ona je ...	<i>užitek, to, da mi pride, orgazem, vrhunec, ni rešeno prostitutka, kurba, kurvetina, dama noči, lajdra, kurba taka, da se kar kadi za njo</i>
smrt	Ob cesti stoji veliko je.	<i>pocestnic, kurbic, kurb, radodajk umrl, crknil, gagnil, krepnil, pobralo ga, ni rešeno</i>

V nadaljevanju povejte olepšane izraze oz. manj grobe/prostaške:

1. Spolni odnos

Kaj počneta? ...	<i>se igrata, seksata, onegavita, ljubita se, spolno občujeta, porivata</i>
Kaj imata? ...	<i>igrice, seks, fajn se mata, rada se imata, manevre, ljubezen, spolni odnos, intimo, mutita</i>
... sta se.	<i>onegala, poknila, pofajfala, poseskala, seksala, ljubila, fukala, občevala</i>
... se.	<i>mečkata, kavsnila, ljubita, seksata, seksala sta, združujeta, fukata kavsnila</i>
Delata/izdelujeta ...	<i>otroke, ljubezen, ni rešeno</i>
Ropotata oz. ...	<i>uživata, po postelji, seksata, migata, drmata, imata se rada, ni rešeno</i>
Kam sta šla?	<i>otroke delati, v parno, lepo se imeti v avtu, seksati, onegaviti, na samo, imeti se fajn/lepo, med rjuhe, ljubkovati se, ni rešeno</i>

2. Moški spolni organ

On ima velik ...	<i>komad, lulek, uspešnost, penis, bingelj, spolni ud, dingl dongl</i>
Med nogami mu visi ...	<i>mošnjiček, batina, smrdljive jajce, tič, lulek, bat, penis, klobasica/klobasa, bingelj, kumara</i>
... razvalina.	<i>moška, peniscalna, penisova, lulek, živčna, spolna, enooka, velika, razuzdana, ni rešeno</i>
Ima ...	<i>premoženje, lulek, luleka, dolgega, Janezka, pitona, palico, veliko igračo, veliko moškost, ni rešeno</i>
Drugo:	<i>domovina, premoženje, bingl, pimžek, lulek, kurca, spužva, je obdarjen, ni rešeno</i>

3. Ženski spolni organ (pizda, pička ...)

Ima ...	<i>luliko, razpočnico, lulo, vagino, vulvo, muciko, všečno odprtino, rožico</i>
Všeč mi je njena ...	<i>pi-pi, frača, vagina, lulika, špranjica, muca, cicika, luknjica, rožica</i>
Drugo:	<i>mednožje, žemljica, muca, Postojnska jama, vulva,</i>

4. Prdenje

Spustil sem ...

Ušlo mi je ...

*punkec, toplega, goloba, prdec, golobčka, plin
pozdrav iz Notranjske, po bedrci, punkec, plin, malo,
ta kratek, iz zadnjice, vetrčki, prdanje, v hlače, ni
rešeno*

Kaj si ruknil? ...

*prdec, golobčka, plin, otrov, kratkega, cvilimoža,
punknil, tihomirja, ni rešeno*

5. Jebanje

... sem ga.

*onegala, zafrkaval, seksala, hecal, nadlegoval, zezal,
položiti, zafrknila, pretental, ni rešeno*

... koga.

*nategovanje, zafertajflal, zafrkavati, seksati, zbadati,
prcati, hecati, nadlegovati, ni rešeno*

Kaj bi rekel namesto *jebati* nekoga?

*mater ti, izzivati, zafrkavati, seksati, maltretiral,
prcati, zajebavati, posmehovati, hecati, norčevati, ni*

...

6. Prostitutka

Prodajalka ...

ljubezni, pičke, seksa, uslug, svojega telesa, noči

Nočno ...

*gospa, delo, življenje, dekle, aktivna ženska,
prodajanje*

Rado- ...

dajka, rada da, dajalka, dajanje

7. Pizda kot psovka

Kako bi se drugače izrazil namesto *pizda*? ...

*Packa, pismo, lula/lulika, vagina polmetrska, krščen matiček, špranjica, tamala, pi, zajebanka,
tristo kosmatih medvedov, ni rešeno.*

8. Smrt

Kako bi namesto crknil rekel, da je človek umrl? ...

*Odšel je, odšel je za vedno, neslo ga je, krepnil je, šel je rakom žvižgat, umrl je, zadnjič vdihnil,
crknil, preminil, šel je po gobe, ni ga več, poslovil se je od nas, odšel je na drugo stran.*

9. Menstruacija

... iz Amerike.

teta, rdeča, tetka, ni rešeno

... iz Pariza.

teta, kriza, mona, tetka, rdeča, liza, ni rešeno

... iz Krvavca.

gospa, teta, tetka, reka, pozdrav

Ko imam ... , mi paše čokolada.

*menzo, rdečo, vino, paradajz, menstruacijo, tiste
dneve, mns, menstro*

Ta ...

*menza, menzica, rdeča, paradajzov sok, menstruacija,
teta s Krvavca, nadloga, menzus*

Tisti/Njeni ...

*rdeči dnevi, menzitis, dnevi, dnevi v mesecu, rdeči
otoki, problemi, ni rešeno*

10. Izločanje, izločki (blato, urin ...)

Kako bi olepšano zapisal, kam greš, ko te tišči? ...

Veliko potrebo, kakati, v pisarno, nos si grem napudrati, lulati, grem razmišljat, moram oditi, na toaleta, na stran, ni rešeno.

Grem ...

Lulati, na malo potrebo, na WC, kakati, v pisarno, na minus, napudrati nos, urinirati, ni rešeno.

Poslati grem ...

Pozdrave, pošto na WC, pošto, faks, telegram, kakeca, ni rešeno.

Grem na številko ...

Nič, ena, dva hajzl, ni rešeno.

11. Hudič/demon

Kako bi se izrazil namesto, da rečeš *hudič/demon*? ...

Vrag/-ec, satan, angel (bi te vzel, hudirja, šment, parkelj, ni rešeno.

PRILOGA B: PREGLEDNICA TIPOV

Tip 1		sam. + glag.						
sam., im.		glag., 3. os., pov.						
<i>(Bežimo,) prasci grejo!</i>								
predl.		sam., or.			glag., 3. os., pov.			
<i>S kurcom se hvali.</i>								
predl.	prid., tož.	glagoln., tož.	povr. os. zaim., tož.		glag., 3. os., del. na -l, pov.			
<i>V težko sranje/govno se je spravila.</i>								
Tip 2		glag. + sam.						
glag., 1. os., pov.		sam., tož.						
<i>Treniram pizdo/guzo.</i> <i>Spuščam prdce/golobčke.</i>								
glag., 1. os., del. na -l, pov.		sam., tož.						
<i>Ruknil sem prdec/smrdljivca.</i> <i>Doživel sem vrhunec/nebesa/vrh/top/cum (angl.)/jebačija.</i>								
glag., 1. os., pov.		predl.			sam., tož.			
<i>Grem na sekret/štrbunk/hajzl.</i>								
glag., 2. os., pov.		vez.			sam., im.			
<i>Smrdiš kot pizda/pička.</i>								
glag., 1. os., del. na -l, pov.		predl.			sam., rod.			
<i>Prišel sem iz cekreta/sekreta.</i>								
glag., 2. os., vel.		predl.			sam., tož.			
<i>(Daj,) idi v pizdo.</i> <i>Pojdi v pizdo/pičko.</i>								
glag., 2. os., vel.		predl.		prid., tož.		sam., tož.		
<i>Idi v božjo mater/pizdo.</i>								
glag., 3. os., pov.		predl.			sam., mest.			
<i>Živi v dreku/govnu/gnoju/sranju.</i>								
člen.		glag., 3. os., vel.		predl.		sam., tož.		
<i>Naj gre v kurac.</i>								
celost. zaim., im.	sam., im.	glag., 2. os., pov.	predl.	kaz. zaim., mestn.	sam., mestn.	vez.	predl.	sam., mest.
<i>Ves čas visiš na tej stvari kot na pički/pizdi/zizi.</i>								

vez.	glag., 2. os., del. na -l, pog.	predl.	sam., rod.
<i>(Tak si,) kot da bi priletel iz pizde/guze/tazadnje/rupe/šume.</i>			

vez.	glag., 2. os., del. na -l, pov.	predl.	sam., rod.
<i>(Taka si,) kot da si prišla iz pizde/pičke.</i>			

Tip 3	sam. + zaim. + glag.
--------------	-----------------------------

sam., im.	os. zaim., tož.	glag., 3. os, del. na -l, pov.
<i>Pizda/Pička te je prežvečila. Bog te jebal.</i>		

sam., im.	os. zaim., tož.	glag., 2. os, vel.
<i>Hudič/Vrag te pocitraj. Hudir/Satan/Hudič te vzame. Bes te zademoni/pocitraj/jebe/plentaj/pohudiči/obseda.</i>		

sam., tož.	os. zaim., daj.	glag., 1. os., pov.
<i>Mater/Mamico/Mat mu jebem/nabijem. Mamico ti jebem/karam/nabijem.</i>		

sam., im.	os. zaim., daj.	glag., 3. os., pov.
<i>Zize/Joške ji bingljajo/skačejo.</i>		

sam., im.	os. zaim., daj.	sam. tož.	glag., 3. os., del. na -l, pov.
<i>Pizda/Pička/Pizdetina ti je zelje grizla.</i>			

Tip 4	glag. + zaim. (+ sam.)
--------------	-------------------------------

glag., 2. os., pov.	os. zaim., tož.	sam., im.
<i>Poščije te pes. Jebe te pes.</i>		

glag., 2. os., vel.	os. zaim., daj.	sam., tož.
<i>Potegni mi kurac.</i>		

glag., 3. os., del. na -l, pov.	os. zaim., tož.	sam., im.
<i>(Jebo) Jebal te bog. Povrgla te psica.</i>		

glag., 3. os., del. na -l, pov.	os. zaim., daj.	sam., im.
<i>Ušel mi je punkec/prdec.</i>		

glag., 1. os., del. na -l, pov.	os. zaim., tož.	vez.	sam., tož.
<i>Razbil ga bom kot pičko/pičkico/pizdo.</i>			

glag., 1. os., pov.	os. zaim., daj.	sam., tož.
<i>Jebem ti boga.</i>		

glag., 1. os., pov.	sam., tož.	predl.	sam., tož.
<i>Nabijem te na kurac/kurčino.</i>			

glag., 3. os., pov.	os. zaim., tož.	svoj. zaim., im.	sam., im.
<i>Boli te moj kurac.</i>			
<i>Gleda te moj kurac.</i>			
<i>Kurči te moj kurac.</i>			
<i>Jebe te moj kurac.</i>			

glag., 2. os., vel.	os. zaim., tož.	predl.	sam., tož.
<i>Potegni me za kurac.</i>			

glag., 2. os., vel.	povr. os. zaim., daj.	predl.	sam., tož.
<i>Vtakni si v kurac/anus/kurčino/kurčeka.</i>			

glag., 2. os., vel.	povr. os. zaim., daj.	povr. svoj. zaim., tož.	sam., tož.
<i>Jebi si svojo majko/mater/mamico.</i>			

glag., 3. os., pov.	os. zaim., tož.	predl.	sam., or.
<i>Serje ga s sodelavko.</i>			

glag., 3. os., del. na -l, pov.	os. zaim., tož.	predl.	sam., tož.
<i>Brcnila ga je v jajca.</i>			

glag., 1. os., pov.	os. zaim., tož.	sam., im.	predl.	kaz. zaim., tož.
<i>Boli me kurac za to.</i>				

glag., 1. os., pov.	povr. os. zaim., tož.	os. zaim., daj.	predl.	sam., tož.
<i>Poserjem/vserjem/seserjem se mu na glavo.</i>				

glag., 1. os., pov.	os. zaim., daj.	sam., tož.	predl.	sam. tož.
<i>Jebem mu mamico v usta/v pizdo.</i>				

glag., 2. os. vel.	povr. os. zaim., rod. tož.	os. zaim., daj.	predl.	sam., rod.
<i>Spravi se mi s kurca.</i>				

glag., 1. os., pov.	os. zaim., daj.	celost. zaim., tož.	predl.	sam., mest.
<i>Fukam/pofukam ti vse po spisku.</i>				

glag., 1. os., pov.	povr. os. zaim., tož.	predl.	kaz. zaim., or.	sam., or.
<i>Pojebem se s tem delom.</i>				

glag., 2. os., pov.	povr. os. zaim., tož.	predl.	kaz. zaim., or.	sam., or.
---------------------	-----------------------	--------	-----------------	-----------

<i>Jebeš se s tem delom.</i>				
glag., 3. os., pov.	povr. os. zaim., tož.	predl.	kaz. zaim., or.	sam., or.
<i>Jebe se s tem delom.</i>				
glag., 1. os., pov.		os. zaim., daj.		
<i>Jebem mu.</i>				
glag., 1. os., pov.		os. zaim., tož.		
<i>Jebem/Fukam te.</i>				
glag., 2. os., pov.		os. zaim., tož.		
<i>Fukaš me.</i>				
glag., 2. os., vel.		povr. os. zaim., tož.		
<i>Jebi/Fuki/Pofuki se.</i>				
glag., 3. os., vel.		os. zaim., tož.		
<i>Jebi ga.</i>				
glag., 3. os., pov.		os. zaim., tož.		
<i>Fuka me.</i> <i>Fukajo me.</i> <i>Fukari me.</i>				
glag., 1. os., pov.	os. zaim., tož.	glag., nedol.		
<i>Tišči me srat/šitat/drekat.</i>				
glag., 1. os., del. na -l, pov.	os. zaim., tož.	glag., nedol.		
<i>Pritisnilo me je scat/srat.</i>				
glag., 3. os., del. na -l, pov.	os. zaim., daj.	os. zaim., tož.		
<i>Pofafala/Fafala/Potegnila/Cuzala/Pocuzala/Zdrkala/Polizal/Lizal/Zdrmal/Zrajcal mi jo je.</i>				
Tip 5		zaim./(/zaim./) + glag.		
glag., 2. os., vel.		prisl.		
<i>/Ti/ Spizdi na hitro.</i>				
prisl.		glag., 3. os., del. na -n		
<i>/On/ Čisto je posran/posrano/pokenjan.</i>				
os. zaim., im.		os. zaim., tož.	glag., 3. os., pov.	
<i>On/-a me jebe/podjebava.</i>				
člen.	povr. os. zaim., tož.	glag., 3. os., vel.	predl.	sam., tož.
<i>/On/ Naj se jebe/pedra/pederiši v rit.</i>				
prisl.		os. zaim., tož.	glag., 3. os., del. na -l, pov.	

/On/ Čisto me je zjebal/-a . /Ono/ Čisto me je sfukalo/prefukalo/pofukalo/zafukalo .

ozir. zaim.	os. zaim., daj.	glag., 3. os., pov.
/On/ (Reče,) kar se mu sprдне/prdi .		

člen.	glag., 3. os., del. na -l, pov.
/On/ Kar odpizdakal/odpizdil/odpičkal je .	

člen.	glag., 3. os., del. na -l, pov.
/On/ Samo serje .	

glag., 3. os., del. na -l, pov.	prisl.
/On je/ Spičkal na hitro.	

Tip 6	glag. biti
--------------	-------------------

os. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	sam., im.
Ona je fukačica/kurba/kurvetina/lajdra/kurbica/radodajka . On/Ona je svinja/prašič/prasec/prase/čunka/prasica/svijika . On je sraljek/govno/drekač/posranec/drekonja/drek/seronja/kurac/kurčevič/ kurčina .		

os. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	del. na -n
On/-a je zajeban/-a/zjeban/-a/fukjen/-a/zafukan/-a .		

prisl.	glag., 3. os., del. na -l, pov.
/On/ Čisto je zasral .	

kaz. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	sam., im.
To je šit/bulšit/seronja/govno/drek/scalnica .		

kaz. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	glagoln.
To je sranje/pišurija/scanje .		

kaz. zaim.	glag., 3. os., pov.	prid., im.	glagoln.
To je teško jebanje . To so težke napizdancije .			

os. zaim., im.	glag., 2. os., pov.	nedol., zaim., im.	sam., im.
Ti si en fukjenc/fukač/prfukjenec/fuks/fukič .			

del. na -n	glag., 2. os., pov.	vez.	sam., im.
Umazan si kot čunek/svinja/merjasec/prase/prrašič/prasec/svene .			

del. na -n	glag., 3. os., pov.	vez.	sam., im.
Pijan je kot prasec/prasica/merjasec/svinja/prašič/kravjek/tele .			

del. na -l	glag., 2. os., pov.	vez.	sam., im.
Debela si kot govedina/krava .			

predl.	sam., mest.	glag., 3. os., pov.	prisl.
<i>V WC-školjki je podrekano.</i>			

predl.	sam., mest.	glag., 3. os., pov.	sam., im.
<i>V WC-školjki je drek/svinjarija/govno/sranje/kakec.</i>			

celost. zaim.	glag., 3. os., pov.	nedol. zaim., im.	zaim. samosti	glagoln.
<i>Vse je ena sama jeba/jebarina/jebarija.</i>				

sam., im.	glag., 3. os., pov.	prisl.	vez.	sam., im.
<i>Kosilo je dobro kot prasica/svinja.</i>				

kaz. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	nedol. zaim., im.	zaim. samosti	glagoln.
<i>To je ena sama jeba/fukušna/jebarija/fukarija/zajebancija/fukancija/nafukancija.</i>				

kaz. zaim.	glag., 3. os., pov.	predl.	glag., nedol.
<i>To je za popizditi.</i>			

Tip 7	glag. imeti
--------------	--------------------

glag., 1. os., pov.	sam., tož.
<i>Imam menzo/paradajz/kečap/mezgo.</i>	

glag., 1. os., pov.	prid., tož.	sam., tož.
<i>Imam velike/majhne joške/dudeke/zize/vime.</i>		

glag., 1. os., del. na -l, pov.	sam., tož.
<i>Imela sva analca.</i>	

glag., 1. os., del. na -l, pov.	prid., tož.	sam., tož.
<i>Imela sva hitri fuk/fukec/seks/kviki (ang.).</i>		

glag., 1. os., del. na -l, pov.	prid., tož.	glagoln.
<i>Imela sva hitro fukarijo.</i>		

glag., 1. os., del. na -l, pov.	sam., tož.	predl.	sam., tož.
<i>Imela sva fuk v rit.</i>			

del. na -n	glag., 2. os., pov.	vez.	sam., im.
<i>Umazano/razmetano imaš kot krava.</i>			

del. na -n	glag., 2. os., pov.	vez.	prid., im.	sam., im.
<i>Umazano/razmetano imaš kot goveji drek.</i>				

glag., 1. os., pov.	prid., tož.	sam., tož.	celost. zaim., rod.
<i>Imam polno pizdo vsega.</i>			

os. zaim., im.	glag., 3. os., pov.	prid., tož.	sam., tož.
<i>Ona ima dobro pizdo/prduljo/guzico.</i>			

vez.	glag., 3. os., pov.	predl.	sam., mest.	sam., tož.
<i>(S tem maha,) kot da ima v roki kurca/tiča/kurčetino.</i>				

Sporadični oz. redki primeri

Nedoločnik

glag., nedol.	predl.	sam., tož.
<i>Iti na sekret.</i>		

glag., nedol.	predl.	glagoln.
<i>Iti na scanje/sranje.</i>		

glag., nedol.	povr. os. zaim., tož.
<i>Fukati/Jebati se.</i>	

Vprašanje

glag., 1. os., vpr.	glag., nam.
<i>(Ali) greva seksat/fukat/hopsat/onegat/švedrat?</i>	

vpr. zaim.	glag., 3. os., del. na -l, vpr.	kaz. zaim., tož.	sam., tož.
<i>Kje je našla tega kurca/kurčina/kurčeviča/kurčevca/kurčetina?</i>			

vpr. zaim.	sam., im.	os. zaim., tož.	glag., 3. os., del. na -l, vpr.
<i>Katera mat/pizda/prasica/kuzla/krava te je povrgla?</i>			

vpr. zaim.	nedol. zaim.	glag., 3. os., vpr.
<i>Kaj se nekaj kurči?</i>		

Zanikanje

člen.	glag., 2. os., vel.	sam., im.
<i>Ne bodi pizda/pička.</i>		

predl.	sam., rod.	člen.	glag., 3. os., pov.
<i>Brez kurca/seksa/predigre ne gre.</i>			

predl.	glagoln.	člen.	glag., 3. os., pov.
<i>Brez rajcanja/šlatanja/drkanja/muckanja ne gre.</i>			

člen.	os. zaim., rod.	glagol., nedol.
<i>Ne me fukati/jebati.</i>		